

U S T A W A

z dnia ...

Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce

Wychodząc z przekonania, że dążenie do poznania prawdy i przekazywanie wiedzy z pokolenia na pokolenie jest szczególnie szlachetną działalnością człowieka, dostrzegając fundamentalną rolę nauki w tworzeniu naszej cywilizacji, określa się zasady funkcjonowania szkolnictwa wyższego oraz prowadzenia działalności naukowej w oparciu o następujące pryncypia:

- obowiązkiem władzy publicznej jest tworzenie optymalnych warunków dla wolności badań naukowych, wolności nauczania oraz autonomii społeczności akademickiej,
- każdy uczony ponosi odpowiedzialność za jakość i rzetelność prowadzonych badań oraz za wychowanie młodego pokolenia,
- uczelnie, oraz inne instytucje badawcze, realizują misję o szczególnym znaczeniu dla społeczeństwa: wnoszą kluczowy wkład w innowacyjność gospodarki, przyczyniają się do rozwoju kultury, współkształtują standardy moralne obowiązujące w życiu publicznym.

DZIAŁ I

Przepisy ogólne

Art. 1. Ustawa określa zasady funkcjonowania systemu szkolnictwa wyższego i nauki.

Art. 2. Misją systemu szkolnictwa wyższego i nauki jest prowadzenie kształcenia oraz działalności naukowej, kształtowanie postaw obywatelskich, a także uczestnictwo w rozwoju społecznym oraz tworzeniu gospodarki opartej na innowacjach.

Art. 3. 1. Podstawą systemu szkolnictwa wyższego i nauki jest wolność nauczania, twórczości artystycznej, badań naukowych i ogłaszania ich wyników oraz autonomia uczelni.

2. System szkolnictwa wyższego i nauki funkcjonuje z poszanowaniem standardów międzynarodowych, zasad etycznych i dobrych praktyk w zakresie kształcenia i działalności naukowej oraz z uwzględnieniem szczególnego znaczenia społecznej odpowiedzialności nauki.

Art. 4. 1. Działalność naukowa obejmuje prowadzenie badań naukowych, prac rozwojowych lub działalności w zakresie twórczości artystycznej.

2. Badania naukowe są działalnością obejmującą:

- 1) badania podstawowe rozumiane jako prace empiryczne lub teoretyczne mające przede wszystkim na celu zdobywanie nowej wiedzy o podstawach zjawisk i obserwowalnych faktów bez nastawienia na bezpośrednie zastosowanie komercyjne;
- 2) badania aplikacyjne rozumiane jako prace mające na celu zdobycie nowej wiedzy oraz umiejętności, nastawione na opracowywanie nowych produktów, procesów lub usług, lub wprowadzanie znaczących ulepszeń do istniejących produktów, procesów lub usług.

3. Prace rozwojowe są działalnością obejmującą nabywanie, łączenie, kształtowanie i wykorzystywanie dostępnej aktualnie wiedzy i umiejętności, w tym w zakresie narzędzi informatycznych lub oprogramowania, do planowania produkcji oraz tworzenia i projektowania nowych, zmienionych lub ulepszonych produktów, procesów i usług, z wyłączeniem prac obejmujących rutynowe i okresowe zmiany wprowadzane do produktów, linii produkcyjnych, procesów wytwórczych, istniejących usług oraz innych operacji w toku, nawet jeżeli takie zmiany mają charakter ulepszeń.

4. Twórczość artystyczna jest działalnością obejmującą działania twórcze lub odtwórcze w sztuce, których efektem jest dzieło materialne lub niematerialne stanowiące wkład w rozwój kultury.

Art. 5. 1. Badania naukowe i prace rozwojowe są prowadzone w dziedzinach nauki i dyscyplinach naukowych, a twórczość artystyczna – w dziedzinie sztuki i dyscyplinach artystycznych.

2. Kształcenie jest prowadzone w dziedzinach nauki i dyscyplinach naukowych lub dziedzinie sztuki i dyscyplinach artystycznych.

3. Dyscyplinie naukowej i dyscyplinie artystycznej przypisuje się współczynniki kosztochłonności odpowiadające kosztom prowadzenia kształcenia i działalności naukowej w danej dyscyplinie.

4. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego i nauki określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) dziedziny nauki i dyscypliny naukowe oraz dyscypliny artystyczne w ramach dziedziny sztuki, mając na uwadze systematykę dziedzin i dyscyplin przyjętą przez Organizację Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD);

- 2) współczynniki kosztochłonności:
 - a) prowadzenia kształcenia na studiach stacjonarnych w poszczególnych dyscyplinach naukowych i dyscyplinach artystycznych oraz sposób ich ustalania dla poszczególnych kierunków i profili,
 - b) prowadzenia działalności naukowej w poszczególnych dyscyplinach naukowych i dyscyplinach artystycznych– mając na uwadze specyfikę, warunki, a także koszty prowadzenia kształcenia i działalności naukowej w poszczególnych dyscyplinach.

Art. 6. 1. Rada Ministrów, w drodze uchwały, określa politykę naukową państwa wskazującą priorytety w zakresie funkcjonowania systemu szkolnictwa wyższego i nauki.

2. Realizacja polityki naukowej państwa podlega ewaluacji nie rzadziej niż raz na 5 lat.

Art. 7. 1. System szkolnictwa wyższego i nauki tworzą:

- 1) uczelnie;
- 2) uczelnie federacyjne;
- 3) Polska Akademia Nauk, działająca na podstawie ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Polskiej Akademii Nauk (Dz. U. z 2016 r. poz. 572, 1311, 1933 i 2260 oraz z 2017 r. poz. 624 i 1089), zwana dalej „PAN”;
- 4) instytuty naukowe Polskiej Akademii Nauk, działające na podstawie ustawy, o której mowa w pkt 3, zwane dalej „instytutami PAN”;
- 5) instytuty badawcze, działające na podstawie ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o instytutach badawczych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1158 i 1452);
- 6) międzynarodowe instytuty naukowe utworzone na podstawie odrębnych ustaw działające na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zwane dalej „międzynarodowymi instytutami”;
- 7) Polska Akademia Umiejętności, zwana dalej „PAU”;
- 8) inne podmioty prowadzące samodzielnie i w sposób ciągły działalność naukową.

2. Na rzecz systemu szkolnictwa wyższego i nauki działają w szczególności:

- 1) Narodowa Agencja Wymiany Akademickiej, działająca na podstawie ustawy z dnia 7 lipca 2017 r. o Narodowej Agencji Wymiany Akademickiej (Dz. U. poz. 1530), zwana dalej „NAWA”;
- 2) Narodowe Centrum Badań i Rozwoju, działające na podstawie ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Narodowym Centrum Badań i Rozwoju (Dz. U. z 2017 r. poz. 1447 i 1556), zwane dalej „NCBR”;

- 3) Narodowe Centrum Nauki, działające na podstawie ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Narodowym Centrum Nauki (Dz. U. z 2016 r. poz. 1071 oraz z 2017 r. poz. 1089 i 1556), zwane dalej „NCN”.

DZIAŁ II

Szkolnictwo wyższe

Rozdział 1

Uczelnie

Art. 8. 1. Ustawy nie stosuje się do uczelni i wyższych seminariów duchownych prowadzonych przez kościoły i związki wyznaniowe, z wyjątkiem Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego Jana Pawła II, chyba że ustawa lub umowa między Radą Ministrów a władzami kościoła lub związku wyznaniowego stanowi inaczej.

2. Ustawy nie stosuje się do uczelni i filii utworzonych przez uczelnie zagraniczne, z wyjątkiem art. 62 ust. 7.

Art. 9. 1. Uczelnia posiada osobowość prawną.

2. Uczelnia jest autonomiczna na zasadach określonych w ustawie.

3. Uczelnia prowadzi kształcenie na co najmniej jednym kierunku studiów.

4. Uczelnia nie działa w celu osiągnięcia zysku.

Art. 10. 1. Studenci, doktoranci, nauczyciele akademicki i inni pracownicy uczelni stanowią wspólnotę uczelni.

2. Członkowi wspólnoty uczelni przysługuje czynne prawo wyborcze w uczelni.

Art. 11. 1. Podstawowymi zadaniami uczelni są:

- 1) prowadzenie kształcenia na studiach;
- 2) prowadzenie kształcenia na studiach podyplomowych lub w innych formach;
- 3) stwarzanie osobom niepełnosprawnym warunków do pełnego udziału w:
 - a) procesie przyjmowania na studia i kształceniu,
 - b) prowadzeniu działalności naukowej;
- 4) wychowywanie studentów w poczuciu odpowiedzialności za państwo polskie, za umacnianie zasad demokracji i poszanowanie praw człowieka;
- 5) stwarzanie warunków do rozwoju kultury fizycznej studentów;
- 6) prowadzenie kształcenia doktorantów;

- 7) prowadzenie działalności naukowej, świadczenie usług badawczych oraz transfer technologii do gospodarki;
- 8) kształcenie i promowanie kadr uczelni;
- 9) upowszechnianie i pomnażanie osiągnięć nauki, kultury narodowej i techniki, w tym poprzez gromadzenie i udostępnianie zbiorów bibliotecznych i informacyjnych;
- 10) działanie na rzecz społeczności lokalnych i regionalnych.

2. Uczelnia zawodowa nie jest obowiązana do realizacji zadań, o których mowa w ust. 1 pkt 3 lit. b, pkt 6 i 7.

3. Zadaniem uczelni publicznej prowadzącej kształcenie w zakresie nauk medycznych lub nauk o zdrowiu albo w zakresie nauk weterynaryjnych może być także uczestniczenie w sprawowaniu opieki medycznej albo weterynaryjnej w zakresie i formach określonych w przepisach o działalności leczniczej i przepisach o zakładach leczniczych dla zwierząt.

4. Uczelnia może prowadzić domy studenckie i stołówki studenckie.

Art. 12. Uczelnia może prowadzić działalność gospodarczą wyodrębnioną organizacyjnie i finansowo od działalności, o której mowa w art. 11, w zakresie i formach określonych w statucie, w szczególności poprzez tworzenie spółek kapitałowych.

Art. 13. 1. Uczelnia jest:

- 1) uczelnią publiczną, jeżeli jest utworzona przez organ państwa;
- 2) uczelnią niepubliczną, jeżeli jest utworzona przez osobę fizyczną albo osobę prawną inną niż państwowa albo samorządowa osoba prawna, zwaną dalej „założycielem”.

2. Uczelnia jest uczelnią zawodową albo akademicką.

Art. 14. 1. Uczelnia jest uczelnią zawodową, jeżeli prowadzi kształcenie na studiach wyłącznie o profilu praktycznym.

2. Uczelnia zawodowa prowadzi studia pierwszego stopnia.

3. Uczelnia zawodowa może prowadzić studia drugiego stopnia, jednolite studia magisterskie lub kształcenie umożliwiające uzyskanie kwalifikacji pełnej na poziomie 5 Polskiej Ramy Kwalifikacji, zwanej dalej „PRK”.

Art. 15. 1. Uczelnia jest uczelnią akademicką, jeżeli posiada kategorię naukową A+, A albo B+ w co najmniej jednej dyscyplinie naukowej albo artystycznej.

2. Uczelnia akademicka prowadzi studia pierwszego stopnia oraz studia drugiego stopnia lub jednolite studia magisterskie.

3. Uczelnia akademicka może prowadzić kształcenie doktorantów.

Art. 16. 1. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego i nauki, zwany dalej „ministrem”, w terminie 7 dni od dnia zakończenia ewaluacji jakości działalności naukowej, ogłasza komunikat o zakwalifikowaniu uczelni do grupy uczelni zawodowych albo grupy uczelni akademickich. Uczelnię, która nie spełnia wymagań określonych w art. 14 ust. 1 i art. 15 ust. 1, kwalifikuje się do grupy uczelni zawodowych.

2. Uczelnia, w terminie 14 dni od dnia ogłoszenia komunikatu, o którym mowa w ust. 1, może złożyć wniosek o zakwalifikowanie jej do innej grupy.

3. Minister, w terminie 45 dni od dnia ogłoszenia komunikatu, o którym mowa w ust. 1, ogłasza komunikat uwzględniający wyniki rozpatrzenia wniosków, o których mowa w ust. 2.

4. Komunikaty, o których mowa w ust. 1 i 3, ogłasza się w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej ministra, zwanym dalej „BIP”.

5. W przypadku zakwalifikowania do innej grupy uczelni, uczelnia dostosowuje prowadzone kształcenie do wymagań określonych odpowiednio w art. 14 ust. 1 i 2 albo art. 15 ust. 2, w terminie 12 miesięcy od dnia ogłoszenia komunikatu, o którym mowa w ust. 1 lub 3.

6. Studia pierwszego stopnia, studia drugiego stopnia, jednolite studia magisterskie lub kształcenie umożliwiające uzyskanie kwalifikacji pełnej na poziomie 5 PRK, które rozpoczęły się przed dniem ogłoszenia komunikatu, a które nie mogą być prowadzone przez uczelnię zakwalifikowaną do danej grupy uczelni, są prowadzone na dotychczasowych zasadach, przy czym uczelnia nie prowadzi przyjęć na te studia lub ten poziom kształcenia.

Art. 17. 1. Wyraz „akademia” jest zastrzeżony dla nazwy uczelni akademickiej.

2. Wyraz „politechnika” jest zastrzeżony dla nazwy uczelni akademickiej posiadającej kategorię naukową A+, A albo B+ w co najmniej 2 dyscyplinach w zakresie nauk inżynierskich i technicznych.

3. Wyraz „uniwersytet” jest zastrzeżony dla nazwy uczelni akademickiej posiadającej kategorię naukową A+, A albo B+ w co najmniej 3 dziedzinach nauki lub sztuki, zwanych dalej „dziedzinami”, i w co najmniej 6 dyscyplinach naukowych lub artystycznych, zwanych dalej „dyscyplinami”.

Art. 18. 1. Organami uczelni:

- 1) publicznej – są rada uczelni, rektor i senat;
- 2) niepublicznej – są rektor i senat.

2. Statut uczelni może przewidywać również inne organy.

Art. 19. Do zadań rady uczelni należy:

- 1) uchwalanie strategii uczelni;
- 2) opiniowanie projektu statutu;
- 3) sprawowanie nadzoru nad gospodarką finansową uczelni;
- 4) opiniowanie planu rzeczowo-finansowego i sprawozdania z jego wykonania;
- 5) sprawowanie nadzoru nad zarządzaniem uczelnią;
- 6) wskazywanie kandydatów na rektora;
- 7) wykonywanie innych zadań określonych w statucie.

Art. 20. 1. W skład rady uczelni wchodzi:

- 1) 6 lub 8 członków powoływanych przez senat;
- 2) przewodniczący samorządu studenckiego.

2. Osoby spoza wspólnoty uczelni stanowią ponad 50% składu rady uczelni.

Art. 21. 1. Członkiem rady uczelni może być osoba, która:

- 1) ma pełną zdolność do czynności prawnych;
- 2) korzysta z pełni praw publicznych;
- 3) nie była skazana prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe i nie toczy się przeciwko niej postępowanie o przestępstwo ścigane z oskarżenia publicznego;
- 4) nie była karana karą dyscyplinarną i nie toczy się przeciwko niej postępowanie dyscyplinarne;
- 5) w okresie od dnia 22 lipca 1944 r. do dnia 31 lipca 1990 r. nie pracowała i nie pełniła służby w organach bezpieczeństwa państwa w rozumieniu art. 2 ustawy z dnia 18 października 2006 r. o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944–1990 oraz treści tych dokumentów (Dz. U. z 2016 r. poz. 1721, 1948, 2260 i 2261 oraz z 2017 r. poz. 1530 i 1600) oraz nie współpracowała z tymi organami.

2. Statut może przewidywać dodatkowe wymagania dla członków rady uczelni.

3. Członkostwa w radzie uczelni nie można łączyć z pełnieniem funkcji organu tej lub innej uczelni, członkostwem w radzie innej uczelni, ani zatrudnieniem w administracji rządowej.

4. Członkostwo w radzie uczelni wygasa w przypadku śmierci, rezygnacji z członkostwa oraz zaprzestania spełniania wymagań określonych w ust. 1 pkt 1–4 albo określonych na podstawie ust. 2.

5. Wygaśnięcie członkostwa w radzie uczelni stwierdza przewodniczący senatu.

6. Senat odwołuje członka rady uczelni, o którym mowa w art. 20 ust. 1 pkt 1, większością 3/5 głosów w przypadku niewypełniania lub nienależytego wypełniania obowiązków.

7. W przypadku ustania członkostwa w radzie uczelni, senat powołuje nowego członka rady uczelni na okres do końca kadencji.

Art. 22. 1. Kadencja rady uczelni trwa 4 lata i rozpoczyna się w dniu 1 stycznia roku następującego po roku, w którym rozpoczęła się kadencja senatu.

2. Ta sama osoba może być członkiem rady uczelni nie więcej niż przez 2 następujące po sobie kadencje. Okresu, o którym mowa w art. 21 ust. 7, nie uwzględnia się przy ustalaniu liczby tych kadencji.

Art. 23. 1. Rada uczelni wybiera przewodniczącego spośród członków pochodzących spoza wspólnoty uczelni.

2. Rada uczelni uchwała regulamin określający tryb jej funkcjonowania.

3. Rada uczelni podejmuje rozstrzygnięcia na posiedzeniach w obecności co najmniej połowy statutowej liczby członków.

4. Członkowi rady uczelni, o którym mowa w art. 20 ust. 1 pkt 1, przysługuje miesięczne wynagrodzenie, którego wysokość nie może przekroczyć 400% minimalnego wynagrodzenia określonego w przepisach wydanych na podstawie ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (Dz. U. z 2017 r. poz. 847), zwanego dalej „minimalnym wynagrodzeniem”. Wysokość wynagrodzenia ustala senat.

Art. 24. 1. Rektor podejmuje decyzje we wszystkich sprawach dotyczących uczelni, z wyjątkiem spraw zastrzeżonych przez ustawę lub statut do kompetencji innych organów uczelni.

2. Do zadań rektora należy w szczególności:

- 1) reprezentowanie uczelni;
- 2) zarządzanie uczelnią;
- 3) przygotowywanie projektu statutu oraz projektu strategii uczelni;
- 4) wykonywanie czynności z zakresu prawa pracy;
- 5) powoływanie osób do pełnienia funkcji kierowniczych w uczelni;
- 6) prowadzenie gospodarki finansowej uczelni;
- 7) zapewnianie wykonywania przepisów obowiązujących w uczelni;
- 8) prowadzenie polityki kadrowej w uczelni;

9) ustalanie szczegółowej struktury organizacyjnej uczelni.

3. Rektor ustala regulamin organizacyjny, który określa organizację oraz zasady działania administracji uczelni.

4. Od decyzji administracyjnych wydawanych przez rektora służy wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy.

5. Powołanie osoby pełniącej funkcję kierowniczą, do której zakresu obowiązków należą sprawy studenckie, wymaga uzgodnienia z samorządem studenckim.

Art. 25. 1. Rektorem może być osoba, która posiada co najmniej stopień doktora oraz spełnia wymagania określone w art. 21 ust. 1.

2. Rektora w uczelni:

1) publicznej – wybiera kolegium elektorów;

2) niepublicznej – powołuje założyciel albo wybiera senat.

3. Wybór rektora jest dokonywany bezwzględną większością głosów.

4. O wynikach wyborów zawiadamia ministra w przypadku uczelni:

1) publicznej – przewodniczący kolegium elektorów;

2) niepublicznej – założyciel albo przewodniczący senatu.

5. Mandat rektora wygasa w przypadku śmierci, rezygnacji albo zaprzestania spełniania wymagań określonych w art. 21 ust. 1 pkt 1–4.

6. Wygaśnięcie mandatu rektora w uczelni :

1) publicznej – stwierdza przewodniczący kolegium elektorów;

2) niepublicznej – stwierdza założyciel albo przewodniczący senatu.

7. W przypadku wygaśnięcia mandatu rektora, nowego rektora na okres do końca kadencji w uczelni:

1) publicznej – wybiera kolegium elektorów;

2) niepublicznej – powołuje założyciel albo wybiera senat.

8. W okresie od dnia stwierdzenia wygaśnięcia mandatu do dnia wyboru albo powołania rektora, obowiązki rektora pełni najstarszy członek senatu.

9. Pierwszego rektora w uczelni:

1) publicznej – powołuje minister na okres roku i nawiązuje z nim stosunek pracy oraz wyznacza termin na zorganizowanie i przeprowadzenie wyborów do senatu;

2) niepublicznej – powołuje założyciel.

Art. 26. 1. Skład kolegium elektorów w uczelni publicznej oraz tryb wyboru jego członków określa statut, przy czym nie mniej niż 20% składu stanowią przedstawiciele studentów i doktorantów. Liczbę studentów i doktorantów ustala się proporcjonalnie do liczebności obu tych grup w uczelni.

2. Członkiem kolegium elektorów może być osoba, która spełnia wymagania określone w art. 21 ust. 1.

3. Do członków kolegium elektorów przepisy art. 21 ust. 3 i 4 stosuje się odpowiednio.

4. Tryb powołania do kolegium elektorów przedstawicieli studentów i doktorantów określa odpowiednio regulamin samorządu studenckiego oraz regulamin samorządu doktorantów.

5. Kadencja kolegium elektorów trwa 4 lata i rozpoczyna się z dniem rozpoczęcia kadencji senatu.

Art. 27. Osoba wybrana albo powołana na rektora jest zatrudniana w uczelni jako podstawowym miejscu pracy w rozumieniu ustawy nie później niż z dniem rozpoczęcia kadencji. Do zatrudnienia rektora nie stosuje się przepisu art. 126 ust. 1.

Art. 28. 1. Kadencja rektora trwa 4 lata i rozpoczyna się w dniu 1 września roku, w którym został wybrany.

2. Ta sama osoba może być rektorem nie więcej niż przez 2 następujące po sobie kadencje. Okresu, o którym mowa w art. 25 ust. 7 i ust. 9 pkt 1, nie wlicza się do liczby tych kadencji.

Art. 29. 1. Rektor w uczelni publicznej może być odwołany przez podmiot, który dokonał wyboru, większością co najmniej $\frac{3}{4}$ głosów w obecności co najmniej $\frac{2}{3}$ statutowego składu tego podmiotu.

2. Wniosek o odwołanie rektora w uczelni publicznej może być zgłoszony przez co najmniej połowę statutowego składu senatu albo radę uczelni.

3. Rektora w uczelni niepublicznej odwołuje założyciel albo senat.

Art. 30. Do zadań senatu należy:

- 1) uchwalanie statutu i regulaminu studiów;
- 2) opiniowanie projektu strategii uczelni;
- 3) powoływanie i odwoływanie członków rady uczelni;
- 4) przeprowadzanie oceny funkcjonowania uczelni, w tym realizacji strategii uczelni;
- 5) formułowanie rekomendacji dla rady uczelni i rektora w zakresie wykonywanych przez nich zadań;

- 6) nadawanie stopni naukowych, stopni w zakresie sztuki i tytułu doktora honoris causa;
- 7) ustalanie warunków, trybu oraz terminu rozpoczęcia i zakończenia rekrutacji na studia;
- 8) ustalanie programów studiów oraz studiów podyplomowych;
- 9) określanie sposobu i trybu potwierdzania efektów uczenia się;
- 10) wskazywanie kandydatów do instytucji przedstawicielskich środowiska szkolnictwa wyższego i nauki;
- 11) wykonywanie zadań związanych z:
 - a) przypisywaniem poziomów PRK do kwalifikacji nadawanych po ukończeniu studiów podyplomowych,
 - b) włączeniem do Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji kwalifikacji nadawanych po ukończeniu studiów podyplomowych i innych form kształcenia – zgodnie z ustawą z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji (Dz. U. z 2017 r. poz. 986 i 1475);
- 12) wykonywanie innych zadań określonych w statucie.

Art. 31. 1. W publicznej uczelni akademickiej profesorowie i profesorowie uczelni wybierają ze swojego grona członków senatu, którzy stanowią nie mniej niż 50% składu senatu.

2. W publicznej uczelni zawodowej nauczyciele akademicy posiadający co najmniej stopień doktora wybierają ze swojego grona członków senatu, którzy stanowią nie mniej niż 50% składu senatu.

3. Studenci i doktoranci wybierają ze swojego grona członków senatu, którzy stanowią nie mniej niż 20% składu senatu. Liczbę studentów i doktorantów ustala się proporcjonalnie do liczebności obu tych grup w uczelni.

4. Członkiem senatu może być osoba, która spełnia wymagania określone w art. 21 ust. 1.

5. Do członków senatu przepis art. 21 ust. 4 i 5 stosuje się odpowiednio.

Art. 32. 1. Kadencja senatu trwa 4 lata i rozpoczyna się w dniu 1 września.

2. Ta sama osoba może być członkiem senatu nie więcej niż przez 2 następujące po sobie kadencje.

3. Tryb wyboru do senatu studenta i doktoranta oraz czas trwania jego członkostwa w senacie określa odpowiednio regulamin samorządu studenckiego oraz regulamin samorządu doktorantów.

Art. 33. 1. Przewodniczącym senatu jest rektor.

2. Senat podejmuje rozstrzygnięcia na posiedzeniach w obecności co najmniej połowy statutowej liczby członków. Rozstrzygnięcia w sprawach, o których mowa w art. 30 pkt 6, senat podejmuje w obecności co najmniej połowy statutowej liczby członków będących profesorami i profesorami uczelni.

3. W posiedzeniach senatu uczestniczy z głosem doradczym przedstawiciel każdego związku zawodowego działającego w uczelni.

Art. 34. Rozstrzygnięcia organów uczelni nie naruszają uprawnień związków zawodowych wynikających z ustaw.

Art. 35. 1. Statut określa organizację i zasady funkcjonowania uczelni, w szczególności:

- 1) sposób powoływania organów uczelni;
- 2) skład rady uczelni oraz senatu;
- 3) zasady sprawowania wewnętrznego nadzoru nad aktami wydawanymi przez organy uczelni;
- 4) funkcje kierownicze w uczelni;
- 5) tryb nadawania tytułu doktora honoris causa;
- 6) zasady prowadzenia działalności gospodarczej przez uczelnię;
- 7) zasady dysponowania mieniem uczelni;
- 8) tryb ustalania regulaminu organizacyjnego;
- 9) zasady organizowania zgromadzeń na terenie uczelni.

2. Statut uczelni publicznej uchwała senat bezwzględną większością głosów po zasięgnięciu opinii rady uczelni wyrażonej większością statutowej liczby głosów oraz po zasięgnięciu opinii związków zawodowych działających w uczelni. Związki zawodowe przedstawiają opinię w terminie 30 dni. W przypadku bezskutecznego upływu tego terminu, wymóg zasięgnięcia opinii uważa się za spełniony.

3. Statut uczelni niepublicznej nadaje jej założyciel albo uchwała organ kolegialny uczelni wskazany w statucie.

4. Statut uczelni niepublicznej wskazuje osobę fizyczną albo osobę prawną niebędącą państwową ani samorządową osobą prawną, która przejmie funkcje założyciela w przypadku jego śmierci, jeżeli jest osobą fizyczną, albo wykreślenia z właściwego rejestru, jeżeli jest osobą prawną.

5. Statut uczelni niepublicznej określa tryb likwidacji uczelni oraz przeznaczenie składników mienia uczelni po zakończeniu likwidacji.

Art. 36. 1. Publiczna uczelnia akademicka wraz z inną publiczną uczelnią akademicką, instytutem badawczym, instytutem PAN lub międzynarodowym instytutem, jeżeli mają siedzibę w tym samym województwie, mogą utworzyć uczelnię federacyjną.

2. Uczelnię federacyjną tworzy się w celu wspólnej realizacji zadań podmiotów, o których mowa w ust. 1, zwanych dalej „jednostkami uczestniczącymi”, w zakresie:

- 1) prowadzenia działalności naukowej;
- 2) kształcenia doktorantów;
- 3) nadawania stopni naukowych lub stopni w zakresie sztuki;
- 4) komercjalizacji wyników badań naukowych, prac rozwojowych oraz know-how związanego z tymi wynikami.

3. Jednostki uczestniczące mogą powierzyć uczelni federacyjnej realizowanie innych zadań określonych w statucie uczelni federacyjnej, w tym prowadzenie kształcenia na określonym kierunku, poziomie i profilu studiów.

4. Jednostki uczestniczące przekazują uczelni federacyjnej środki finansowe, o których mowa w art. 360 pkt 1 i 2, niezbędne do realizacji zadań, o których mowa w ust. 2 i 3, na zasadach określonych w statucie uczelni federacyjnej.

5. Uczelnia może być jednostką uczestniczącą tylko jednej uczelni federacyjnej.

Art. 37. 1. Uczelnię federacyjną tworzy się na wniosek jednostek uczestniczących.

2. Projekt statutu uczelni federacyjnej podlega uzgodnieniu z ministrem, a w przypadku gdy jednostką uczestniczącą jest uczelnia lub instytut nadzorowany przez inny organ – wymaga również uprzedniego zasięgnięcia opinii tego organu.

3. Utworzenie uczelni federacyjnej wymaga przyjęcia jej statutu przez każdą jednostkę uczestniczącą, w trybie przewidzianym dla przyjęcia statutu tej jednostki.

4. Statut uczelni federacyjnej określa w szczególności:

- 1) nazwę i siedzibę uczelni federacyjnej;
- 2) jednostki uczestniczące;
- 3) zadania uczelni federacyjnej;
- 4) organy uczelni federacyjnej wykonujące kompetencje organów jednostek uczestniczących w odniesieniu do powierzonych zadań, a także zakres i tryb ich działania;
- 5) zasady korzystania z obiektów i urządzeń uczelni federacyjnej lub jednostek uczestniczących;
- 6) zasady udziału w kosztach wspólnej działalności i pokrywaniu strat uczelni federacyjnej.

5. Rada Ministrów na wniosek ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego i nauki, w drodze rozporządzenia, tworzy uczelnię federacyjną, likwiduje uczelnię federacyjną lub zmienia nazwę uczelni federacyjnej.

6. Minister może wystąpić z wnioskiem, o którym mowa w ust. 5, po otrzymaniu wniosku, o którym mowa w ust. 1, oraz przyjętego statutu uczelni federacyjnej.

Art. 38. 1. Uczelnia federacyjna wykonuje zadania w imieniu własnym i na własną odpowiedzialność.

2. Uczelnia federacyjna posiada osobowość prawną.

3. Prawa i obowiązki jednostek uczestniczących, związane z wykonywaniem zadań powierzonych uczelni federacyjnej, przechodzą na tę uczelnię z dniem uzyskania przez nią osobowości prawnej.

Art. 39. 1. Uczelnie publiczne w celu wspierania realizacji zadań, o których mowa w art. 11, mogą wnioskować do ministra o utworzenie związku uczelni.

2. Zadaniem związku uczelni jest w szczególności optymalizacja wykorzystania zasobów uczelni tworzących związek, która może być realizowana przez:

- 1) administrowanie wydzielonym majątkiem;
- 2) prowadzenie obsługi w zakresie administracyjnym, finansowym, kadrowym, pomocy prawnej, zamówień publicznych i akademickich biur karier;
- 3) prowadzenie działalności wydawniczej;
- 4) wspieranie działalności naukowej.

3. Związek uczelni posiada osobowość prawną.

4. Do związku uczelni i realizowanych przez niego zadań na rzecz uczelni tworzących związek, w zakresie, o którym mowa w ust. 1 i 2, stosuje się przepisy art. 398.

5. Związek uczelni może prowadzić działalność gospodarczą wyodrębnioną finansowo od działalności, o której mowa w ust. 1 i 2, w zakresie i formach określonych w statucie związku.

6. Utworzenie związku uczelni, zmiana jego nazwy, zmiana w jego składzie oraz jego likwidacja następują w drodze rozporządzenia ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego i nauki.

7. Wniosek o utworzenie związku uczelni składają rektorzy uczelni, które będą tworzyć związek. Do wniosku o utworzenie związku uczelni dołącza się:

- 1) pozytywne opinie rad uczelni i senatów uczelni;
- 2) informacje o siedzibie;

- 3) zadania związku;
- 4) wykaz składników mienia przekazywanego przez uczelnie;
- 5) projekt statutu związku.

8. W przypadku tworzenia związku uczelni publicznych z udziałem uczelni nadzorowanych przez innych ministrów do wniosku o utworzenie związku uczelni dołącza się pozytywną opinię właściwego ministra.

9. Statut związku uczelni określa jego uczestników, ustrój, zasady funkcjonowania oraz zasady finansowania związku, a także tryb likwidacji związku oraz przeznaczenie mienia pozostałego po zaspokojeniu wierzycieli w przypadku likwidacji związku albo zmiany jego składu.

Art. 40. 1. Rada Ministrów na wniosek ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego i nauki, w drodze rozporządzenia, tworzy uczelnię publiczną, likwiduje uczelnię publiczną lub zmienia nazwę uczelni publicznej.

2. Uczelnia publiczna może być utworzona w wyniku połączenia uczelni publicznych, instytutów badawczych lub instytutów PAN.

3. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego i nauki, w drodze rozporządzenia, włącza do uczelni publicznej inną uczelnię publiczną, instytut badawczy lub instytut PAN, po zasięgnięciu opinii właściwego ministra nadzorującego uczelnię lub instytut badawczy, lub Prezesa PAN.

4. W rozporządzeniu w sprawie utworzenia uczelni publicznej określa się:

- 1) nazwę uczelni;
- 2) siedzibę uczelni;
- 3) składniki mienia, w które będzie wyposażona uczelnia.

5. Pierwszy statut nadaje minister.

6. Uczelnia publiczna, do której nastąpiło włączenie innej uczelni publicznej, wstępuje w prawa i obowiązki tej uczelni, w tym w prawa i obowiązki wynikające z decyzji ministra.

7. W rozporządzeniu w sprawie włączenia uczelni publicznej do innej uczelni publicznej określa się skutki włączenia, w szczególności:

- 1) wygaśnięcie kadencji organów kolegialnych i jednoosobowych;
- 2) przeznaczenie mienia uczelni;
- 3) możliwość prowadzenia studiów na kierunkach utworzonych przez uczelnię włączaną;
- 4) warunki kontynuacji kształcenia przez studentów uczelni włączanej;
- 5) warunki kontynuacji stosunków pracy pracowników uczelni włączanej.

Art. 41. 1. Likwidacja uczelni publicznej polega na zadysponowaniu składnikami materialnymi i niematerialnymi jej majątku po zaspokojeniu lub zabezpieczeniu wierzycieli, w szczególności pracowników, studentów i doktorantów, w celu zakończenia jej działalności.

2. Likwidację uczelni publicznej prowadzi likwidator powołany przez ministra.

3. W okresie likwidacji uczelnia publiczna używa nazwy z dodaniem oznaczenia „w likwidacji”.

4. Likwidator ogłasza postawienie uczelni publicznej w stan likwidacji w Monitorze Sądowym i Gospodarczym.

5. Likwidator, w terminie 3 miesięcy od dnia powołania, przedstawia do zatwierdzenia ministrowi plan przychodów i kosztów związanych z likwidacją.

6. Koszty likwidacji pokrywa się z budżetu państwa z części, której dysponentem jest minister, na podstawie planu przychodów i kosztów związanych z likwidacją.

7. Postawienie uczelni publicznej w stan likwidacji powoduje, że:

- 1) z dniem powołania likwidator przejmuje kompetencje organów uczelni;
- 2) uczelnia nie prowadzi przyjęć na studia, studia podyplomowe i inne formy kształcenia, a także do szkół doktorskich;
- 3) środki finansowe, o których mowa w art. 360 pkt 1, 2 i 4, są przekazywane uczelni w niezbędnym zakresie.

8. Kształcenie może być kontynuowane nie dłużej niż do końca roku akademickiego, w którym postawiono uczelnię publiczną w stan likwidacji.

9. Likwidator zapewnia studentom oraz doktorantom możliwość kontynuowania kształcenia; przepisy art. 88 i art. 201 stosuje się odpowiednio.

10. Stosunki pracy nauczycieli akademickich wygasają z końcem roku akademickiego, w którym postawiono uczelnię publiczną w stan likwidacji.

11. Kadencja organów uczelni publicznej wygasa z dniem powołania likwidatora.

12. Likwidator, w terminie 30 dni od dnia zakończenia czynności likwidacyjnych, zawiadamia ministra o zakończeniu likwidacji i przedstawia do zatwierdzenia sprawozdanie z jej przebiegu.

13. Uczelnia publiczna traci osobowość prawną z dniem ogłoszenia przez ministra o zakończeniu likwidacji w Monitorze Sądowym i Gospodarczym.

14. W rozporządzeniu w sprawie likwidacji uczelni publicznej określa się:

- 1) datę postawienia uczelni publicznej w stan likwidacji;
- 2) tryb powołania i odwołania likwidatora;

- 3) tryb likwidacji;
- 4) prawa i obowiązki likwidatora;
- 5) zasady wynagradzania likwidatora i sposób jego finansowania;
- 6) sposób postępowania z dokumentacją uczelni.

15. W przypadku likwidacji uczelni publicznej jej mienie, po spłaceniu zobowiązań, staje się mieniem Skarbu Państwa albo mieniem jednostki samorządu terytorialnego – odpowiednio do źródła pochodzenia tego mienia. O przeznaczeniu mienia Skarbu Państwa decyduje minister.

Art. 42. 1. Uczelnia niepubliczna nabywa osobowość prawną z chwilą jej wpisu do ewidencji uczelni niepublicznych, zwanej dalej „ewidencją”.

2. Ewidencję prowadzi minister w systemie, o którym mowa w art. 340 ust. 1.

3. Ewidencja obejmuje:

- 1) numer wpisu do ewidencji;
- 2) datę wpisu;
- 3) imię, nazwisko i adres zamieszkania albo nazwę, numer z Krajowego Rejestru Sądowego lub innego właściwego rejestru i adres założyciela;
- 4) nazwę uczelni niepublicznej;
- 5) adres uczelni niepublicznej;
- 6) datę wykreślenia z ewidencji.

4. Uczelnia niepubliczna albo jej założyciel, w terminie 14 dni, zawiadamia ministra o zmianie danych, o których mowa w ust. 3 pkt 3–5.

5. Minister dokonuje wpisu zmienionych danych do ewidencji na wniosek uczelni niepublicznej, jej założyciela albo z urzędu.

6. Wpisem w ewidencji jest wpis uczelni niepublicznej do ewidencji, zmiana wpisu w ewidencji oraz wykreślenie uczelni niepublicznej z ewidencji.

7. Wpis w ewidencji i odmowa wpisu następuje w drodze decyzji.

8. Wpis polega na wprowadzeniu do systemu teleinformatycznego danych zawartych w decyzji z dniem jej wydania.

9. Ewidencja jest jawna.

Art. 43. 1. Założyciel występuje z wnioskiem o wpis do ewidencji oraz o pozwolenie na utworzenie kierunku studiów.

2. Uzasadnienie wniosku zawiera strategię uczelni. Do wniosku dołącza się projekt statutu uczelni oraz sporządzone w formie aktu notarialnego oświadczenie założyciela o utworzeniu uczelni niepublicznej zawierające:

- 1) imię, nazwisko i adres zamieszkania albo nazwę, numer z Krajowego Rejestru Sądowego lub innego właściwego rejestru i adres założyciela;
- 2) nazwę uczelni;
- 3) adres uczelni;
- 4) wielkość środków finansowych, które założyciel zobowiązuje się przekazać uczelni na jej funkcjonowanie;
- 5) wykaz i wartość rzeczy przekazanych uczelni na własność oraz termin ich przekazania;
- 6) sposób finansowania uczelni.

3. Środki finansowe, o których mowa w ust. 2 pkt 4, nie mogą być mniejsze niż 3 000 000 złotych. Przekazanie środków na rachunek bankowy uczelni następuje nie później niż 30 dni od dnia wpisu do ewidencji.

Art. 44. 1. Minister, po zasięgnięciu opinii Polskiej Komisji Akredytacyjnej, zwanej dalej „PKA”, wydaje decyzję w sprawie wpisu uczelni niepublicznej do ewidencji w terminie 12 miesięcy.

2. PKA wyraża opinię w sprawie wpisu uczelni niepublicznej do ewidencji w terminie nie dłuższym niż 3 miesiące od dnia doręczenia wniosku przez ministra.

3. PKA może zwracać się do założyciela o udzielenie wyjaśnień i informacji oraz przeprowadzać wizytacje.

4. Wpis uczelni niepublicznej do ewidencji jest ważny przez okres 6 lat.

5. W decyzji o wpisie do ewidencji określa się:

- 1) imię, nazwisko i adres zamieszkania albo nazwę, numer z Krajowego Rejestru Sądowego lub innego właściwego rejestru i adres założyciela;
- 2) nazwę i adres uczelni niepublicznej.

6. Decyzja o wpisie do ewidencji jest wydawana wraz z decyzją o pozwoleniu na utworzenie kierunku studiów.

Art. 45. 1. Minister odmawia wpisu uczelni niepublicznej do ewidencji, jeżeli:

- 1) założyciel będący osobą fizyczną:
 - a) został skazany prawomocnym wyrokiem za przestępstwo umyślne lub umyślne przestępstwo skarbowe,

- b) został wpisany do rejestru dłużników niewypłacalnych Krajowego Rejestru Sądowego,
 - c) posiada wymagalne zobowiązania wobec Skarbu Państwa;
- 2) założyciel będący osobą prawną:
- a) został postawiony w stan likwidacji albo upadłości,
 - b) został wpisany do rejestru dłużników niewypłacalnych Krajowego Rejestru Sądowego,
 - c) posiada wymagalne zobowiązania wobec Skarbu Państwa;
- 3) w stosunku do którejkolwiek z osób umocowanych do reprezentacji założyciela będącego osobą prawną zachodzi przynajmniej jedna z przesłanek określonych w pkt 1;
- 4) projekt statutu uczelni publicznej jest niezgodny z przepisami prawa;
- 5) PKA wydała negatywną opinię w sprawie wpisu uczelni niepublicznej do ewidencji lub w sprawie pozwolenia na utworzenie kierunku studiów.

2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 1–4, minister wydaje decyzję bez zasięgnięcia opinii PKA.

Art. 46. 1. Założyciel składa wniosek o przedłużenie ważności wpisu do ewidencji nie wcześniej niż 12 miesięcy i nie później niż 6 miesięcy przed upływem jego ważności.

2. W przypadku niezłożenia wniosku w terminie określonym w ust. 1 minister wszczyna postępowanie w sprawie likwidacji uczelni w trybie określonym w art. 423.

3. Minister wydaje decyzję w sprawie przedłużenia ważności wpisu do ewidencji w terminie 6 miesięcy, po zasięgnięciu opinii PKA.

4. Minister odmawia przedłużenia ważności wpisu do ewidencji, jeżeli:

- 1) uczelnia lub jej założyciel narusza przepisy prawa;
- 2) uczelnia nie posiada organu, o którym mowa w art. 18 ust. 1 pkt 2, lub nie posiada statutu;
- 3) jakość kształcenia na co najmniej 50% prowadzonych przez uczelnię kierunków studiów została oceniona negatywnie przez PKA;
- 4) zaistniała jedna z przesłanek, określonych odpowiednio w art. 45 ust. 1 pkt 1–3.

5. Ważność wpisu do ewidencji przedłuża się na czas nieokreślony.

Art. 47. 1. Założyciel, w terminie 30 dni od dnia wpisu uczelni niepublicznej do ewidencji:

- 1) powołuje pierwszego rektora;
- 2) nadaje pierwszy statut.

2. Założyciel może podejmować decyzje dotyczące uczelni tylko w przypadkach określonych w ustawie lub statucie.

3. Przejęcie funkcji założyciela wymaga zgody ministra wyrażonej w formie decyzji administracyjnej.

Art. 48. 1. Uczelnia niepubliczna może połączyć się z inną uczelnią niepubliczną, tworząc nową uczelnię niepubliczną.

2. Wniosek o wpis do ewidencji nowej uczelni niepublicznej składają rektorzy oraz założyciele łączonych uczelni.

3. Z chwilą wpisu do ewidencji nowej uczelni niepublicznej następuje wykreślenie łączonych uczelni.

4. Do wniosku o wpis do ewidencji nowej uczelni niepublicznej stosuje się odpowiednio przepisy art. 43 ust. 2.

5. Nowa uczelnia niepubliczna wstępuje w ogół praw i obowiązków łączonych uczelni, w tym w prawa i obowiązki wynikające z decyzji ministra.

Art. 49. 1. Uczelnia niepubliczna może być włączona do innej uczelni niepublicznej.

2. Włączenie uczelni niepublicznej do innej uczelni niepublicznej następuje z dniem wykreślenia włączanej uczelni niepublicznej z ewidencji.

3. Wniosek o wykreślenie z ewidencji uczelni niepublicznej włączanej do innej uczelni niepublicznej składają rektorzy oraz założyciele tych uczelni.

4. Uczelnia niepubliczna, do której nastąpiło włączenie innej uczelni niepublicznej, wstępuje w prawa i obowiązki tej uczelni, w tym w prawa i obowiązki wynikające z decyzji ministra.

Art. 50. 1. Założyciel może zlikwidować uczelnię niepubliczną po uzyskaniu zgody na likwidację wydanej przez ministra.

2. Warunkiem wydania zgody na likwidację jest zapewnienie studentom oraz doktorantom możliwości kontynuowania kształcenia; przepisy art. 88 i art. 201 stosuje się odpowiednio.

3. Decyzję w sprawie zgody na likwidację wydaje się w terminie 3 miesięcy od dnia złożenia przez założyciela wniosku o wydanie zgody na likwidację.

4. W terminie 3 miesięcy od dnia doręczenia zgody na likwidację, założyciel składa ministrowi akt potwierdzający postawienie uczelni w stan likwidacji.

5. Uczelnia niepubliczna zostaje postawiona w stan likwidacji z dniem wskazanym w akcie, o którym mowa w ust. 4. Z tym dniem:

- 1) założyciel przejmuje kompetencje organów uczelni;
- 2) kadencja organów uczelni wygasa;
- 3) uczelnia zaprzestaje rekrutacji do szkoły doktorskiej, na studia, studia podyplomowe i inne formy kształcenia;
- 4) uczelnia traci prawo do otrzymywania środków finansowych, o których mowa w art. 360 pkt 2, 7 i 8;
- 5) środki finansowe, o których mowa w art. 360 pkt 4, są przekazywane uczelni w niezbędnym zakresie.

6. W uczelni postawionej w stan likwidacji:

- 1) prowadzone kształcenie może być kontynuowane nie dłużej niż do końca roku akademickiego, w którym nastąpiło postawienie uczelni w stan likwidacji;
- 2) stosunki pracy nauczycieli akademickich wygasają z dniem zakończenia roku akademickiego, w którym nastąpiło postawienie uczelni w stan likwidacji;

7. Uczelnia postawiona w stan likwidacji używa nazwy z dodaniem oznaczenia „w likwidacji”.

8. Minister dokonuje w ewidencji wpisu o zmianie nazwy uczelni poprzez dodanie oznaczenia „w likwidacji”.

9. W przypadku niezłożenia aktu, o którym mowa w ust. 4, w terminie określonym w tym przepisie wykonanie obowiązku postawienia uczelni w stan likwidacji następuje w sposób określony w przepisach ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2017 r. poz. 1201).

Art. 51. 1. Likwidacja uczelni niepublicznej ma na celu zakończenie jej działalności.

2. Likwidację uczelni niepublicznej prowadzi jej założyciel. Założyciel niezwłocznie zawiadamia ministra o zakończeniu likwidacji.

3. Minister, w terminie 3 miesięcy od dnia otrzymania zawiadomienia, o którym mowa w ust. 2, wydaje decyzję w sprawie wykreślenia uczelni niepublicznej z ewidencji.

4. Z dniem wykreślenia z ewidencji uczelnia niepubliczna traci osobowość prawną.

5. W przypadku nieprzystąpienia przez założyciela do likwidacji uczelni niepublicznej w terminie 30 dni od dnia postawienia uczelni w stan likwidacji wykonanie tego obowiązku następuje w sposób określony w przepisach ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

6. Przepis art. 41 ust. 15 stosuje się odpowiednio do mienia przekazanego uczelni niepublicznej w trybie art. 416 ust. 1.

Art. 52. 1. Koszty likwidacji uczelni niepublicznej są pokrywane z jej majątku, z pierwszeństwem przed roszczeniami wierzycieli.

2. W przypadku gdy koszty likwidacji uczelni niepublicznej przekraczają wartość jej majątku, koszty likwidacji są pokrywane z majątku założyciela tej uczelni.

Art. 53. 1. W przypadku likwidacji uczelni niepublicznej, założyciel przekazuje dokumentację przebiegu studiów oraz dokumentację pracowniczą do właściwego miejscowo archiwum państwowego lub przechowawcy wpisanemu do rejestru przechowawców akt osobowych i płacowych, o którym mowa w art. 51a ust. 1 ustawy z dnia 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach (Dz. U. z 2016 r. poz. 1506, z 2016 r. poz. 1948 oraz z 2017 r. poz. 1086).

2. Dokumentację archiwalną uczelni niepublicznej przejmuje od założyciela nieodpłatnie właściwe miejscowo archiwum państwowe, w trybie przepisów ustawy z dnia 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach.

Art. 54. 1. W uczelni działa system biblioteczno-informacyjny, którego podstawę stanowi biblioteka.

2. Uczelnia w związku z funkcjonowaniem systemu biblioteczno-informacyjnego może przetwarzać określone w jej statucie dane osobowe osób korzystających z tego systemu. W zakresie zbioru tych danych osobowych uczelnia jest zwolniona z obowiązku, o którym mowa w art. 40 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 922).

Art. 55. 1. Rektor dba o utrzymanie porządku i bezpieczeństwa na terenie uczelni.

2. Teren uczelni określa rektor w porozumieniu z właściwym organem samorządu terytorialnego.

3. Służby państwowe odpowiedzialne za utrzymanie porządku publicznego i bezpieczeństwa wewnętrznego mogą wkroczyć na teren uczelni:

- 1) na wezwanie rektora;
- 2) bez wezwania rektora – w przypadku bezpośredniego zagrożenia życia ludzkiego lub klęski żywiołowej.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 3 pkt 2, służby państwowe odpowiedzialne za utrzymanie porządku publicznego i bezpieczeństwa wewnętrznego niezwłocznie zawiadamiają rektora o wkroczeniu na teren uczelni.

5. Rektor może zawrzeć porozumienie z właściwym organem służby państwowej odpowiedzialnej za utrzymanie porządku publicznego i bezpieczeństwa wewnętrznego określające inne przypadki związane z utrzymaniem porządku i bezpieczeństwa uzasadniające przebywanie tej służby na terenie uczelni.

6. Służby państwowe odpowiedzialne za utrzymanie porządku publicznego i bezpieczeństwa wewnętrznego są obowiązane opuścić teren uczelni niezwłocznie po ustaniu przyczyn, które uzasadniały ich wkroczenie na teren uczelni, lub na żądanie rektora.

7. Rektor niezwłocznie informuje o wystąpieniu okoliczności uniemożliwiających prawidłowe funkcjonowanie uczelni, stanowiących zagrożenie bezpieczeństwa ludzi lub mienia w znacznych rozmiarach:

- 1) organy właściwe w sprawach bezpieczeństwa, ochrony ludności i zarządzania kryzysowego;
- 2) ministra.

Art. 56. 1. Rektor zapewnia bezpieczne i higieniczne warunki osobom wykonującym prace na rzecz uczelni oraz osobom kształcącym się w uczelni.

2. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego i nauki w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw pracy określi, w drodze rozporządzenia, sposób zapewnienia w uczelni warunków, o których mowa w ust. 1, mając na uwadze specyfikę działalności uczelni oraz standardy dotyczące bezpieczeństwa i higieny pracy.

Art. 57. Członkowie wspólnoty uczelni mają prawo organizowania zgromadzeń na terenie uczelni. Zorganizowanie zgromadzenia w lokalu uczelni wymaga zgody rektora.

Rozdział 2

Prowadzenie studiów

Art. 58. 1. Utworzenie kierunku studiów o określonym poziomie i profilu wymaga pozwolenia ministra.

2. Pozwolenia nie wymaga utworzenie kierunku studiów o określonym poziomie i profilu:

- 1) przez uczelnię, która uzyskała pozytywną ocenę kompleksową lub
- 2) w ramach dyscypliny, w której uczelnia posiada kategorię naukową A+ albo A.

3. Uczelnia akademicka, która w dyscyplinie, do której przyporządkowany jest kierunek studiów, posiada:

- 1) kategorię naukową B+ może uzyskać pozwolenie na utworzenie kierunku studiów o profilu praktycznym lub o profilu ogólnoakademickim na określonym poziomie studiów;
- 2) kategorię naukową B albo C albo nie posiada kategorii naukowej może uzyskać pozwolenie na utworzenie kierunku studiów o profilu praktycznym na określonym poziomie studiów.

4. O uzyskanie pozwolenia na utworzenie kierunku lekarskiego lub lekarsko-dentystycznego może ubiegać się uczelnia akademicka posiadająca kategorię naukową B+ w dyscyplinie w zakresie nauk medycznych lub nauk o zdrowiu.

Art. 59. 1. Uczelnia występuje z wnioskiem o pozwolenie na utworzenie kierunku studiów wskazując ich poziom i profil.

2. Minister wydaje pozwolenie po zasięgnięciu opinii:

- 1) PKA dotyczącej warunków prowadzenia studiów, w szczególności efektów uczenia się określonych w programie studiów oraz związku studiów ze strategią uczelni;
- 2) właściwego ministra nadzorującego uczelnię;
- 3) ministra właściwego do spraw zdrowia – w przypadku kierunków lekarskiego, lekarsko-dentystycznego i farmacja.

3. PKA wyraża opinię, o której mowa w ust. 2 pkt 1, w terminie 3 miesięcy od dnia doręczenia wniosku przez ministra.

4. PKA może zwracać się do uczelni o udzielenie wyjaśnień i informacji oraz przeprowadzać wizytacje.

5. Minister wydaje pozwolenie, jeżeli uczelnia spełnia wymagania określone w przepisach wydanych na podstawie art. 87 oraz uzyskała pozytywne opinie, o których mowa w ust. 2.

6. Pozwolenie na utworzenie kierunku pielęgniarstwo i kierunku położnictwo może być wydane uczelni posiadającej akredytację ministra właściwego do spraw zdrowia udzieloną na podstawie art. 59 ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarki i położnej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1251, 1579 i 2020).

Art. 60. 1. Minister odmawia wydania pozwolenia na utworzenie kierunku studiów, jeżeli:

- 1) według stanu na dzień złożenia wniosku:
 - a) rektor nie wprowadził do systemu, o którym mowa w art. 340 ust.1, danych, o których mowa w art. 341 ust. 1, art. 342 ust. 1 lub art. 343 ust. 1,
 - b) uczelnia posiada zaległości podatkowe, z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne lub zdrowotne, innych danin publicznych lub została wpisana do rejestru dłużników niewypłacalnych Krajowego Rejestru Sądowego,
 - c) uczelnia została postawiona w stan likwidacji,
 - d) uczelnia posiada wymagalne zobowiązania wobec Skarbu Państwa z tytułu dotacji,
 - e) uczelnia publiczna objęta jest programem naprawczym, o którym mowa w art. 409 ust. 1, i brak jest ekonomicznego uzasadnienia dla wydania pozwolenia,
 - f) uczelnia nie realizuje wniosków lub zaleceń sporządzonych w wyniku kontroli, o której mowa w art. 418 ust. 1;
- 2) w okresie 2 lat przed złożeniem wniosku o wydanie pozwolenia minister wydał w stosunku do uczelni decyzję o cofnięciu pozwolenia na utworzenie kierunku studiów przyporządkowanego do tej samej dyscypliny.

2. Minister może odmówić wydania pozwolenia, jeżeli według stanu na dzień złożenia wniosku kształcenie na danym kierunku studiów nie odpowiada lokalnym lub regionalnym potrzebom społeczno-gospodarczym.

3. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 i 2, minister odmawia wydania pozwolenia bez zasięgnięcia opinii, o której mowa w art. 59 ust. 2 pkt 1.

Art. 61. 1. Minister może cofnąć pozwolenie na utworzenie kierunku studiów, jeżeli:

- 1) jakość kształcenia na danym kierunku studiów została oceniona negatywnie przez PKA;
- 2) na danym kierunku studiów nie rozpoczęto prowadzenia kształcenia w okresie 2 lat od dnia wydania pozwolenia;
- 3) uczelnia nie spełnia warunków do prowadzenia danego kierunku studiów albo przestała spełniać warunki, o których mowa w art. 58 ust. 2 lub 4;
- 4) minister właściwy do spraw zdrowia odmówił udzielenia albo cofnął akredytację udzieloną na podstawie art. 59 ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarki i położnej;
- 5) kształcenie na danym kierunku studiów przestało odpowiadać lokalnym lub regionalnym potrzebom społeczno-gospodarczym.

2. Cofnięcie pozwolenia w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, wymaga zasięgnięcia opinii właściwego ministra nadzorującego uczelnię.

3. Minister właściwy do spraw zdrowia zawiadamia ministra oraz PKA o nieudzieleniu albo cofnięciu akredytacji udzielonej na podstawie art. 59 ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarstwa i położnej.

Art. 62. 1. Uczelnia prowadzi studia w swojej siedzibie, a poza siedzibą – w swojej filii. Uczelnia federacyjna może prowadzić studia także w siedzibach jednostek uczestniczących.

2. W przypadku uczelni, o których mowa w art. 58 ust. 3 i 4, prowadzenie poza siedzibą studiów na danym kierunku, poziomie i profilu wymaga uzyskania pozwolenia ministra. Przepisy art. 59 i art. 60 stosuje się odpowiednio.

3. Prowadzenie studiów za granicą wymaga pozwolenia ministra, wydanego po uzyskaniu pozytywnej opinii ministra właściwego do spraw zagranicznych. Przepisy art. 59 i art. 60 stosuje się odpowiednio.

4. W przypadku uczelni, o których mowa w art. 58 ust. 2, prowadzenie studiów za granicą wymaga zgłoszenia ministrowi oraz ministrowi właściwemu do spraw zagranicznych.

5. Zgłoszenia dokonuje się nie później niż 6 miesięcy przed rozpoczęciem prowadzenia studiów za granicą. Do zgłoszenia dołącza się program studiów i informację o nauczycielach akademickich, którzy będą prowadzili zajęcia w ramach tego programu.

6. Minister oraz minister właściwy do spraw zagranicznych mogą wnieść sprzeciw w drodze decyzji administracyjnej w terminie 3 miesięcy od dnia doręczenia zgłoszenia. Uczelnia może rozpocząć prowadzenie studiów za granicą, jeżeli sprzeciw nie został wniesiony w terminie.

7. Uczelnia zagraniczna może tworzyć uczelnie lub filie z siedzibą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Utworzenie uczelni lub filii wymaga:

- 1) pozwolenia ministra, wydanego po zasięgnięciu opinii ministra właściwego do spraw zagranicznych i PKA;
- 2) pozytywnej oceny agencji oceniającej jakość kształcenia uznawanej przez władze państwa, w którym ma siedzibę ta uczelnia, albo agencji zarejestrowanej w Europejskim Rejestrze Agencji Akredytacyjnych (EQAR) lub agencji innego państwa, której oceny są uznawane przez PKA.

Art. 63. 1. Studia mogą być prowadzone przez uczelnię wspólnie z inną uczelnią, instytutem PAN, instytutem badawczym lub międzynarodowym instytutem. Studia mogą być

również prowadzone z udziałem zagranicznej uczelni lub instytucji naukowej. Zasady współpracy przy prowadzeniu studiów określa umowa zawarta w formie pisemnej.

2. W przypadku prowadzenia studiów z udziałem zagranicznej uczelni lub instytucji naukowej, nie stosuje się przepisów art. 74 ust. 4 zdanie trzecie, art. 78 ust. 2 oraz przepisów wydanych na podstawie art. 87 w zakresie, o którym mowa w art. 87 pkt 1 i 2.

3. W przypadku uczelni innej niż określona w art. 58 ust. 2, rozpoczęcie kształcenia na studiach, o których mowa w ust. 1, wymaga uzyskania pozwolenia ministra. Przepisy art. 59 i art. 60 stosuje się odpowiednio.

4. Absolwent studiów, o których mowa w ust. 1, może otrzymać dyplom wspólny, spełniający wymagania określone w przepisach wydanych na podstawie art. 87.

Art. 64. 1. Uczelnia może prowadzić studia we współpracy z organem nadającym uprawnienie do wykonywania zawodu, organem przeprowadzającym postępowanie egzaminacyjne w ramach uzyskiwania uprawnień do wykonywania zawodu, organem samorządu zawodowego, organizacją gospodarczą lub organem rejestrowym. Zasady współpracy przy prowadzeniu studiów określa umowa zawarta w formie pisemnej.

2. Umowa może określać udział podmiotu, o którym mowa w ust. 1, w opracowaniu programu studiów oraz sposób realizacji praktyk zawodowych.

Art. 65. Uczelnia może prowadzić studia dualne o profilu praktycznym z udziałem przedsiębiorców. Organizację studiów określa umowa zawarta w formie pisemnej.

Art. 66. 1. Studia są prowadzone jako studia stacjonarne, w ramach których co najmniej połowa zajęć objętych programem studiów jest realizowana z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich i studentów lub jako studia niestacjonarne, w ramach których warunek ten nie musi być spełniony.

2. W uczelni publicznej liczba studentów studiujących na studiach stacjonarnych nie może być mniejsza od liczby studentów studiujących na studiach niestacjonarnych.

Art. 67. 1. Studia są prowadzone:

- 1) na poziomie studiów pierwszego stopnia;
- 2) na poziomie studiów drugiego stopnia;
- 3) jako jednolite studia magisterskie.

2. Studia są prowadzone na profilu:

- 1) praktycznym, na którym ponad połowa punktów ECTS jest przypisana efektom uczenia się uzyskiwanym w ramach zajęć kształtujących umiejętności praktyczne;

- 2) ogólnoakademickim, na którym ponad połowa punktów ECTS jest przypisana efektom uczenia się uzyskiwanym w ramach zajęć związanych z prowadzoną w uczelni działalnością naukową.

Art. 68. 1. Studia stacjonarne pierwszego stopnia trwają co najmniej 6 semestrów, a jeżeli program studiów obejmuje efekty uczenia się umożliwiające uzyskanie kompetencji inżynierskich – co najmniej 7 semestrów.

2. Studia stacjonarne drugiego stopnia trwają od 3 do 5 semestrów.

3. Stacjonarne jednolite studia magisterskie trwają od 9 do 12 semestrów.

4. Studia niestacjonarne:

- 1) pierwszego stopnia oraz drugiego stopnia trwają o co najmniej 1 semestr,
- 2) jednolite studia magisterskie trwają o co najmniej 2 semestry
– dłużej niż odpowiednie studia stacjonarne.

Art. 69. Rok akademicki trwa od dnia 1 października do dnia 30 września i dzieli się na 2 semestry. Statut uczelni może przewidywać szczegółowy podział roku akademickiego w ramach semestrów.

Art. 70. 1. Studia są prowadzone na kierunku studiów na podstawie programu studiów, który określa:

- 1) efekty uczenia się, o których mowa w ustawie z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji, z uwzględnieniem uniwersalnych charakterystyk pierwszego stopnia określonych w tej ustawie oraz charakterystyk drugiego stopnia określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 7 ust. 3 tej ustawy;
- 2) opis procesu prowadzącego do uzyskania efektów uczenia się.

2. Efekty uczenia się wyraża się w punktach ECTS stanowiących miarę średniego nakładu pracy studenta niezbędnego do ich uzyskania.

3. Część efektów uczenia się objętych programem studiów może być uzyskana w ramach zajęć prowadzonych z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość.

4. Program studiów o profilu praktycznym przewiduje praktyki zawodowe w wymiarze co najmniej:

- 1) 6 miesięcy – w przypadku studiów pierwszego stopnia i jednolitych studiów magisterskich;
- 2) 3 miesięcy – w przypadku studiów drugiego stopnia.

Art. 71. 1. W programach studiów przygotowujących do wykonywania zawodów:

- 1) lekarza,
- 2) lekarza dentysty,
- 3) farmaceuty,
- 4) pielęgniarki,
- 5) położnej,
- 6) diagnosty laboratoryjnego,
- 7) fizjoterapeuty,
- 8) ratownika medycznego,
- 9) lekarza weterynarii,
- 10) architekta,
- 11) nauczyciela

– uwzględnia się standardy kształcenia będące zbiorem reguł i warunków kształcenia.

2. Standardy kształcenia dla kierunków przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w ust. 1:

- 1) pkt 1–8 – określi, w drodze rozporządzenia, minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego i nauki w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia,
- 2) pkt 9 i 10 – określi, w drodze rozporządzenia, minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego i nauki,
- 3) pkt 11 – określi, w drodze rozporządzenia, minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego i nauki w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw oświaty i wychowania

– mając na uwadze wymagania dotyczące kształcenia i szkolenia przygotowującego do wykonywania zawodu lekarza, lekarza dentysty, farmaceuty, pielęgniarki, położnej, lekarza weterynarii i architekta określone w przepisach Unii Europejskiej oraz wymagania dotyczące kształcenia i szkolenia przygotowującego do wykonywania zawodu diagnosty laboratoryjnego, fizjoterapeuty, ratownika medycznego i nauczyciela.

Art. 72. 1. W celu uzyskania dyplomu ukończenia studiów student jest obowiązany uzyskać efekty uczenia się, którym przypisano co najmniej:

- 1) 180 punktów ECTS – w przypadku studiów pierwszego stopnia;
- 2) 90 punktów ECTS – w przypadku studiów drugiego stopnia;
- 3) 300 punktów ECTS – w przypadku jednolitych studiów magisterskich trwających 9 albo 10 semestrów;

4) 360 punktów ECTS – w przypadku jednolitych studiów magisterskich trwających 11 albo 12 semestrów.

2. Jeden punkt ECTS odpowiada efektem uczenia się, których uzyskanie wymaga od studenta 25–30 godzin pracy, obejmujących zajęcia organizowane przez uczelnię oraz jego indywidualną pracę.

Art. 73. 1. Przyjęcie na studia następuje poprzez rekrutację lub potwierdzenie efektów uczenia się.

2. Na studia może być przyjęta osoba, która posiada:

- 1) świadectwo dojrzałości albo świadectwo dojrzałości i zaświadczenie o wynikach egzaminu maturalnego z poszczególnych przedmiotów, o których mowa w przepisach o systemie oświaty – w przypadku ubiegania się o przyjęcie na studia pierwszego stopnia lub jednolite studia magisterskie;
- 2) kwalifikację pełną na poziomie 6 lub 7 PRK uzyskaną w systemie szkolnictwa wyższego i nauki – w przypadku ubiegania się o przyjęcie na studia drugiego stopnia.

3. Przyjęcie na określony kierunek studiów następuje nie później niż po pierwszym roku studiów.

Art. 74. 1. Uczelnia ustala warunki, tryb oraz termin rozpoczęcia i zakończenia rekrutacji oraz podaje do wiadomości publicznej nie później niż do dnia 30 czerwca roku poprzedzającego rok akademicki, w którym ma się odbyć rekrutacja. W przypadku utworzenia uczelni lub kierunku studiów warunki, tryb oraz termin rekrutacji uczelnia niezwłocznie ustala oraz podaje do wiadomości publicznej.

2. Uczelnia uwzględnia możliwość przeprowadzania rekrutacji uzupełniającej dla osób, które ubiegały się o przyjęcie na studia pierwszego stopnia lub jednolite studia magisterskie na danym kierunku studiów na rok akademicki, na który jest przeprowadzana rekrutacja, oraz których wynik egzaminu maturalnego z danego przedmiotu lub przedmiotów został podwyższony w wyniku odwołania, o którym mowa w art. 44zzz ust. 7 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2016 r. poz. 1943, 1954, 1985 i 2169 oraz z 2017 r. poz. 60, 949 i 1292).

3. O kolejności przyjęcia na studia pierwszego stopnia lub jednolite studia magisterskie decydują wyniki egzaminu maturalnego. Uczelnia ustala, jakie wyniki egzaminu maturalnego stanowią podstawę przyjęcia na studia i podaje do wiadomości publicznej w terminie, o którym mowa w ust. 1.

4. Uczelnia może przeprowadzić egzaminy wstępne. Informacje o przeprowadzeniu egzaminów wstępnych i ich zakresie uczelnia podaje do wiadomości publicznej w terminie, o którym mowa w ust. 1. Wyniki egzaminu wstępnego mogą stanowić nie więcej niż 50% łącznego wyniku możliwego do uzyskania przez kandydata w toku rekrutacji.

5. Przepisy ust. 3 w zakresie wyników egzaminu maturalnego stosuje się odpowiednio do egzaminu zagranicznego:

- 1) potwierdzonego świadectwem lub innym dokumentem uznanym w Rzeczypospolitej Polskiej za dokument uprawniający do ubiegania się o przyjęcie na studia zgodnie z art. 93 ust. 3 i 4 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty,
- 2) potwierdzonego świadectwem lub innym dokumentem, dyplomem IB lub dyplomem EB, o których mowa w art. 93 ust. 1 tej ustawy

– oraz wyników tego egzaminu.

6. Uczelnia publiczna:

- 1) określa zasady przyjmowania na studia laureatów oraz finalistów olimpiad stopnia centralnego,
- 2) może określić zasady przyjmowania na studia laureatów konkursów międzynarodowych oraz ogólnopolskich

– i podaje je do wiadomości publicznej z wyprzedzeniem co najmniej 4 lat.

Art. 75. 1. Uczelnia posiadająca kategorię naukową A+ albo A w zakresie dyscyplin, do których jest przyporządkowany kierunek studiów, lub pozytywną ocenę jakości kształcenia na tym kierunku, poziomie i profilu studiów może potwierdzić osobie ubiegającej się o przyjęcie na studia efekty uczenia się uzyskane w ramach kształcenia zorganizowanego instytucjonalnie poza systemem studiów oraz kształcenia niezorganizowanego instytucjonalnie.

2. Efekty uczenia się potwierdza się w zakresie odpowiadającym efektom uczenia się zawartym w programie studiów.

3. Efektów uczenia się nie potwierdza się dla programów studiów, o których mowa w art. 71 ust. 1 pkt 1–10.

4. Efekty uczenia się mogą zostać potwierdzone osobie posiadającej:

- 1) świadectwo dojrzałości albo świadectwo dojrzałości i zaświadczenie, o których mowa w art. 73 ust. 2 pkt 1, i co najmniej 5 lat doświadczenia zawodowego – w przypadku ubiegania się o przyjęcie na studia pierwszego stopnia lub jednolite studia magisterskie;

- 2) kwalifikację pełną na poziomie 6 PRK i co najmniej 3 lata doświadczenia zawodowego po ukończeniu studiów pierwszego stopnia – w przypadku ubiegania się o przyjęcie na studia drugiego stopnia;
- 3) kwalifikację pełną na poziomie 7 PRK i co najmniej 2 lata doświadczenia zawodowego po ukończeniu studiów drugiego stopnia albo jednolitych studiów magisterskich – w przypadku ubiegania się o przyjęcie na kolejny kierunek studiów pierwszego stopnia lub drugiego stopnia lub jednolitych studiów magisterskich.

5. W przypadku osoby posiadającej kwalifikację pełną na poziomie 5 PRK przystępującej do potwierdzenia efektów uczenia się nie jest wymagane spełnienie warunku pięcioletniego doświadczenia zawodowego.

6. W wyniku potwierdzenia efektów uczenia się można zaliczyć nie więcej niż 50% punktów ECTS przypisanych do efektów uczenia się danego programu studiów.

7. O kolejności przyjęcia na studia decyduje wynik potwierdzenia efektów uczenia się.

8. Liczba studentów, którzy zostali przyjęci na podstawie potwierdzenia efektów uczenia się, nie może być większa niż 20% ogólnej liczby studentów na danym kierunku, poziomie i profilu studiów.

Art. 76. 1. Wyniki postępowania w sprawie przyjęcia na studia są jawne.

2. Odmowa przyjęcia na studia następuje w drodze decyzji administracyjnej.

Art. 77. Wykłady w uczelni są otwarte, jeżeli jej statut nie stanowi inaczej.

Art. 78. 1. Zajęcia są prowadzone przez nauczycieli akademickich zatrudnionych w danej uczelni oraz przez inne osoby posiadające doświadczenie w zakresie programu studiów.

2. W ramach programu studiów o profilu:

- 1) praktycznym – co najmniej 50% godzin zajęć prowadzonych jest przez nauczycieli akademickich zatrudnionych w tej uczelni jako podstawowym miejscu pracy;
- 2) ogólnoakademickim – co najmniej 75% godzin zajęć prowadzonych jest przez nauczycieli akademickich zatrudnionych w tej uczelni jako podstawowym miejscu pracy.

Art. 79. 1. Uczelnia dokumentuje przebieg studiów.

2. Uczelnia wydaje studentowi legitymację studencką.

Art. 80. 1. Organizację i tok studiów oraz związane z nimi prawa i obowiązki studenta określa regulamin studiów.

2. Regulamin studiów jest uchwalany co najmniej na 5 miesięcy przed rozpoczęciem roku akademickiego.

3. Regulamin studiów wymaga uzgodnienia z uczelnianym organem uchwałodawczym samorządu studenckiego. Jeżeli w ciągu 3 miesięcy od uchwalenia regulaminu senat i uczelniany organ uchwałodawczy samorządu studenckiego nie dojdą do porozumienia w sprawie jego treści, regulamin wchodzi w życie na mocy ponownej uchwały senatu podjętej większością co najmniej 2/3 głosów jego statutowego składu.

4. Regulamin studiów wchodzi w życie z początkiem roku akademickiego.

5. Do zmiany regulaminu studiów stosuje się odpowiednio przepisy ust. 2 i 3.

Art. 81. 1. Warunki przystąpienia do egzaminu dyplomowego na studiach pierwszego stopnia są określone w programie studiów.

2. Warunkiem przystąpienia do egzaminu dyplomowego na studiach drugiego stopnia i jednolitych studiach magisterskich jest pozytywna ocena pracy dyplomowej.

3. Praca dyplomowa jest samodzielnym opracowaniem zagadnienia naukowego lub artystycznego, lub problemu praktycznego, lub dokonaniem artystycznym prezentującym ogólną wiedzę i umiejętności studenta związane z danym kierunkiem, poziomem i profilem studiów oraz umiejętności samodzielnego analizowania i wnioskowania.

4. Praca dyplomowa jest przygotowywana pod kierunkiem osoby, która posiada co najmniej stopień doktora.

5. Jeżeli praca dyplomowa jest pracą pisemną, uczelnia sprawdza ją przed egzaminem dyplomowym z wykorzystaniem Jednolitego Systemu Antyplagiatowego, o którym mowa w art. 349 ust. 1.

6. Na stronie internetowej uczeni, nie później niż 3 dni przed egzaminem dyplomowym, udostępnia się recenzje pracy dyplomowej.

Art. 82. Datą ukończenia studiów jest data złożenia egzaminu dyplomowego, w przypadku kierunków lekarskiego, lekarsko-dentystycznego i weterynarii – data złożenia ostatniego wymaganego programem studiów egzaminu, a w przypadku kierunków farmacja, ratownictwo medyczne i fizjoterapia – data zaliczenia ostatniej, wymaganej programem studiów praktyki.

Art. 83. 1. Absolwent studiów:

1) pierwszego stopnia – otrzymuje dyplom ukończenia studiów potwierdzający uzyskanie wykształcenia wyższego oraz tytułu zawodowego licencjata, inżyniera albo równorzędnego określonego kierunku i profilu studiów;

2) drugiego stopnia i jednolitych studiów magisterskich – otrzymuje dyplom ukończenia studiów potwierdzający uzyskanie wykształcenia wyższego oraz tytułu zawodowego magistra, magistra inżyniera albo równorzędnego określonego kierunku i profilu studiów.

2. W terminie 30 dni od dnia ukończenia studiów uczelnia wydaje absolwentowi dyplom ukończenia studiów wraz z suplementem oraz co najmniej 2 odpisy dyplomu.

3. Wzór dyplomu zatwierdza senat. Zatwierdzony wzór dyplomu rektor przekazuje niezwłocznie ministrowi oraz właściwemu ministrowi nadzorującemu uczelnię.

4. W przypadku stwierdzenia, że wydanie dyplomu nastąpiło z naruszeniem prawa przez osobę, której wydano ten dyplom, rektor unieważnia dyplom w drodze decyzji administracyjnej.

Art. 84. 1. Dokumenty wydawane przez uczelnię w związku z przebiegiem lub ukończeniem studiów i studiów podyplomowych, przeznaczone do obrotu prawnego z zagranicą, są uwierzytelniane na wniosek zainteresowanego.

2. Uwierzytelnienie polega na poświadczeniu autentyczności podpisu i funkcji osoby podpisującej dokument lub tożsamości pieczęci urzędowej uczelni, którą jest opatrzony ten dokument.

3. Dyrektor NAWA uwierzytelnia wydane przez uczelnię:

- 1) dyplomy ukończenia studiów wraz z suplementami;
- 2) odpisy dokumentów, o których mowa w pkt 1, w tym odpisy w języku obcym;
- 3) świadectwa ukończenia studiów podyplomowych;
- 4) duplikaty dokumentów, o których mowa w pkt 1 i 3;
- 5) zaświadczenia o ukończeniu studiów.

4. Dokumenty inne niż wymienione w ust. 3 uwierzytelnia uczelnia, która je wydała.

5. Za uwierzytelnienie pobierana jest opłata. Maksymalna wysokość opłaty wynosi 2% minimalnego wynagrodzenia.

Art. 85. 1. Uczelnia publiczna może pobierać opłaty za:

- 1) przeprowadzenie rekrutacji;
- 2) kształcenie studentów na studiach niestacjonarnych;
- 3) powtarzanie określonych zajęć na studiach stacjonarnych z powodu niezadowolających wyników w nauce;
- 4) prowadzenie studiów w języku obcym;
- 5) prowadzenie zajęć nieobjętych programem studiów;

- 6) przeprowadzanie potwierdzania efektów uczenia się;
- 7) uwierzytelnianie dokumentów przeznaczonych do obrotu prawnego z zagranicą, o których mowa w art. 84 ust. 4;
- 8) wydanie dyplomu ukończenia studiów, odpisów w językach obcych, indeksu, legitymacji studenckiej oraz wydanie duplikatów tych dokumentów;
- 9) korzystanie z domów studenckich i stołówek studenckich;
- 10) kształcenie cudzoziemców na studiach.

2. Uczelnia publiczna ustala warunki i tryb zwalniania studentów z opłat, o których mowa w ust. 1 pkt 2–6 i 9.

3. Wysokość opłaty, o której mowa w ust. 1 pkt 6, nie może przekraczać kosztów przeprowadzania potwierdzania efektów uczenia się o więcej niż 20%.

Art. 86. 1. Uczelnia ustala opłaty pobierane od studentów oraz ich wysokość przed rozpoczęciem rekrutacji, po zasięgnięciu opinii samorządu studenckiego.

2. Do czasu ukończenia studiów przez osoby przyjęte na studia w ramach rekrutacji, o której mowa w ust. 1, uczelnia nie może zwiększyć dla nich wysokości opłat ani wprowadzić nowych opłat.

3. Informację o wysokości opłat, o których mowa w ust. 1, uczelnia zamieszcza na swojej stronie internetowej.

4. Uczelnia nie pobiera opłat za rejestrację na kolejny semestr lub rok studiów, egzaminy, w tym egzamin poprawkowy, egzamin komisyjny, egzamin dyplomowy, wydanie dziennika praktyk zawodowych, złożenie i ocenę pracy dyplomowej oraz wydanie suplementu do dyplomu.

Art. 87. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego i nauki określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) warunki, jakie musi spełniać uczelnia, aby prowadzić studia na określonym kierunku, poziomie i profilu,
- 2) wymagania, jakie musi spełniać program studiów,
- 3) kierunki studiów prowadzone jako jednolite studia magisterskie,
- 4) zakres wniosku o pozwolenie na utworzenie kierunku studiów,
- 5) wymagania, jakie musi spełniać uczelnia, aby prowadzić kształcenie na odległość, oraz maksymalną liczbę punktów ECTS, jaka może być uzyskana w ramach tego kształcenia,

- 6) sposób prowadzenia dokumentacji przebiegu studiów, dokonywania sprostowań i wydawania duplikatów,
 - 7) sposób uwierzytelniania dokumentów przeznaczonych do obrotu prawnego z zagranicą,
 - 8) warunki wydawania i niezbędne elementy dyplomów, w tym dyplomów wspólnych, i wzór suplementu do dyplomu,
 - 9) tytuły zawodowe nadawane absolwentom studiów,
 - 10) wysokość i sposób pobierania opłaty za uwierzytelnianie dokumentów przeznaczonych do obrotu prawnego z zagranicą, a także za wydanie dyplomu ukończenia studiów, odpisów w językach obcych, indeksu, legitymacji studenckiej oraz za wydanie duplikatów tych dokumentów,
 - 11) maksymalną wysokość opłaty, o której mowa w art. 85 ust. 1 pkt 1
- mając na uwadze konieczność zapewnienia wysokiej jakości kształcenia oraz właściwej organizacji i przebiegu kształcenia.

Art. 88. W przypadku zaprzestania kształcenia na kierunku studiów uczelnia zapewnia studentom możliwość kontynuowania studiów w innej uczelni na tym samym kierunku albo innym kierunku związanym z dyscypliną, do której był przyporządkowany dotychczas prowadzony kierunek studiów.

Rozdział 3

Prawa i obowiązki studentów

Art. 89. Osoba przyjęta na studia rozpoczyna studia i nabywa prawa studenta z chwilą złożenia ślubowania.

Art. 90. 1. Student ma prawo do przeszkolenia w zakresie praw i obowiązków studenta.

2. Szkolenia prowadzi samorząd studencki uczelni we współpracy z Parlamentem Studentów Rzeczypospolitej Polskiej, zwanym dalej „PSRP”, który zapewnia przedstawicielom samorządów studenckich przygotowanie do prowadzenia szkoleń oraz podejmuje działania promocyjne dotyczące praw i obowiązków studenta.

Art. 91. Student ma prawo do:

- 1) przenoszenia i uznawania punktów ECTS uzyskanych w tej samej lub w innej uczelni, w tym zagranicznej,
- 2) odbywania studiów według indywidualnego toku studiów,
- 3) urlopów od zajęć oraz usprawiedliwiania nieobecności na zajęciach,

- 4) zmiany kierunku studiów,
- 5) przeniesienia na studia stacjonarne albo niestacjonarne,
- 6) przystąpienia do egzaminu komisyjnego przy udziale wskazanego przez niego obserwatora,
- 7) uzyskania warunkowego zezwolenia na kontynuowanie studiów w następnym roku lub semestrze

– na zasadach określonych w regulaminie studiów.

Art. 92. 1. Student może ubiegać się o:

- 1) stypendium socjalne;
- 2) stypendium dla osób niepełnosprawnych;
- 3) zapomogę;
- 4) stypendium rektora;
- 5) stypendium finansowane przez jednostkę samorządu terytorialnego;
- 6) stypendium za wyniki w nauce finansowane przez osobę fizyczną lub osobę prawną niebędącą państwową ani samorządową osobą prawną.

2. Przyznanie świadczenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 1–4, oraz odmowa jego przyznania następują w drodze decyzji administracyjnej.

3. Na wniosek samorządu studenckiego świadczenia, o których mowa w ust. 1 pkt 1–4, są przyznawane w uczelni przez komisję stypendialną i odwoławczą komisję stypendialną.

4. Rektor uchyla decyzję komisji stypendialnej lub odwoławczej komisji stypendialnej niezgodną z przepisami prawa.

Art. 93. 1. Stypendium socjalne może otrzymać student znajdujący się w trudnej sytuacji materialnej.

2. Rektor w porozumieniu z samorządem studenckim ustala wysokość miesięcznego dochodu na osobę w rodzinie studenta uprawniającą do ubiegania się o stypendium socjalne, która nie może być:

- 1) mniejsza niż 1,30 kwoty określonej w art. 8 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2016 r. poz. 930, 1583, 1948 i 2174 oraz z 2017 r. poz. 38, 60, 624, 777, 1292, 1428 i 1475);
- 2) większa niż 1,30 sumy kwot określonych w art. 5 ust. 1 i art. 6 ust. 2 pkt 3 ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1518 i 1579 oraz z 2017 r. poz. 60, 624, 777, 1321, 1428 i 1543).

3. Student znajdujący się w szczególnie trudnej sytuacji materialnej może otrzymać stypendium socjalne w zwiększonej wysokości.

Art. 94. 1. Wysokość miesięcznego dochodu na osobę w rodzinie studenta ubiegającego się o stypendium socjalne ustala się na zasadach określonych w ustawie z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych, z tym że przy jej ustalaniu:

- 1) uwzględnia się dochody osiągnane przez:
 - a) studenta,
 - b) małżonka studenta,
 - c) rodziców, opiekunów prawnych lub faktycznych studenta,
 - d) będące na utrzymaniu osób, o których mowa w lit. a–c, dzieci niepełnoletnie, dzieci pobierające naukę do 26. roku życia, a jeżeli 26. rok życia przypada w ostatnim roku studiów, do ich ukończenia, oraz dzieci niepełnosprawne bez względu na wiek;
- 2) nie uwzględnia się:
 - a) świadczeń, o których mowa w art. 92 ust. 1, art. 355 ust. 1 i art. 411 ust. 1,
 - b) stypendiów otrzymywanych przez uczniów, studentów i doktorantów w ramach:
 - funduszy strukturalnych Unii Europejskiej,
 - niepodlegających zwrotowi środków pochodzących z pomocy udzielanej przez państwa członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA),
 - umów międzynarodowych lub programów wykonawczych, sporządzanych do tych umów albo międzynarodowych programów stypendialnych,
 - c) świadczeń pomocy materialnej otrzymywanych przez uczniów na podstawie przepisów o systemie oświaty,
 - d) stypendiów o charakterze socjalnym przyznawanych przez podmioty, o których mowa w art. 21 ust. 1 pkt 40b ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 2032 i 2048 oraz z 2017 r. poz. 60, 528, 648, 859, 1089, 1428, 1448 i 1530).

2. Student, który nie prowadzi wspólnego gospodarstwa domowego z żadnym z rodziców, opiekunów prawnych lub faktycznych, może ubiegać się o stypendium socjalne bez wykazywania dochodów osiągnanych przez te osoby oraz będące na ich utrzymaniu dzieci niepełnoletnie, dzieci pobierające naukę do 26. roku życia, a jeżeli 26. rok życia przypada w ostatnim roku studiów, do ich ukończenia, oraz dzieci niepełnosprawne bez względu na wiek, jeżeli spełnia jeden z następujących warunków:

- 1) ukończył 26. rok życia;

- 2) pozostaje w związku małżeńskim;
- 3) ma na utrzymaniu dzieci, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. d;
- 4) osiągnął pełnoletność, przebywając w pieczy zastępczej;
- 5) posiada stałe źródło dochodów i jego przeciętny miesięczny dochód w poprzednim roku podatkowym oraz w roku bieżącym w miesiącach poprzedzających miesiąc złożenia oświadczenia, o którym mowa w ust. 3, jest wyższy lub równy 1,15 sumy kwot określonych w art. 5 ust. 1 i art. 6 ust. 2 pkt 3 ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych.

3. Student, o którym mowa w ust. 2, składa oświadczenie, że nie prowadzi wspólnego gospodarstwa domowego z żadnym z rodziców, opiekunów prawnych lub faktycznych.

4. Rektor albo komisja stypendialna lub odwoławcza komisja stypendialna odmawia przyznania stypendium socjalnego studentowi, którego miesięczny dochód na osobę w rodzinie nie przekracza kwoty określonej w art. 8 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej, jeżeli nie dołączy do wniosku o przyznanie stypendium socjalnego zaświadczenie z ośrodka pomocy społecznej o sytuacji dochodowej i majątkowej swojej i rodziny.

5. Rektor albo komisja stypendialna lub odwoławcza komisja stypendialna może przyznać studentowi stypendium socjalne w przypadku, o którym mowa w ust. 4, jeżeli przyczyny niedołączenia do wniosku o przyznanie stypendium socjalnego zaświadczenie z ośrodka pomocy społecznej o sytuacji dochodowej i majątkowej studenta i rodziny studenta były uzasadnione oraz student udokumentował źródła utrzymania rodziny.

Art. 95. Stypendium dla osób niepełnosprawnych może otrzymać student posiadający orzeczenie o niepełnosprawności, orzeczenie o stopniu niepełnosprawności albo orzeczenie, o którym mowa w art. 5 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 2046 i 1948 oraz z 2017 r. poz. 777, 935 i 1428).

Art. 96. Zapomogę może otrzymać student, który z przyczyn losowych znalazł się przejściowo w trudnej sytuacji materialnej.

Art. 97. 1. Stypendium rektora może otrzymać student, który uzyskał wyróżniające wyniki w nauce, osiągnięcia naukowe lub artystyczne, lub osiągnięcia sportowe we współzawodnictwie co najmniej na poziomie krajowym.

2. Stypendium rektora otrzymuje student przyjęty na pierwszy rok studiów w roku złożenia egzaminu maturalnego, który jest laureatem olimpiady międzynarodowej albo

laureatem lub finalistą olimpiady stopnia centralnego, o których mowa w przepisach o systemie oświaty.

3. Stypendium rektora przyznaje się nie więcej niż 10% studentów każdego kierunku studiów. Jeżeli liczba studentów kierunku studiów jest mniejsza niż 10, stypendium rektora może być przyznane 1 studentowi. Studentów, o których mowa w ust. 2, nie uwzględnia się przy ustalaniu liczby studentów otrzymujących stypendium rektora, o której mowa w zdaniu pierwszym.

Art. 98. 1. Stypendia, o których mowa w art. 92 ust. 1 pkt 1, 2 i 4, są przyznawane na semestr lub na rok akademicki i wypłacane co miesiąc przez okres do 10 miesięcy, a gdy kształcenie trwa semestr – przez okres do 5 miesięcy.

2. Zapomoga może być przyznana nie częściej niż 2 razy w roku akademickim.

3. Łączna miesięczna kwota stypendiów, o których mowa w art. 92 ust. 1 pkt 1 i 4, dla studenta nie może być wyższa niż minimalne wynagrodzenie.

Art. 99. 1. Student studiujący równocześnie na kilku kierunkach studiów może otrzymywać świadczenia, o których mowa w art. 92 ust. 1 pkt 1–4 i art. 355 ust. 1, tylko na jednym, wskazanym przez niego kierunku studiów.

2. Świadczenia, o których mowa w art. 92 ust. 1 pkt 1–4 i art. 355 ust. 1:

1) nie przysługują studentowi posiadającemu tytuł zawodowy:

a) magistra, magistra inżyniera albo równorzędny,

b) licencjata, inżyniera albo równorzędny, jeżeli ponownie podejmuje studia pierwszego stopnia;

2) przysługują, nie dłużej niż przez 3 lata, studentowi posiadającemu tytuł zawodowy licencjata, inżyniera albo równorzędny, jeżeli kontynuuje kształcenie w celu uzyskania tytułu zawodowego magistra, magistra inżyniera albo równorzędnego.

3. Przepisy ust. 2 stosuje się do osób posiadających tytuły zawodowe uzyskane za granicą.

Art. 100. 1. Student otrzymujący świadczenie, o którym mowa w art. 92 ust. 1 pkt 1–4, niezwłocznie powiadamia uczelnię o wystąpieniu okoliczności mającej wpływ na prawo do świadczenia.

2. Decyzja o przyznaniu świadczenia, o którym mowa w art. 92 ust. 1 pkt 1–4, wygasa z ostatnim dniem miesiąca, w którym student utracił prawo do świadczenia z powodu uzyskania tytułu zawodowego, o którym mowa w art. 99 ust. 2 pkt 1, został skreślony z listy studentów

na kierunku, na którym otrzymywał świadczenie, albo upłynął okres, o którym mowa w art. 99 ust. 2 pkt 2.

Art. 101. 1. Regulamin świadczeń dla studentów określa:

- 1) wysokość świadczeń, o których mowa w art. 92 ust. 1 pkt 1–4;
- 2) szczegółowe kryteria i tryb przyznawania świadczeń, o których mowa w art. 92 ust. 1 pkt 1–4 oraz zakwaterowania i wyżywienia, o których mowa w art. 112, oraz sposób wypłacania świadczeń, o których mowa w art. 92 ust. 1 pkt 1–4;
- 3) sposób dokumentowania sytuacji materialnej studenta;
- 4) tryb powoływania oraz skład komisji stypendialnej i odwoławczej komisji stypendialnej, z zastrzeżeniem, że większość ich członków stanowią studenci.

2. Regulamin świadczeń dla studentów ustala rektor w porozumieniu z samorządem studenckim.

3. W nowo utworzonej uczelni regulamin świadczeń dla studentów ustala na okres roku rektor.

Art. 102. 1. Stypendium może być przyznane studentowi przez jednostkę samorządu terytorialnego.

2. Organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego określa:

- 1) rodzaj stypendium;
- 2) sposób, kryteria i tryb przyznawania stypendium;
- 3) maksymalną wysokość stypendium, o którą może ubiegać się student.

Art. 103. 1. Stypendium za wyniki w nauce może być przyznane studentowi przez osobę fizyczną lub osobę prawną niebędącą państwową ani samorządową osobą prawną.

2. Na wniosek osoby przyznającej stypendium, o której mowa w ust. 1, minister zatwierdza zasady jego przyznawania.

Art. 104. 1. Student, który nie ukończył 30. roku życia oraz którego przeciętny miesięczny dochód, z roku poprzedzającego rok złożenia wniosku, na osobę w rodzinie jest niższy lub równy kwocie określonej na podstawie ust. 3, może otrzymać kredyt studencki.

2. Kredyt studencki nie jest kredytem w rozumieniu ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim (Dz.U. z 2016 r. poz. 1528 oraz z 2017 r. poz. 819).

3. Minister ogłasza w BIP wysokość miesięcznego dochodu na osobę w rodzinie osoby ubiegającej się o kredyt studencki uprawniającą do otrzymania kredytu studenckiego w danym roku akademickim.

Art. 105. Kredyt studencki jest udzielany przez bank, który zawarł z Bankiem Gospodarstwa Krajowego, zwanym dalej „BGK”, umowę określającą zasady korzystania ze środków Funduszu Kredytów Studenckich.

Art. 106. Wysokość miesięcznego dochodu na osobę w rodzinie osoby ubiegającej się o kredyt studencki ustala się zgodnie z art. 94.

Art. 107. 1. Kredyt studencki jest udzielany na okres studiów, nie dłużej niż na 7 lat.

2. Kredyt studencki jest udzielany raz na tym samym poziomie studiów.

3. Jeżeli w okresie 2 lat od ukończenia studiów pierwszego stopnia student rozpocznie studia drugiego stopnia lub jednolite studia magisterskie, kredyt studencki może być wypłacany na tych studiach bez konieczności ponownego składania wniosku o kredyt, przy czym łączny okres otrzymywania kredytu studenckiego nie może przekroczyć 7 lat.

Art. 108. 1. Kredyt studencki jest wypłacany w miesięcznych transzach przez okres do 10 miesięcy roku akademickiego, z wyłączeniem okresów urlopów od zajęć lub innych przerw udzielonych zgodnie z regulaminem studiów.

2. Bank zaprzestaje wypłaty miesięcznych transz kredytu studenckiego w przypadku:

- 1) skreślenia z listy studentów;
- 2) urlopu od zajęć w uczelni lub innej przerwy zgodnej z regulaminem studiów;
- 3) przerwy w odbywaniu studiów w związku z zawieszeniem w prawach studenta;
- 4) ukończenia studiów;
- 5) zatajenia istotnych informacji mających wpływ na udzielenie kredytu studenckiego.

3. Kredytobiorca niezwłocznie powiadamia bank o okolicznościach, o których mowa w ust. 2 pkt 1–4.

4. W przypadkach, o którym mowa w ust. 2 pkt 1 i 5, bank wypowiedzi umowę kredytu studenckiego i żąda jego spłaty z dniem upływu terminu wypowiedzenia.

Art. 109. 1. Spłata kredytu studenckiego jest dokonywana w równych miesięcznych ratach i rozpoczyna się nie później niż po upływie 2 lat od ukończenia studiów.

2. Liczba rat stanowi dwukrotność liczby wypłaconych transz kredytu studenckiego, chyba że kredytobiorca wystąpił z wnioskiem o zmniejszenie liczby rat.

3. Wysokość oprocentowania kredytu studenckiego spłacanego przez kredytobiorcę wynosi połowę stopy redyskontowej Narodowego Banku Polskiego.

4. Wysokość oprocentowania, o którym mowa w ust. 3, może być większa w przypadku, gdy:

- 1) kredytobiorca nie ukończy studiów;
- 2) informacje, na podstawie których podjęto decyzję o udzieleniu, zawieszeniu spłaty lub umorzeniu kredytu studenckiego, okazały się nieprawdziwe;
- 3) upłynął okres spłaty ustalony zgodnie z ust. 2.

5. Na wniosek kredytobiorcy miesięczna wysokość raty może być zmniejszona do 20% jego średniego miesięcznego dochodu.

Art. 110. 1. Na wniosek kredytobiorcy w przypadku trudnej sytuacji życiowej spłata kredytu studenckiego wraz z odsetkami może być zawieszona na okres nie dłuższy niż 12 miesięcy.

2. Kredyt studencki może być umorzony:

- 1) częściowo – w przypadku:
 - a) wyróżniającego wyniku ukończenia studiów przez kredytobiorcę,
 - b) szczególnie trudnej sytuacji życiowej kredytobiorcy;
- 2) w całości – w przypadku:
 - a) trwałej utraty przez kredytobiorcę zdolności do spłaty zobowiązań,
 - b) braku prawnych możliwości dochodzenia roszczeń od kredytobiorcy,
 - c) śmierci kredytobiorcy.

Art. 111. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego i nauki w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) terminy i tryb składania wniosków o kredyt studencki,
- 2) wysokość miesięcznych transz kredytu studenckiego,
- 3) terminy zawierania umów o kredyt studencki,
- 4) szczegółowe warunki i tryb zawieszania spłaty i umarzania kredytu studenckiego,
- 5) warunki i tryb rozliczeń z tytułu pokrywania odsetek należnych bankom od kredytów studenckich,
- 6) maksymalną wysokość oprocentowania kredytów studenckich

– mając na uwadze potrzebę zapewnienia odpowiednich warunków socjalno-bytowych kredytobiorcom oraz sprawnego przebiegu przyznawania i wydatkowania środków na kredyty studenckie.

Art. 112. Student może ubiegać się o:

- 1) zakwaterowanie w domu studenckim uczelni lub wyżywienie w stołówce studenckiej uczelni;
- 2) zakwaterowanie małżonka lub dziecka w domu studenckim uczelni.

Art. 113. Studentowi przysługuje prawo do korzystania z 50% ulgi w opłatach za przejazdy publicznymi środkami komunikacji miejskiej. Osobom, które ukończyły studia pierwszego stopnia, prawo to przysługuje do dnia 31 października roku, w którym ukończyły te studia.

Art. 114. 1. W przypadku zaistnienia w uczelni sporu zbiorowego dotyczącego istotnych spraw studentów, może w niej zostać przeprowadzona akcja protestacyjna lub strajk.

2. Akcję protestacyjną lub strajk może podjąć samorząd studencki, PSRP lub stowarzyszenie o zasięgu ogólnokrajowym zrzeszające wyłącznie studentów.

3. Decyzję o akcji protestacyjnej i jej formie podejmuje bezwzględną większością głosów organ samorządu studenckiego, PSRP lub stowarzyszenia, o którym mowa w ust. 2. O decyzji tej właściwy organ zawiadamia rektora nie później niż 3 dni przed rozpoczęciem akcji protestacyjnej.

4. W ramach akcji protestacyjnej są prowadzone negocjacje z rektorem.

5. Strajk studencki polegający na powstrzymaniu się od udziału w zajęciach z możliwością pozostania w uczelni może być podjęty, jeżeli akcja protestacyjna nie doprowadziła do rozwiązania sporu.

6. Udział w akcji protestacyjnej lub strajku jest dobrowolny i nie stanowi naruszenia obowiązków studenta.

7. Podmiot, o którym mowa w ust. 2, zapewnia taki przebieg akcji protestacyjnej lub strajku, aby nie zagrażały zdrowiu lub życiu ludzkiemu, mieniu uczelni lub innych osób, ani nie naruszały praw pracowników uczelni, a także studentów niebiorących w nich udziału.

Art. 115. 1. Student jest obowiązany postępować zgodnie z treścią ślubowania i przepisami obowiązującymi w uczelni.

2. Student jest obowiązany w szczególności do:

- 1) uczestniczenia w zajęciach zgodnie z regulaminem studiów;
- 2) składania egzaminów, odbywania praktyk zawodowych i spełniania innych wymagań przewidzianych w programie studiów.

Art. 116. 1. Uczelnia skreśla studenta z listy studentów w przypadku:

- 1) niepodjęcia studiów;
- 2) rezygnacji ze studiów;
- 3) niezłożenia w terminie pracy dyplomowej lub egzaminu dyplomowego;
- 4) ukarania karą dyscyplinarną wydalenia z uczelni.

2. Uczelnia może skreślić studenta z listy studentów w przypadku:

- 1) stwierdzenia braku udziału w obowiązkowych zajęciach;
- 2) stwierdzenia braku postępów w nauce;
- 3) niezyskania zaliczenia semestru lub roku w określonym terminie;
- 4) niewniesienia opłat związanych z odbywaniem studiów.

3. Skreślenie z listy studentów następuje w drodze decyzji administracyjnej.

Rozdział 4

Samorząd studencki i organizacje studenckie

Art. 117. 1. Studenci w danej uczelni tworzą samorząd studencki.

2. Samorząd studencki działa przez swoje organy, w tym:

- 1) przewodniczącego;
- 2) organ uchwałodawczy.

3. Samorząd studencki jest wyłącznym reprezentantem ogółu studentów danej uczelni.

4. Samorząd studencki prowadzi w uczelni działalność w zakresie spraw studenckich, w tym socjalno-bytowych i kulturalnych studentów.

5. Samorząd studencki decyduje w sprawach rozdziału środków finansowych przeznaczonych przez uczelnię na sprawy studenckie. Samorząd studencki sporządza sprawozdanie z rozdziału środków finansowych i rozliczenie tych środków nie rzadziej niż raz w roku akademickim i udostępnia je na stronie internetowej uczelni.

6. Organ uchwałodawczy samorządu studenckiego uchwała regulamin określający organizację i tryb działania samorządu oraz sposób powoływania przedstawicieli do organów uczelni, a w przypadku uczelni publicznej także do kolegium elektorów.

7. Regulamin wchodzi w życie po stwierdzeniu przez rektora jego zgodności z ustawą i statutem uczelni w terminie 30 dni od jego przekazania. Pierwszy regulamin samorządu studenckiego w nowo utworzonej uczelni uchwała senat.

8. Rektor, w drodze decyzji administracyjnej, uchyla wydawane przez samorząd studencki akty niezgodne z przepisami prawa powszechnie obowiązującego, statutem uczelni, regulaminem studiów lub regulaminem samorządu.

9. Uczelnia zapewnia środki niezbędne do funkcjonowania samorządu studenckiego.

Art. 118. 1. Studenci mają prawo zrzeszania się w uczelnianych organizacjach studenckich.

2. O powstaniu uczelnianej organizacji studenckiej niezwłocznie informuje się rektora.

3. Rektor, w drodze decyzji administracyjnej, uchyla akt organu uczelnianej organizacji studenckiej niezgodny z przepisami prawa powszechnie obowiązującego, statutem uczelni, regulaminem studiów lub regulaminem tej organizacji.

4. Rektor, w drodze decyzji administracyjnej, rozwiązuje uczelnianą organizację studencką, która rażąco lub uporczywie narusza przepisy prawa, statut uczelni, regulamin studiów lub regulamin tej organizacji.

5. Uczelnia może przeznaczać środki na realizację działań uczelnianych organizacji studenckich i działających w uczelni stowarzyszeń zrzeszających wyłącznie studentów lub studentów, doktorantów i nauczycieli akademickich. Podmioty te przedstawiają uczelni sprawozdanie z wykorzystania środków otrzymanych w danym roku akademickim.

Rozdział 5

Pracownicy uczelni

Art. 119. Pracownikami uczelni są nauczyciele akademicy oraz pracownicy niebędący nauczycielami akademickimi.

Art. 120. Nauczycielem akademickim może być osoba, która:

- 1) posiada kwalifikacje określone w ustawie i statucie;
- 2) ma pełną zdolność do czynności prawnych;
- 3) nie była skazana prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo ścigane z oskarżenia publicznego lub umyślne przestępstwo skarbowe ani nie toczy się przeciwko niej postępowanie o przestępstwo ścigane z oskarżenia publicznego;
- 4) nie została ukarana karą dyscyplinarną, o której mowa w art. 271 ust. 1 pkt 7 i 8;
- 5) korzysta z pełni praw publicznych.

Art. 121. Nauczycieli akademickich zatrudnia się w następujących grupach pracowników:

- 1) dydaktycznych;
- 2) badawczych;
- 3) badawczo-dydaktycznych.

Art. 122. 1. Do podstawowych obowiązków nauczyciela akademickiego będącego pracownikiem:

- 1) dydaktycznym – należy kształcenie i wychowywanie studentów lub doktorantów oraz uczestniczenie w pracach organizacyjnych uczelni;
- 2) badawczym – należy prowadzenie działalności naukowej oraz uczestniczenie w pracach organizacyjnych uczelni;
- 3) badawczo-dydaktycznym – należy prowadzenie działalności naukowej, kształcenie i wychowywanie studentów i doktorantów oraz uczestniczenie w pracach organizacyjnych uczelni.

2. Nauczyciele akademicy są obowiązani do stałego podnoszenia kwalifikacji zawodowych.

Art. 123. 1. Nauczyciela akademickiego zatrudnia się na stanowisku:

- 1) profesora;
- 2) profesora uczelni;
- 3) adiunkta;
- 4) asystenta.

2. Na stanowisku:

- 1) profesora – może być zatrudniona osoba posiadająca tytuł profesora;
- 2) profesora uczelni – może być zatrudniona osoba posiadająca co najmniej stopień doktora oraz znaczące osiągnięcia:
 - a) dydaktyczne – w przypadku pracowników dydaktycznych,
 - b) naukowe – w przypadku pracowników badawczych,
 - c) naukowe lub dydaktyczne – w przypadku pracowników badawczo-dydaktycznych;
- 3) adiunkta – może być zatrudniona osoba posiadająca co najmniej stopień doktora;
- 4) asystenta – może być zatrudniona osoba posiadająca tytuł zawodowy magistra, magistra inżyniera albo równorzędny.

3. Statut uczelni może określać:

- 1) również inne stanowiska dla nauczycieli akademickich niż określone w ust. 1 oraz wymagania kwalifikacyjne niezbędne do ich zajmowania;
- 2) dodatkowe wymagania kwalifikacyjne niezbędne do zajmowania stanowisk, o których mowa w ust. 1, dla poszczególnych grup pracowników.

4. Szczegółowy zakres obowiązków nauczyciela akademickiego ustala rektor.

5. Obowiązki nauczyciela akademickiego mogą być wykonywane również poza uczelnią na zasadach oraz w jednostkach określonych przez senat.

Art. 124. 1. Nawiązanie stosunku pracy z pracownikiem uczelni następuje na podstawie umowy o pracę.

2. Pierwsza umowa o pracę z nauczycielem akademickim w danej uczelni jest zawierana na czas:

- 1) nieokreślony albo
- 2) określony na okres do 4 lat.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, po uzyskaniu przez nauczyciela akademickiego pozytywnej oceny, o której mowa w art. 135, może być zawarta umowa o pracę na czas nieokreślony bez przeprowadzania konkursu, o którym mowa w art. 126.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, oraz w przypadku zatrudnienia na czas określony nauczycieli akademickich:

- 1) dla których uczelnia nie jest podstawowym miejscem pracy,
- 2) którzy pobierają świadczenie emerytalne

– przepisów art. 25¹ § 1–3 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 2016 r. poz. 1666, 2138 i 2255 oraz z 2017 r. poz. 60 i 962) nie stosuje się.

Art. 125. 1. W uczelni nie może powstać stosunek bezpośredniej podległości służbowej między małżonkami oraz osobami:

- 1) prowadzącymi wspólne gospodarstwo domowe;
- 2) pozostającymi ze sobą w stosunku pokrewieństwa, powinowactwa do drugiego stopnia albo w stosunku przysposobienia, opieki lub kurateli.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do rektorów.

Art. 126. 1. Nawiązanie z nauczycielem akademickim pierwszego stosunku pracy w danej uczelni publicznej, na czas nieokreślony lub określony dłuższy niż 3 miesiące, następuje

po przeprowadzeniu otwartego konkursu. Tryb i warunki przeprowadzania konkursu określa statut.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się w przypadku zatrudnienia nauczyciela akademickiego:

- 1) skierowanego do pracy w uczelni na podstawie umowy zawartej z zagraniczną instytucją naukową;
- 2) będącego beneficjentem przedsięwzięcia, programu lub konkursu ogłoszonego przez NAWA, NCBR, NCN lub międzynarodowego konkursu na realizację projektu badawczego;
- 3) zatrudnianego na czas realizacji projektu badawczego finansowanego:
 - a) ze środków pochodzących z Unii Europejskiej,
 - b) przez inny podmiot przyznający grant.

3. Informację o konkursach, o których mowa w ust. 1, oraz o wynikach tych konkursów, a w przypadku nierozstrzygnięcia konkursu – także uzasadnienie jego nierozstrzygnięcia, ogłasza się na stronach internetowych uczelni, urzędu obsługującego ministra oraz właściwego ministra nadzorującego uczelnię odpowiednio w terminie 14 dni przed konkursem albo po jego zakończeniu.

4. Informację o konkursach, o których mowa w ust. 1, ogłasza się także na stronach internetowych Komisji Europejskiej w europejskim portalu dla mobilnych naukowców, przeznaczonym do publikacji ofert pracy dla naukowców, w terminie 14 dni przed konkursem.

Art. 127. 1. Podstawowym miejscem pracy nauczyciela akademickiego jest uczelnia, w której jest on zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy. Nauczyciel akademicki może mieć tylko jedno podstawowe miejsce pracy.

2. W umowie o pracę z nauczycielem akademickim wskazuje się, czy uczelnia jest podstawowym miejscem pracy w rozumieniu ust. 1.

Art. 128. Czynności z zakresu prawa pracy w stosunku do rektora w uczelni publicznej wykonuje przewodniczący rady uczelni, a w uczelni niepublicznej przewodniczący organu kolegium wskazanego w statucie.

Art. 129. 1. Rektor, na wniosek nauczyciela akademickiego, wydaje mu legitymację służbową.

2. Za wydanie legitymacji służbowej, o której mowa w ust. 1, uczelnia pobiera opłatę związaną z kosztami wydania dokumentu; wysokość tej opłaty nie może przekroczyć wysokości kosztów wytworzenia dokumentu.

3. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego i nauki określi, w drodze rozporządzenia, wzór legitymacji służbowej mając na uwadze potrzebę poświadczenia zatrudnienia nauczyciela akademickiego.

Art. 130. 1. Rektor może rozwiązać za wypowiedzeniem stosunek pracy z nauczycielem akademickim w szczególności w przypadku:

- 1) otrzymania oceny negatywnej, o której mowa w art. 135 ust. 1;
- 2) podjęcia lub wykonywania dodatkowego zatrudnienia bez zgody rektora, o której mowa w art. 132 ust. 1.

2. Rozwiązanie stosunku pracy za wypowiedzeniem następuje z końcem semestru, w trakcie którego nastąpiło wypowiedzenie, z zachowaniem okresu wypowiedzenia.

3. Rektor rozwiązuje bez wypowiedzenia stosunek pracy z nauczycielem akademickim w przypadku otrzymania dwóch kolejnych ocen negatywnych, o których mowa w art. 135 ust. 1.

Art. 131. Umowa o pracę z nauczycielem akademickim wygasa w przypadku:

- 1) zaprzestania spełniania wymagań określonych w art. 120;
- 2) stwierdzenia, że zawarcie umowy o pracę nastąpiło na podstawie fałszywych lub nieważnych dokumentów;
- 3) orzeczenia kary dyscyplinarnej, o której mowa w art. 271 ust. 1 pkt 6–8;
- 4) orzeczenia środka karnego w postaci zakazu zajmowania określonego stanowiska w przypadku gdy orzeczenie to dotyczy wykonywania obowiązków nauczyciela akademickiego;
- 5) orzeczenia kary pozbawienia wolności lub ograniczenia wolności.

Art. 132. 1. Nauczyciel akademicki zatrudniony w uczelni publicznej może, za zgodą rektora, podjąć lub kontynuować dodatkowe zatrudnienie związane z wykonywaniem obowiązków, o których mowa w art. 122, tylko u jednego pracodawcy prowadzącego działalność dydaktyczną lub naukową.

2. W terminie 2 miesięcy od dnia wystąpienia o zgodę, rektor wyraża zgodę albo odmawia jej wyrażenia. Odmowa wyrażenia zgody wymaga uzasadnienia.

3. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do nauczycieli akademickich podejmujących zatrudnienie w ramach stosunku pracy:

- 1) w podmiotach, z którymi uczelnia nawiązała współpracę na podstawie umowy lub porozumienia, albo dla których jest organem prowadzącym, założycielem albo udziałowcem;

- 2) w urzędach, o których mowa w art. 1 ust. 1 i ust. 2 pkt 1, 2 i 4a ustawy z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1511, 2074 i 2261);
- 3) w instytucjach kultury;
- 4) w jednostkach, o których mowa w art. 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe (Dz. U. z 2017 r. poz. 59 i 949).

4. Podjęcie dodatkowego zajęcia zarobkowego przez rektora w uczelni publicznej wymaga uzyskania zgody rady uczelni. Zgoda jest wydawana na okres kadencji. W przypadku pełnienia funkcji rektora kolejnej kadencji okres, którego dotyczy zgoda ulega przedłużeniu o 4 miesiące.

5. W terminie 4 miesięcy od dnia nieuzyskania zgody, o której mowa w ust. 4, rektor zaprzestaje wykonywania dodatkowego zajęcia zarobkowego.

6. W przypadku niezaprzestania wykonywania zajęcia zarobkowego, minister stwierdza wygaśnięcie mandatu rektora. Wygaśnięcie mandatu następuje z dniem doręczenia tego stwierdzenia.

7. Nauczyciel akademicki prowadzący działalność gospodarczą informuje o tym rektora uczelni, która jest jego podstawowym miejscem pracy.

8. Przepisy ust. 1–7 stosuje się odpowiednio do uczelni niepublicznej, jeżeli statut nie stanowi inaczej. Wygaśnięcie mandatu rektora stwierdza organ powołujący rektora, a w przypadku braku takiego organu – założyciel.

Art. 133. Uczelnia wprowadza regulamin pracy.

Art. 134. 1. Nauczyciela akademickiego obowiązuje system zadaniowego czasu pracy.

2. Roczny wymiar zajęć dydaktycznych wynosi:

- 1) do 540 godzin dydaktycznych – dla pracownika dydaktycznego zatrudnionego na stanowisku asystenta lub stanowisku równorzędnym określonym w statucie uczelni,
 - 2) do 360 godzin dydaktycznych – dla innego pracownika dydaktycznego,
 - 3) do 240 godzin dydaktycznych – dla pracownika badawczo–dydaktycznego
- przy czym 1 godzina dydaktyczna wynosi 45 minut.

3. Zasady ustalania zakresu obowiązków nauczycieli akademickich dla poszczególnych grup pracowników i rodzajów stanowisk, rodzaje zajęć dydaktycznych objętych zakresem tych obowiązków, w tym wymiar zajęć dydaktycznych oraz innych obowiązków dla poszczególnych stanowisk, oraz zasady obliczania godzin dydaktycznych określa regulamin pracy.

4. Zajęcia dydaktyczne mogą być wykonywane również poza uczelnią na zasadach określonych w regulaminie pracy.

5. W szczególnych przypadkach, uzasadnionych koniecznością realizacji programu studiów, nauczyciel akademicki może być obowiązany do prowadzenia zajęć dydaktycznych w godzinach ponadwymiarowych, w wymiarze nieprzekraczającym:

- 1) 1/4 maksymalnego wymiaru zajęć dydaktycznych – dla pracownika badawczo-dydaktycznego;
- 2) 1/2 maksymalnego wymiaru zajęć dydaktycznych – dla pracownika dydaktycznego.

6. Nauczyciela akademickiego będącego w ciąży lub wychowującego dziecko w wieku do 1 roku nie można zatrudniać w godzinach ponadwymiarowych bez jego zgody.

Art. 135. 1. Nauczyciel akademicki podlega ocenie okresowej w szczególności w zakresie wykonywania obowiązków, o których mowa w art. 122, oraz przestrzegania przepisów o prawie autorskim i prawach pokrewnych, a także o własności przemysłowej. Ocena okresowa może być pozytywna albo negatywna.

2. Ocena okresowa jest dokonywana nie rzadziej niż raz na 4 lata lub na wniosek rektora. W przypadku nieobecności w pracy wynikającej z przebywania na urlopie macierzyńskim, urlopie na warunkach urlopu macierzyńskiego, urlopie ojcowskim, urlopie rodzicielskim, urlopie wychowawczym lub urlopie dla poratowania zdrowia oraz z odbywania służby wojskowej lub służby zastępczej, termin dokonania oceny okresowej ulega przedłużeniu o czas tej nieobecności.

3. Kryteria oceny okresowej dla poszczególnych grup pracowników i rodzajów stanowisk oraz tryb i podmiot dokonujący oceny okresowej określa rektor po zasięgnięciu opinii związków zawodowych, samorządu studenckiego oraz samorządu doktorantów.

4. Uczelnia umożliwia studentom i doktorantom dokonanie co najmniej raz w roku akademickim oceny nauczyciela akademickiego w zakresie wypełniania przez niego obowiązków związanych z kształceniem.

5. Zasady dokonywania oceny, o której mowa w ust. 4, określa rektor.

6. Przy dokonywaniu oceny okresowej uwzględnia się ocenę, o której mowa w ust. 4.

7. W przypadku oceny negatywnej, kolejna ocena okresowa jest dokonywana nie wcześniej niż po upływie 12 miesięcy od dnia zakończenia poprzedniej oceny.

Art. 136. 1. Nauczycielowi akademickiemu przysługuje prawo do urlopu wypoczynkowego w wymiarze 36 dni roboczych w roku.

2. W przypadku niewykorzystania urlopu wypoczynkowego z powodu rozwiązania lub wygaśnięcia stosunku pracy, nauczycielowi akademickiemu przysługuje ekwiwalent pieniężny za okres niewykorzystanego urlopu.

3. Dni wolnych od pracy wynikających z rozkładu czasu pracy w pięciodniowym tygodniu pracy nie wlicza się do urlopu wypoczynkowego.

4. Szczegółowe zasady i tryb udzielania urlopu wypoczynkowego, a także urlopów, o których mowa w art. 137 i art. 138 ust. 1, określa regulamin pracy.

Art. 137. 1. Rektor może udzielić nauczycielowi akademickiemu posiadającemu co najmniej stopień doktora, nie częściej niż raz na 7 lat zatrudnienia w danej uczelni, płatnego urlopu naukowego w wymiarze nieprzekraczającym roku w celu przeprowadzenia badań poza uczelnią.

2. Rektor może udzielić nauczycielowi akademickiemu przygotowującemu rozprawę doktorską płatnego urlopu naukowego w wymiarze nieprzekraczającym 3 miesięcy.

3. Rektor może udzielić nauczycielowi akademickiemu płatnego urlopu w celu odbycia za granicą kształcenia, stażu naukowego albo dydaktycznego, uczestnictwa w konferencji albo uczestnictwa we wspólnych badaniach naukowych prowadzonych z podmiotem zagranicznym na podstawie umowy o współpracy naukowej.

Art. 138. 1. Nauczycielowi akademickiemu zatrudnionemu w pełnym wymiarze czasu pracy, po co najmniej 15 latach zatrudnienia w uczelni, przysługuje prawo do płatnego urlopu dla poratowania zdrowia.

2. Urlopu dla poratowania zdrowia udziela się w celu przeprowadzenia zaleconego leczenia, jeżeli stan zdrowia wymaga powstrzymania się od pracy.

3. Kolejny urlop dla poratowania zdrowia może być udzielony nie wcześniej niż po upływie 3 lat od dnia zakończenia poprzedniego urlopu. Łączny wymiar urlopu dla poratowania zdrowia w okresie całego zatrudnienia nie może przekraczać roku.

4. W czasie urlopu dla poratowania zdrowia nie można wykonywać pracy zarobkowej ani prowadzić działalności gospodarczej.

5. Urlopu dla poratowania zdrowia udziela się na podstawie orzeczenia lekarskiego stwierdzającego, że stan zdrowia wymaga powstrzymania się od pracy oraz określającego zaleczone leczenie i czas potrzebny na jego przeprowadzenie.

6. Orzeczenie lekarskie wydaje lekarz posiadający uprawnienia do wykonywania badań profilaktycznych zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 229 § 8 ustawy z dnia 26

czerwca 1974 r. – Kodeks pracy, wykonujący działalność w jednostce służby medycyny pracy, z którą uczelnia zawarła umowę, o której mowa w art. 12 ustawy z dnia 27 czerwca 1997 r. o służbie medycyny pracy (Dz. U. z 2014 r. poz. 1184 oraz z 2017 r. poz. 60).

7. Lekarz przeprowadza badanie lekarskie na podstawie skierowania wydanego przez rektora na wniosek nauczyciela akademickiego o udzielenie urlopu dla poratowania zdrowia.

Art. 139. 1. Nauczycielowi akademickiemu oraz uczelni przysługuje odwołanie od orzeczenia lekarskiego do wojewódzkiego ośrodka medycyny pracy właściwego ze względu na miejsce zamieszkania nauczyciela akademickiego. W przypadku gdy orzeczenie lekarskie zostało wydane przez lekarza zatrudnionego w wojewódzkim ośrodku medycyny pracy, odwołanie przysługuje do instytutu badawczego działającego w zakresie medycyny pracy, położonego najbliżej miejsca zamieszkania nauczyciela akademickiego.

2. Odwołanie wraz z uzasadnieniem wnosi się na piśmie w terminie 14 dni od dnia otrzymania orzeczenia lekarskiego, za pośrednictwem lekarza, który je wydał.

3. Lekarz przekazuje odwołanie wraz z dokumentacją badań podmiotowi właściwemu do jego rozpatrzenia w terminie 7 dni od dnia otrzymania odwołania.

4. Badanie lekarskie w trybie odwoławczym przeprowadza się w terminie 30 dni od dnia otrzymania odwołania przez podmiot właściwy do jego rozpatrzenia.

5. Orzeczenie lekarskie wydane w trybie odwoławczym jest ostateczne.

Art. 140. Koszty badań lekarskich, o których mowa w art. 138 ust. 7, oraz w art. 139 ust. 4 ponosi, nie częściej niż raz na 3 lata, uczelnia.

Art. 141. Minister właściwy do spraw zdrowia w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw szkolnictwa wyższego i nauki określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) zakres oraz tryb przeprowadzania badania lekarskiego mającego na celu stwierdzenie, czy stan zdrowia nauczyciela akademickiego wymaga powstrzymania się od pracy oraz określenie zaleconego leczenia i czasu potrzebnego na jego przeprowadzenie,
- 2) wzór skierowania na badanie lekarskie, o którym mowa w pkt 1,
- 3) wzór orzeczenia lekarskiego wydawanego w wyniku badania lekarskiego, o którym mowa w pkt 1

– mając na uwadze konieczność obiektywnej oceny stanu zdrowia, a także zapewnienia jednolitości stosowanych dokumentów.

Art. 142. 1. Nauczycielowi akademickiemu przysługuje w okresie urlopu wypoczynkowego wynagrodzenie, jakie otrzymywałby, gdyby w tym czasie pracował.

Zmienne składniki wynagrodzenia są obliczane na podstawie przeciętnego wynagrodzenia z okresu 12 miesięcy poprzedzających miesiąc rozpoczęcia urlopu. Jeżeli zatrudnienie trwało krócej, to przeciętne wynagrodzenie oblicza się z całego okresu zatrudnienia z uwzględnieniem stawek wynagrodzenia obowiązujących na dzień rozpoczęcia urlopu.

2. Wynagrodzenie za czas płatnych urlopów, o których mowa w art. 137 i art. 138 ust. 1, oblicza się jak wynagrodzenie za urlop wypoczynkowy.

3. Okresy płatnych urlopów, o których mowa w art. 137 i art. 138 ust.1, zalicza do okresów, od których zależą uprawnienia pracownicze.

4. Ekwiwalent pieniężny za okres niewykorzystanego urlopu wypoczynkowego ustala się, stosując zasady obowiązujące przy obliczaniu wynagrodzenia za urlop wypoczynkowy.

Art. 143. Uczelnia publiczna ustala warunki wynagradzania za pracę w zakładowym układzie zbiorowym pracy albo regulaminie wynagradzania.

Art. 144. 1. Wynagrodzenie pracownika uczelni publicznej składa się z:

- 1) wynagrodzenia zasadniczego,
 - 2) dodatku za staż pracy
- które stanowią stałe składniki wynagrodzenia.

2. Pracownik uczelni publicznej może otrzymywać:

- 1) dodatek funkcyjny,
- 2) dodatek zadaniowy,
- 3) wynagrodzenie za godziny ponadwymiarowe,
- 4) dodatek za pracę w warunkach szkodliwych dla zdrowia lub uciążliwych,
- 5) inne dodatki, jeżeli zostały określone w zakładowym układzie zbiorowym pracy albo regulaminie wynagradzania

– które stanowią zmienne składniki wynagrodzenia.

Art. 145. Wysokość minimalnego miesięcznego wynagrodzenia zasadniczego w uczelni publicznej dla:

- 1) profesora – wynosi 300%,
- 2) profesora uczelni – wynosi 250%,
- 3) adiunkta – wynosi 195%,
- 4) asystenta – wynosi 125%,
- 5) pracownika niebędącego nauczycielem akademickim – wynosi 100%

– minimalnego wynagrodzenia.

Art. 146. 1. Dodatek za staż pracy przysługuje w wysokości 1% wynagrodzenia zasadniczego za każdy rok zatrudnienia. Dodatek jest wypłacany w okresach miesięcznych, poczynając od czwartego roku zatrudnienia, z tym że wysokość tego dodatku nie może przekroczyć 20% wynagrodzenia zasadniczego.

2. Dodatek funkcyjny przysługuje z tytułu kierowania zespołem, w skład którego wchodzi nie mniej niż 5 osób oraz osoba kierująca. Wysokość dodatku funkcyjnego nie może przekroczyć 200% minimalnego wynagrodzenia i jest uzależniona od liczby członków zespołu oraz stopnia złożoności zadań.

3. Dodatek zadaniowy może być przyznany z tytułu czasowego zwiększenia obowiązków służbowych lub czasowego powierzenia dodatkowych zadań albo ze względu na charakter pracy lub warunki jej wykonywania. Wysokość dodatku zadaniowego nie może przekroczyć 20% sumy wynagrodzenia zasadniczego i dodatku funkcyjnego pracownika.

4. Dodatek funkcyjny i dodatek zadaniowy przysługuje w czasie usprawiedliwionej nieobecności w pracy, nie dłużej jednak niż przez okres 3 miesięcy.

Art. 147. Wynagrodzenie, o którym mowa w art. 144 ust. 1 oraz ust. 2 pkt 1 i 2, jest wypłacane nauczycielowi akademickiemu miesięcznie z góry. Prawo to wygasa z ostatnim dniem miesiąca, w którym ustał stosunek pracy, z tym że pracownik zachowuje wypłacone za ten miesiąc wynagrodzenie.

Art. 148. 1. Wynagrodzenie zasadnicze i dodatek funkcyjny rektora w uczelni publicznej ustala rada uczelni.

2. Wynagrodzenie zasadnicze rektora w uczelni publicznej nie może być wyższe niż 300% przeciętnego wynagrodzenia zasadniczego w uczelni osób zatrudnionych na stanowisku, na którym zatrudniony jest rektor, obliczanego na podstawie przeciętnego wynagrodzenia za rok kalendarzowy poprzedzający rok wyboru rektora.

3. Wysokość dodatku funkcyjnego rektora w uczelni publicznej nie może przekroczyć 300% minimalnego wynagrodzenia.

4. Rada uczelni może przyznać rektorowi w uczelni publicznej dodatek zadaniowy na zasadach, o których mowa w art. 146 ust. 3.

5. Wynagrodzenia rektora i głównego księgowego oraz osób pełniących funkcje organów w uczelni publicznej są jawne.

Art. 149. 1. Pracownikowi uczelni publicznej przysługuje prawo do nagrody jubileuszowej z tytułu wieloletniej pracy w wysokości:

- 1) 75% wynagrodzenia miesięcznego – za 20 lat pracy;
- 2) 100% wynagrodzenia miesięcznego – za 25 lat pracy;
- 3) 150% wynagrodzenia miesięcznego – za 30 lat pracy;
- 4) 200% wynagrodzenia miesięcznego – za 35 lat pracy;
- 5) 300% wynagrodzenia miesięcznego – za 40 lat pracy;
- 6) 400% wynagrodzenia miesięcznego – za 45 lat pracy.

2. Do okresu pracy uprawniającego pracownika do nagrody zalicza się wszystkie zakończone okresy zatrudnienia oraz inne okresy, jeżeli na podstawie odrębnych przepisów podlegają one zaliczeniu do okresu pracy, od którego zależą uprawnienia pracownicze.

3. Pracownik nabywa prawo do nagrody w uczelni, w której jest zatrudniony w dniu upływu okresu uprawniającego go do nagrody.

4. Pracownikowi pozostającemu jednocześnie w więcej niż 1 stosunku pracy okresy uprawniające do nagrody ustala się odrębnie dla każdego stosunku pracy.

5. W przypadku rozwiązania stosunku pracy z powodu przejścia na emeryturę albo rentę z tytułu niezdolności do pracy, nagroda przysługuje jeżeli do nabycia prawa do nagrody zgodnie z ust. 1 brakuje mniej niż 12 miesięcy.

Art. 150. 1. Podstawę do obliczenia wysokości nagrody jubileuszowej stanowi wynagrodzenie przysługujące pracownikowi w dniu jej wypłaty, a jeżeli dla pracownika jest to korzystniejsze – wynagrodzenie przysługujące w dniu nabycia prawa do nagrody, przy czym uwzględnia się składniki wynagrodzenia i inne świadczenia ze stosunku pracy przyjmowane do obliczania ekwiwalentu pieniężnego za urlop wypoczynkowy.

2. Jeżeli pracownik nabył prawo do nagrody, będąc zatrudnionym w innym wymiarze czasu pracy niż w dniu jej wypłaty, podstawę do obliczenia wysokości nagrody stanowi wynagrodzenie przysługujące pracownikowi w dniu nabycia prawa do nagrody.

Art. 151. Pracownikowi uczelni publicznej przysługuje dodatkowe wynagrodzenie roczne na zasadach określonych w przepisach o dodatkowym wynagrodzeniu rocznym pracowników jednostek sfery budżetowej.

Art. 152. 1. Dla pracowników uczelni publicznej dokonuje się odpisu na zakładowy fundusz świadczeń socjalnych w wysokości 6,5% planowanych przez uczelnię w roku poprzednim rocznych wynagrodzeń osobowych.

2. W uczelni publicznej mogą być tworzone pracownicze programy emerytalne wykorzystujące zakładowy fundusz świadczeń socjalnych do wysokości 30%.

3. Odpis na zakładowy fundusz świadczeń socjalnych na jednego byłego pracownika uczelni publicznej będącego emerytem lub rencistą wynosi za dany rok kalendarzowy 10% rocznej sumy najniższej emerytury lub renty z roku poprzedniego, ustalonej zgodnie z art. 94 ust. 2 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1383 i 1386).

4. Odpisy, o których mowa w ust. 1 i 3, stanowią w uczelni publicznej jeden fundusz.

5. Z zakładowego żłobka i klubu dziecięcego może korzystać dziecko pracownika uczelni, studenta lub doktoranta.

6. Opłaty, o których mowa w art. 58 ust. 2 ustawy z dnia 4 lutego 2011 r. o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3 (Dz. U. z 2016 r. poz. 157 oraz z 2017 r. poz. 60 i 1428), zwiększają zakładowy fundusz świadczeń socjalnych.

7. W sprawach nieuregulowanych w ust. 1, 3 i 4 stosuje się przepisy o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych.

Art. 153. 1. Nauczyciele akademicki oraz pracownicy niebędący nauczycielami akademickimi mogą otrzymać za osiągnięcia w pracy zawodowej nagrody rektora.

2. Uczelnia publiczna nalicza środki na nagrody rektora w wysokości:

- 1) 2% planowanych przez uczelnię rocznych środków na wynagrodzenia osobowe dla nauczycieli akademickich;
- 2) 1% planowanych przez uczelnię rocznych środków na wynagrodzenia osobowe dla pracowników niebędących nauczycielami akademickimi.

Art. 154. 1. Pracownikowi uczelni przechodzącemu na emeryturę albo rentę z tytułu niezdolności do pracy przysługuje prawo do jednorazowej odprawy w uczelni stanowiącej jego podstawowe miejsce pracy, w wysokości 300% wynagrodzenia zasadniczego otrzymanego za ostatni miesiąc zatrudnienia.

2. Pracownik uczelni, który otrzymał odprawę, o której mowa w ust. 1, nie może ponownie nabyć do niej prawa.

Art. 155. 1. W sprawach dotyczących stosunku pracy pracowników uczelni, nieuregulowanych w ustawie, stosuje się przepisy ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy.

2. Spory o roszczenia ze stosunku pracy pracownika uczelni rozpatrują sądy pracy.

Rozdział 6

Komercjalizacja wyników badań naukowych, prac rozwojowych oraz know-how

Art. 156. 1. Uczelnie oraz uczelnie federacyjne mogą prowadzić akademickie inkubatory przedsiębiorczości oraz centra transferu technologii.

2. Akademicki inkubator przedsiębiorczości tworzy się w celu wsparcia działalności gospodarczej środowiska akademickiego lub pracowników uczelni lub uczelni federacyjnej i studentów będących przedsiębiorcami.

3. Akademicki inkubator przedsiębiorczości utworzony w formie:

- 1) jednostki ogólnouczelnianej – działa na podstawie regulaminu zatwierdzonego przez senat albo organ uczelni federacyjnej wykonujący kompetencje senatu;
- 2) spółki kapitałowej – działa na podstawie dokumentów ustrojowych.

4. Centrum transferu technologii tworzy się w celu komercjalizacji bezpośredniej.

5. Centrum transferu technologii utworzone w formie jednostki ogólnouczelnianej działa na podstawie regulaminu zatwierdzonego przez senat albo organ uczelni federacyjnej wykonujący kompetencje senatu.

6. W akademickim inkubatorze przedsiębiorczości lub centrum transferu technologii, utworzonych w formie ogólnouczelnianych jednostek organizacyjnych, tworzy się rady nadzorujące, których skład i kompetencje określone są odpowiednio w ich regulaminach.

7. Dyrektora akademickiego inkubatora przedsiębiorczości lub centrum transferu technologii, działających w formie jednostek ogólnouczelnianych, zatrudnia rektor po zasięgnięciu opinii senatu albo organ uczelni federacyjnej wykonujący kompetencje rektora po zasięgnięciu opinii organu wykonującego kompetencje senatu spośród kandydatów przedstawionych przez rady nadzorujące tych jednostek.

Art. 157. 1. Uczelnia oraz uczelnia federacyjna, w celu komercjalizacji pośredniej, może utworzyć wyłącznie jednoosobową spółkę kapitałową, z zastrzeżeniem art. 158 ust. 1, zwaną dalej „spółką celową”. Na pokrycie kapitału zakładowego spółki celowej uczelnia oraz uczelnia federacyjna może wnieść w całości albo w części wkład niepieniężny (aport) w postaci wyników badań naukowych lub prac rozwojowych, w szczególności będących wynalazkiem, wzorem użytkowym, wzorem przemysłowym lub topografią układu scalonego, wyhodowaną albo odkrytą i wyprowadzoną odmianą rośliny, oraz know-how związanego z tymi wynikami. Spółkę celową tworzy rektor za zgodą senatu albo organ uczelni federacyjnej wykonujący kompetencje rektora za zgodą organu wykonującego kompetencje senatu.

2. Uczelnia oraz uczelnia federacyjna w celu, o którym mowa w ust. 1, może utworzyć więcej niż jedną spółkę celową.

3. Uczelnia oraz uczelnia federacyjna, w drodze odpłatnej albo nieodpłatnej umowy, może powierzyć spółce celowej:

- 1) zarządzanie prawami do wyników lub do know-how, o których mowa w ust. 1, w zakresie komercjalizacji bezpośredniej;
- 2) zarządzanie infrastrukturą badawczą.

4. Wpłaconą dywidendę spółki celowej uczelnia przeznacza na działalność, o której mowa w art. 11, a uczelnia federacyjna – na działalność, o której mowa w art. 36 ust. 2 i 3.

5. Spółka celowa może prowadzić, jako dodatkową, działalność gospodarczą wyodrębnioną organizacyjnie i finansowo od działalności, o której mowa w ust. 1.

Art. 158. 1. Spółka celowa może zostać utworzona przez kilka uczelni publicznych albo kilka uczelni niepublicznych albo przez uczelnię federacyjną i uczelnię publiczną. Uczelnia publiczna oraz uczelnia federacyjna może przystąpić do spółki celowej utworzonej przez inną uczelnię publiczną albo uczelnię federacyjną, a uczelnia niepubliczna może przystąpić do spółki celowej utworzonej przez inną uczelnię niepubliczną. Wspólnikami lub akcjonariuszami spółki celowej mogą być wyłącznie uczelnie oraz uczelnie federacyjne.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, każda z uczelni oraz uczelnia federacyjna może powierzyć spółce celowej zadania, o których mowa w art. 157 ust. 3, w drodze odrębnej umowy.

Art. 159. Do wykonywania czynności w zakresie komercjalizacji oraz do wniesienia wkładu do spółki celowej, w tym w celu jej utworzenia, nie stosuje się przepisów art. 38–41 ustawy z dnia 16 grudnia 2016 r. o zasadach zarządzania mieniem państwowym (Dz. U. poz. 2259 oraz z 2017 r. poz. 624, 1491 i 1529).

Art. 160. 1. Senat albo organ uczelni federacyjnej wykonujący kompetencje senatu uchwała:

- 1) regulamin zarządzania prawami autorskimi i prawami pokrewnymi oraz prawami własności przemysłowej oraz zasad komercjalizacji, który określa w szczególności:
 - a) prawa i obowiązki uczelni albo uczelni federacyjnej, pracowników oraz studentów i doktorantów w zakresie ochrony i korzystania z praw autorskich i praw pokrewnych oraz praw własności przemysłowej,
 - b) zasady wynagradzania twórców,

- c) zasady i procedury komercjalizacji,
 - d) zasady korzystania z majątku uczelni albo uczelni federacyjnej, wykorzystywanego do komercjalizacji oraz świadczenia usług naukowo-badawczych;
- 2) regulamin korzystania z infrastruktury badawczej, który określa w szczególności:
- a) prawa i obowiązki uczelni albo uczelni federacyjnej oraz jej pracowników, doktorantów lub studentów w zakresie korzystania z infrastruktury badawczej przy prowadzeniu badań naukowych lub prac rozwojowych,
 - b) zasady korzystania i wysokość opłat za korzystanie z infrastruktury badawczej do prowadzenia badań naukowych lub prac rozwojowych przez podmioty inne niż wskazane w lit. a.

2. W regulaminie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, senat uczelni publicznej albo organ uczelni federacyjnej wykonujący kompetencje senatu określa ponadto:

- 1) zasady podziału środków uzyskanych z komercjalizacji między twórcą będącym pracownikiem uczelni publicznej albo uczelni federacyjnej a tą uczelnią;
- 2) zasady i tryb przekazywania uczelni publicznej albo uczelni federacyjnej przez pracownika, studenta lub doktoranta tej uczelni informacji o wynikach badań naukowych lub prac rozwojowych oraz o know-how związanym z tymi wynikami, informacji o uzyskanych przez pracownika środkach z komercjalizacji oraz zasady i tryb przekazywania przez pracownika przysługujących uczelni części środków uzyskanych z komercjalizacji;
- 3) zasady i tryb przekazywania pracownikowi przez uczelnię publiczną albo uczelnię federacyjną informacji o decyzjach, o których mowa w art. 162 ust. 1 i 3, oraz zasady i tryb przekazywania przez tę uczelnię przysługujących pracownikowi części środków uzyskanych z komercjalizacji.

Art. 161. Do wyników:

- 1) badań naukowych będących wynalazkiem, wzorem użytkowym, wzorem przemysłowym lub topografią układu scalonego, wyhodowaną albo odkrytą i wyprowadzoną odmianą rośliny,
 - 2) prac rozwojowych
- powstałych w ramach wykonywania przez pracownika uczelni publicznej albo uczelni federacyjnej obowiązków ze stosunku pracy oraz do know-how związanego z tymi wynikami stosuje się przepisy art. 162–165.

Art. 162. 1. Pracownik przekazuje uczelni publicznej albo uczelni federacyjnej informację o wynikach badań naukowych lub prac rozwojowych oraz o know-how związanym z tymi wynikami. W przypadku złożenia przez pracownika oświadczenia o zainteresowaniu przeniesieniem praw do tych wyników i związanego z nimi know-how, uczelnia w terminie 3 miesięcy podejmuje decyzję w sprawie ich komercjalizacji.

2. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 1, pracownik może złożyć w formie pisemnej w terminie 14 dni od dnia przekazania uczelni publicznej albo uczelni federacyjnej informacji o wynikach i związanym z nimi know-how. Termin, o którym mowa w ust. 1, biegnie od dnia złożenia oświadczenia.

3. W przypadku podjęcia przez uczelnię publiczną albo uczelnię federacyjną decyzji o niekomercjalizacji albo po bezskutecznym upływie terminu, o którym mowa w ust. 1, uczelnia jest obowiązana, w terminie 30 dni, do złożenia pracownikowi oferty zawarcia bezwarunkowej i odpłatnej umowy o przeniesienie praw do wyników badań naukowych lub prac rozwojowych oraz know-how związanego z tymi wynikami, łącznie z informacjami, utworami wraz z własnością nośników, na których utwory te utrwalono, i doświadczeniami technicznymi, przekazanymi zgodnie z ust. 6 pkt 2. Umowę zawiera się w formie pisemnej, pod rygorem nieważności. Wynagrodzenie przysługujące uczelni za przeniesienie praw nie może być wyższe niż 5% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia za pracę w gospodarce narodowej w roku poprzednim, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego.

4. W przypadku nieprzyjęcia przez pracownika oferty zawarcia umowy, o której mowa w ust. 3, prawa do wyników badań naukowych lub prac rozwojowych oraz know-how związanego z tymi wynikami, łącznie z informacjami, utworami wraz z własnością nośników, na których utwory te utrwalono, i doświadczeniami technicznymi, przekazanymi zgodnie z ust. 6 pkt 2, przysługują uczelni publicznej albo uczelni federacyjnej.

5. Przepisy ust. 1–4 oraz art. 165 nie dotyczą przypadków, gdy badania naukowe lub prace rozwojowe były prowadzone:

- 1) na podstawie umowy ze stroną finansującą lub współfinansującą te badania lub prace, przewidującej zobowiązanie do przeniesienia praw do wyników badań naukowych lub prac rozwojowych na rzecz tej strony lub na rzecz innego podmiotu niż strona umowy (badania lub prace zlecone);
- 2) z wykorzystaniem środków finansowych, których zasady przyznawania lub wykorzystywania określają inny niż w ustawie sposób dysponowania wynikami badań naukowych lub prac rozwojowych oraz know-how związanym z tymi wynikami.

6. Pracownik uczelni publicznej albo uczelni federacyjnej jest obowiązany do:

- 1) zachowania poufności wyników badań naukowych lub prac rozwojowych oraz know-how związanego z tymi wynikami,
- 2) przekazania uczelni wszystkich posiadanych przez niego informacji, utworów wraz z własnością nośników, na których utwory te utrwalono, i doświadczeń technicznych potrzebnych do komercjalizacji,
- 3) powstrzymania się od prowadzenia jakichkolwiek działań zmierzających do wdrażania wyników,
- 4) współdziałania w procesie komercjalizacji, w tym w postępowaniach zmierzających do uzyskania praw wyłącznych

– nie dłużej niż przez okres przysługiwania praw uczelni.

Art. 163. 1. W przypadku komercjalizacji pracownikowi przysługuje od uczelni publicznej albo uczelni federacyjnej nie mniej niż:

- 1) 50% wartości środków uzyskanych przez uczelnię z komercjalizacji bezpośredniej, obniżonych o nie więcej niż 25% kosztów bezpośrednio związanych z tą komercjalizacją, które zostały poniesione przez uczelnię lub spółkę celową;
- 2) 50% wartości środków uzyskanych przez spółkę celową w następstwie danej komercjalizacji pośredniej, obniżonych o nie więcej niż 25% kosztów bezpośrednio związanych z tą komercjalizacją, które zostały poniesione przez uczelnię lub spółkę celową.

2. W przypadku komercjalizacji dokonanej przez pracownika, uczelni publicznej albo uczelni federacyjnej przysługuje 25% wartości środków uzyskanych przez pracownika z komercjalizacji, obniżonych o nie więcej niż 25% kosztów bezpośrednio związanych z tą komercjalizacją, które zostały poniesione przez pracownika.

3. Przez koszty związane bezpośrednio z komercjalizacją rozumie się koszty zewnętrzne, w szczególności koszty ochrony prawnej, ekspertyz, wyceny wartości przedmiotu komercjalizacji i opłat urzędowych. Do kosztów tych nie wlicza się kosztów poniesionych przed podjęciem decyzji o komercjalizacji oraz wynagrodzenia, o którym mowa w art. 162 ust.

3.

Art. 164. 1. Przepisy art. 162 i art. 163 w zakresie dotyczącym odpowiednio wysokości wynagrodzenia oraz udziału w środkach uzyskanych z komercjalizacji określają wysokość łącznego wynagrodzenia oraz udziału w tych środkach, przysługujących:

- 1) pracownikom wchodzącym w skład zespołu badawczego od uczelni publicznej albo uczelni federacyjnej;
- 2) uczelni publicznej albo uczelni federacyjnej od pracowników wchodzących w skład zespołu badawczego.

2. Pracownik wchodzący w skład zespołu badawczego ma prawo dochodzić od uczelni publicznej albo uczelni federacyjnej przysługującej mu części udziału w środkach z komercjalizacji, o których mowa w ust. 1 pkt 1.

3. Pracownik wchodzący w skład zespołu badawczego odpowiada wobec uczelni publicznej albo uczelni federacyjnej za zobowiązania, o których mowa w ust. 1 pkt 2, do wysokości przypadającego mu udziału we współwłasności wyników badań naukowych lub prac rozwojowych oraz know-how związanego z tymi wynikami.

Art. 165. Po otrzymaniu od pracownika informacji o wynikach badań naukowych lub prac rozwojowych oraz o know-how związanym z tymi wynikami, o których mowa w art. 161, uczelnia publiczna albo uczelnia federacyjna oraz pracownik mogą, w sposób odmienny niż stanowi ustawa, określić w drodze umowy prawa do tych wyników lub sposób i tryb komercjalizacji tych wyników.

Art. 166. W sprawach nieuregulowanych ustawą stosuje się przepisy ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 880 i 1089), ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej (Dz. U. z 2017 r. poz. 776) oraz ustawy z dnia 26 czerwca 2003 r. o ochronie prawnej odmian roślin (Dz. U. z 2016 r. poz. 843 oraz z 2017 r. poz. 1238).

Art. 167. 1. Uczelnia albo uczelnia federacyjna, w celu realizacji przedsięwzięć z zakresu infrastruktury badawczej lub zarządzania nimi, może utworzyć spółki kapitałowe.

2. Uczelnia albo uczelnia federacyjna może utworzyć spółki, o których mowa w ust. 1, a także przystępować do nich, wspólnie z innymi uczelniami, instytutami badawczymi, instytutami PAN lub innymi podmiotami.

3. Decyzję o utworzeniu spółki, o której mowa w ust. 1, lub przystąpieniu do niej podejmuje rektor za zgodą senatu albo organ uczelni federacyjnej wykonujący kompetencje rektora za zgodą organu wykonującego kompetencje senatu.

4. Uprzedniego zgłoszenia ministrowi wymaga:

- 1) utworzenie przez uczelnię publiczną albo uczelnię federacyjną spółki, o której mowa w ust. 1, z uczelnią niepubliczną lub podmiotem innym niż uczelnia publiczna, uczelnia federacyjna, instytut badawczy lub instytut PAN;
- 2) przystąpienie przez uczelnię publiczną albo uczelnię federacyjną do spółki, o której mowa w ust. 1, której współnikiem lub akcjonariuszem jest uczelnia niepubliczna lub podmiot inny niż uczelnia publiczna, uczelnia federacyjna, instytut badawczy lub instytut PAN.

5. Minister, w terminie 45 dni od dnia doręczenia zgłoszenia, może wnieść sprzeciw wobec zamiaru dokonania czynności, o której mowa w ust. 4.

6. Dokonanie czynności, o której mowa w ust. 4, może nastąpić, jeżeli w terminie 45 dni od dnia doręczenia zgłoszenia minister nie wniósł sprzeciwu. Zgłoszona czynność niedokonana w ciągu roku od dnia doręczenia zgłoszenia wymaga dokonania nowego zgłoszenia.

7. Uczelnia niepubliczna i podmiot inny niż uczelnia publiczna, uczelnia federacyjna, instytut badawczy lub instytut PAN mogą posiadać w spółce, o której mowa w ust. 1, której współnikiem lub akcjonariuszem jest uczelnia publiczna albo uczelnia federacyjna, akcje lub udziały stanowiące łącznie nie więcej niż 25% ogólnej liczby głosów lub kapitału zakładowego.

DZIAŁ III

Studia podyplomowe i inne formy kształcenia

Art. 168. 1. Studia podyplomowe trwają nie krócej niż 2 semestry.

2. Program studiów uwzględnia ogólne charakterystyki efektów uczenia się dla kwalifikacji cząstkowych na poziomach 6 i 7 PRK oraz umożliwia uzyskanie co najmniej 30 punktów ECTS.

3. Kwalifikacje cząstkowe po ukończeniu studiów podyplomowych:

- 1) na poziomie 6 PRK – nadaje się osobie posiadającej kwalifikację pełną co najmniej na poziomie 6;
- 2) na poziomie 7 PRK – nadaje się osobie posiadającej kwalifikację pełną na poziomie 6 lub 7.

4. Osoba, która ukończyła studia podyplomowe otrzymuje świadectwo ukończenia tych studiów. Wzór świadectwa określa uczelnia, instytut badawczy lub instytut PAN.

Art. 169. 1. Inne formy kształcenia, o których mowa w art. 11 ust. 1 pkt 2, umożliwiają uzyskanie kwalifikacji pełnej na poziomie 5 PRK, a także kwalifikacji cząstkowej na poziomach 5, 6, 7 lub 8 PRK.

2. Osoba, która ukończyła inną formę kształcenia otrzymuje dokument potwierdzający ukończenie tej formy kształcenia. Rodzaj i wzór dokumentu określa uczelnia.

Art. 170. 1. Studia podyplomowe lub inne formy kształcenia mogą być prowadzone przez uczelnię, instytut badawczy oraz instytut PAN.

2. Za kształcenie na studiach podyplomowych lub kształcenie w innych formach można pobierać opłaty.

Art. 171. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego i nauki określi, w drodze rozporządzenia, warunki wydawania i niezbędne elementy świadectw ukończenia studiów podyplomowych, mając na uwadze konieczność zapewnienia wiarygodności wydawanych świadectw.

DZIAŁ IV

Stopnie i tytuł w systemie szkolnictwa wyższego i nauki

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 172. 1. W systemie szkolnictwa wyższego i nauki nadaje się:

1) stopnie naukowe i stopnie w zakresie sztuki:

- a) stopień doktora,
- b) stopień doktora habilitowanego;

2) tytuł profesora.

2. Stopień naukowy nadaje się w dziedzinie nauki i dyscyplinie naukowej.

3. Stopień w zakresie sztuki nadaje się w dziedzinie sztuki i dyscyplinie artystycznej.

4. Tytuł profesora nadaje się w dziedzinie.

5. Jeżeli rozprawa doktorska albo osiągnięcia, o których mowa w art. 214 ust. 1 pkt 2, obejmują zagadnienia naukowe z więcej niż jednej dyscypliny, wskazuje się dyscyplinę, w której nadaje się stopień doktora albo stopień doktora habilitowanego.

Art. 173. 1. Stopień naukowy albo stopień w zakresie sztuki nadaje:

1) w uczelni – senat lub wskazana w statucie komisja senatu;

2) w uczelni federacyjnej – organ tej uczelni wykonujący kompetencje senatu;

3) w instytucie PAN, w instytucie badawczym oraz w międzynarodowym instytucie – rada naukowa.

2. Tytuł profesora nadaje Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 174. 1. Osoba, której nadano stopień doktora albo stopień doktora habilitowanego, otrzymuje odpowiednio dyplom doktorski albo dyplom habilitacyjny.

2. W przypadku, o którym mowa w art. 180 ust. 2, osoba, której nadano stopień doktora, otrzymuje wspólny dyplom doktorski wydany przez podmioty nadające stopień doktora albo dyplom doktorski wydany przez jeden z podmiotów określonych w umowie.

Art. 175. 1. Dyplomy doktorskie i dyplomy habilitacyjne oraz ich duplikaty i odpisy, przeznaczone do obrotu prawnego z zagranicą, są uwierzytelniane na wniosek zainteresowanego przez:

- 1) dyrektora NAWA – w przypadku stopni doktora i doktora habilitowanego nadanych przez uprawnione jednostki organizacyjne uczelni;
- 2) Prezesa PAN – w przypadku stopni doktora i doktora habilitowanego nadanych przez instytuty PAN oraz przez międzynarodowe instytuty utworzone na podstawie odrębnych przepisów, działające na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 3) ministra nadzorującego instytut badawczy – w przypadku stopni doktora i doktora habilitowanego nadanych przez instytuty badawcze.

2. Za uwierzytelnienie pobierana jest opłata. Maksymalna wysokość opłaty wynosi 2% minimalnego wynagrodzenia.

Art. 176. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego i nauki określi, w drodze rozporządzenia, niezbędne elementy dyplomu doktorskiego oraz dyplomu habilitacyjnego, sposób uwierzytelniania dyplomów przeznaczonych do obrotu prawnego z zagranicą oraz wysokość i sposób pobierania opłaty za uwierzytelnianie dyplomów, mając na uwadze konieczność zapewnienia wiarygodności wydawanych dyplomów.

Art. 177. 1. Osoba, która ubiega się o nadanie stopnia doktora, stopnia doktora habilitowanego lub tytułu profesora, wnosi opłatę za przeprowadzenie postępowania w tej sprawie.

2. Opłatę wnosi się na rzecz uczelni, uczelni federacyjnej, instytutu PAN, instytutu badawczego, międzynarodowego instytutu albo Rady Doskonałości Naukowej, zwanej dalej „RDN”.

3. Wysokość opłaty nie może przekraczać kosztów postępowania, w szczególności kosztów wynagrodzeń promotora lub promotorów i recenzentów.

4. Opłaty nie pobiera się w uczelni, uczelni federacyjnej, instytucie PAN, instytucie badawczym, międzynarodowym instytucie od osoby, która ukończyła kształcenie w szkole doktorskiej.

5. Rektor, organ uczelni federacyjnej wykonujący kompetencje rektora, dyrektor instytutu PAN, dyrektor instytutu badawczego lub dyrektor międzynarodowego instytutu może zwolnić z opłaty w całości lub w części.

6. W przypadku nauczyciela akademickiego albo pracownika naukowego, koszty postępowania ponosi zatrudniająca go uczelnia, uczelnia federacyjna, instytut PAN, instytut badawczy lub międzynarodowy instytut.

Art. 178. Nauczyciel akademicki lub pracownik naukowy jest obowiązany przyjąć funkcję promotora, funkcję recenzenta w postępowaniu w sprawie nadania stopnia doktora, stopnia doktora habilitowanego lub tytułu profesora, a także funkcję recenzenta, o którym mowa w art. 233 ust. 2.

Art. 179. 1. Promotorowi i recenzentowi w postępowaniu w sprawie nadania stopnia doktora, stopnia doktora habilitowanego lub tytułu profesora oraz członkowi komisji habilitacyjnej przysługuje jednorazowe wynagrodzenie.

2. Wynagrodzenie promotora wynosi 250% minimalnego wynagrodzenia.

3. Wynagrodzenie recenzenta wynosi w postępowaniu w sprawie nadania:

- 1) stopnia doktora – 85%,
- 2) stopnia doktora habilitowanego – 100%,
- 3) tytułu profesora – 125%

– minimalnego wynagrodzenia.

4. Wynagrodzenie członka komisji habilitacyjnej wynosi 50% minimalnego wynagrodzenia, a w przypadku gdy pełni on funkcję jej przewodniczącego lub sekretarza – 100% minimalnego wynagrodzenia.

5. Wynagrodzenia, o których mowa w ust. 2 i 4, wypłaca się po zakończeniu postępowania w sprawie nadania stopnia.

Rozdział 2

Stopień doktora

Oddział 1

Nadawanie stopnia doktora

Art. 180. 1. Uprawnienie do nadawania stopnia doktora posiada uczelnia, uczelnia federacyjna, instytut PAN, instytut badawczy albo międzynarodowy instytut w dyscyplinie, w której posiada kategorię naukową A+, A albo B+, zwane dalej „podmiotami doktoryzującymi”.

2. Stopień doktora może być nadany również wspólnie przez uczelnie, instytuty PAN, instytuty badawcze albo międzynarodowe instytuty w dyscyplinie, w której każde posiada kategorię naukową A+, A albo B+, w tym z udziałem podmiotów zagranicznych posiadających uprawnienia do nadawania stopnia doktora w zakresie dyscypliny, w której nadawany jest stopień. Zasady współpracy w postępowaniu w sprawie nadania stopnia doktora określa umowa zawarta w formie pisemnej.

Art. 181. 1. Stopień doktora nadaje się osobie, która:

- 1) posiada tytuł zawodowy magistra, magistra inżyniera albo równorzędny lub posiada dyplom, o którym mowa w art. 323 ust. 2 pkt 2 lub art. 324 ust. 2 dający prawo do ubiegania się o nadanie stopnia doktora w państwie, w którego systemie szkolnictwa wyższego działa uczelnia, która go wydała;
- 2) uzyskała efekty uczenia się dla kwalifikacji na poziomie 8 PRK, przy czym efekty uczenia się w zakresie znajomości nowożytnego języka obcego są potwierdzone certyfikatem poświadczającym znajomość tego języka na poziomie biegłości językowej co najmniej C1;
- 3) posiada co najmniej 1 monografię naukową wydaną przez wydawnictwo ujęte w wykazie określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 260 ust. 2 pkt 1 lub co najmniej 1 artykuł naukowy opublikowany w czasopiśmie naukowym ujętym w wykazie określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 260 ust. 2 pkt 2 lub dzieło artystyczne o istotnym znaczeniu;
- 4) przedstawiła i obroniła rozprawę doktorską;
- 5) spełniła inne wymagania określone przez podmiot doktoryzujący.

2. W wyjątkowych przypadkach, uzasadnionych najwyższą jakością osiągnięć naukowych, stopień doktora można nadać osobie niespełniającej wymagań określonych w ust.

1 pkt 1, będącej absolwentem studiów pierwszego stopnia lub studentem, który ukończył trzeci rok jednolitych studiów magisterskich.

3. Osoba, o której mowa w ust. 2, po nadaniu stopnia doktora uzyskuje równocześnie wykształcenie wyższe, o którym mowa w art. 83 ust. 1 pkt 2.

Art. 182. 1. Rozprawa doktorska prezentuje ogólną wiedzę teoretyczną kandydata w danej dyscyplinie oraz umiejętność samodzielnego prowadzenia pracy naukowej lub artystycznej.

2. Przedmiotem rozprawy doktorskiej jest oryginalne rozwiązanie problemu naukowego, oryginalne rozwiązanie w zakresie zastosowania wyników własnych badań naukowych w sferze gospodarczej lub społecznej albo oryginalne dokonanie artystyczne.

3. Rozprawę doktorską może stanowić praca pisemna, w tym zbiór opublikowanych artykułów naukowych, praca projektowa, konstrukcyjna, technologiczna, wdrożeniowa lub artystyczna, a także samodzielna i wyodrębniona część pracy zbiorowej.

4. Do rozprawy doktorskiej dołącza się streszczenie w języku angielskim, a do rozprawy doktorskiej przygotowanej w języku obcym również streszczenie w języku polskim. W przypadku gdy rozprawa doktorska nie jest pracą pisemną, dołącza się opis w języku polskim i angielskim.

Art. 183. 1. Na stronie internetowej podmiotu doktoryzującego nie później niż 30 dni przed wyznaczonym dniem obrony rozprawy doktorskiej, udostępnia się:

- 1) rozprawę doktorską będącą pracą pisemną wraz z jej streszczeniem albo opis rozprawy doktorskiej niebędącej pracą pisemną;
- 2) recenzje.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się w przypadku rozprawy doktorskiej, której przedmiot jest objęty tajemnicą prawnie chronioną.

3. Dokumenty, o których mowa w ust. 1, niezwłocznie po ich udostępnieniu zamieszcza się w systemie, o którym mowa w art. 340 ust. 1.

4. Jeżeli rozprawa doktorska jest pracą pisemną, podmiot doktoryzujący sprawdza ją przed obroną z wykorzystaniem Jednolitego Systemu Antyplagiatowego, o którym mowa w art. 349 ust. 1.

Art. 184. Postępowanie w sprawie nadania stopnia doktora wszczyna się na wniosek osoby spełniającej wymagania określone w art. 181 ust. 1 pkt 1–3 albo ust. 2. Do wniosku dołącza się rozprawę doktorską wraz z pozytywną opinią promotora lub promotorów.

Art. 185. 1. Opieka naukowa nad przygotowaniem rozprawy doktorskiej jest sprawowana przez promotora lub promotorów.

2. W postępowaniu w sprawie nadania stopnia doktora wyznacza się 3 recenzentów wskazanych przez podmiot doktoryzujący spośród osób spoza tego podmiotu oraz spoza uczelni, uczelni federacyjnej, instytutu PAN, instytutu badawczego albo międzynarodowego instytutu, których pracownikiem jest osoba ubiegająca się o nadanie stopnia doktora.

3. Recenzenci, w terminie 3 miesięcy od dnia ich wyznaczenia, sporządzają recenzje rozprawy doktorskiej.

4. Promotorem albo recenzentem może być osoba posiadająca stopień doktora habilitowanego lub tytuł profesora.

5. Promotorem albo recenzentem może być osoba niespełniająca warunków określonych w ust. 4, która jest pracownikiem zagranicznej uczelni lub instytucji naukowej, jeżeli organ, o którym mowa w art. 173 ust. 1, uzna, że osoba ta posiada wybitne osiągnięcia w zakresie zagadnień naukowych, których dotyczy rozprawa doktorska.

6. Promotorem nie może być osoba, która w okresie ostatnich 5 lat sprawowała opiekę nad przygotowaniem rozprawy przez co najmniej 3 osoby ubiegające się o nadanie stopnia doktora, które nie uzyskały pozytywnych recenzji, o których mowa w art. 186 ust. 1.

Art. 186. 1. Do obrony rozprawy doktorskiej może być dopuszczona osoba, która spełniła wymagania, o których mowa w art. 181 ust. 1 pkt 5, oraz uzyskała pozytywne recenzje od co najmniej 2 recenzentów.

2. Na postanowienie o odmowie dopuszczenia do obrony przysługuje zażalenie do RDN.

Art. 187. 1. Czynności w postępowaniu w sprawie nadania stopnia doktora może dokonywać komisja powołana przez organ, o którym mowa w art. 173 ust. 1.

2. Organ, o którym mowa w art. 173 ust. 1, określi, w drodze uchwały, sposób wyznaczania i zmiany promotora lub promotorów oraz szczegółowy tryb postępowania w sprawie nadania stopnia doktora, w szczególności:

- 1) zasady ustalania wysokości opłaty za postępowania w sprawie nadania stopnia doktora w trybie eksternistycznym;
- 2) tryb złożenia rozprawy doktorskiej;
- 3) sposób wyznaczania recenzentów;
- 4) warunki dopuszczenia do obrony;
- 5) tryb powoływania oraz zakres czynności komisji, o której mowa w ust. 1.

3. Organ, o którym mowa w art. 173 ust. 1, może określić, w drodze uchwały, wymagania, o których mowa w art. 181 ust. 1 pkt 5.

Art. 188. 1. Od decyzji o odmowie nadania stopnia doktora przysługuje odwołanie do RDN.

2. Termin na wniesienie odwołania wynosi 30 dni od dnia doręczenia decyzji.

3. Organ, o którym mowa w art. 173 ust. 1, przekazuje odwołanie RDN wraz ze swoją opinią i aktami sprawy w terminie 3 miesięcy od dnia złożenia odwołania.

4. Po rozpatrzeniu odwołania, w terminie nie dłuższym niż 6 miesięcy, RDN utrzymuje w mocy zaskarżoną uchwałę albo uchyla ją i przekazuje sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi, o którym mowa w art. 173 ust. 1, tego samego albo innego podmiotu doktoryzującego.

5. W przypadku niedopuszczenia do obrony rozprawy doktorskiej albo wydania decyzji o odmowie nadania stopnia doktora, ta sama rozprawa nie może być podstawą do ponownego ubiegania się o nadanie stopnia doktora.

Art. 189. 1. Przesłankami wznowienia postępowania o nadanie stopnia doktora mogą być ujawnione okoliczności wskazujące na to, że stopień został nadany na podstawie rozprawy doktorskiej powstałej z naruszeniem prawa, w tym praw autorskich.

2. Organem wydającym postanowienie o wznowieniu postępowania jest RDN. RDN wskazuje podmiot doktoryzujący, który prowadzi postępowanie.

Art. 190. Podmiot doktoryzujący stwierdza nieważność decyzji o nadaniu stopnia doktora, jeżeli osoba ubiegająca się o stopień przypisała sobie autorstwo istotnego fragmentu lub innych elementów cudzego utworu lub ustalenia naukowego.

Art. 191. 1. Pracownikowi niebędącemu nauczycielem akademickim lub pracownikiem naukowym, przysługuje, na jego wniosek:

- 1) urlop na przygotowanie rozprawy doktorskiej lub na przygotowanie się do obrony rozprawy doktorskiej, udzielany w terminie uzgodnionym z pracodawcą, w wymiarze 28 dni, które w rozumieniu odrębnych przepisów są dla tego pracownika dniami pracy, oraz
- 2) zwolnienie od pracy na obronę rozprawy doktorskiej.

2. Za okres urlopu oraz zwolnienia od pracy pracownikowi przysługuje wynagrodzenie ustalane jak za urlop wypoczynkowy.

Art. 192. Przygotowanie rozprawy doktorskiej odbywa się w trybie:

- 1) kształcenia doktorantów w szkole doktorskiej;

2) eksternistycznym.

Oddział 2

Kształcenie doktorantów

Art. 193. 1. Kształcenie doktorantów odbywa się w szkole doktorskiej.

2. Szkoła doktorska jest zorganizowaną formą kształcenia doktorantów w co najmniej 2 dyscyplinach, o których mowa w ust. 3 lub 4.

3. Szkoła doktorska może być prowadzona przez uczelnię, uczelnię federacyjną, instytut PAN, instytut badawczy albo międzynarodowy instytut posiadające kategorię naukową A+, A albo B+ w co najmniej 2 dyscyplinach, zwane dalej „podmiotem prowadzącym szkołę doktorską”.

4. Szkoła doktorska może być prowadzona wspólnie przez uczelnie, instytuty PAN, instytuty badawcze lub międzynarodowe instytuty, z których każde posiada kategorię naukową A+, A albo B+ w co najmniej 1 dyscyplinie. Szczegółowy podział zadań związanych z prowadzeniem szkoły doktorskiej oraz sposób ich finansowania określa umowa zawarta w formie pisemnej.

5. Kształcenie w szkole doktorskiej może być prowadzone we współpracy z innym podmiotem, w szczególności przedsiębiorcą albo zagraniczną uczelnią lub instytucją naukową.

6. Podmiot prowadzący szkołę doktorską może prowadzić tylko jedną szkołę doktorską w danej dyscyplinie.

7. Za kształcenie w szkole doktorskiej nie pobiera się opłat.

Art. 194. 1. Podmiot prowadzący szkołę doktorską traci możliwość:

- 1) prowadzenia kształcenia w szkole doktorskiej w ramach dyscypliny, w której uzyskały kategorię naukową B albo C,
- 2) prowadzenia szkoły doktorskiej w przypadku zaprzestania spełniania warunków określonych w art. 193 ust. 3 lub 4

– z końcem roku akademickiego, w którym wystąpiła ta okoliczność.

2. Przepis art. 201 stosuje się.

Art. 195. 1. Do szkoły doktorskiej może być przyjęta osoba, która posiada tytuł zawodowy magistra, magistra inżyniera albo równorzędny, albo osoba, o której mowa w art. 181 ust. 2.

2. Rekrutacja do szkoły doktorskiej odbywa się w drodze konkursu na zasadach określonych przez organ, o którym mowa w art. 173 ust. 1.

3. Zasady, o których mowa w ust. 2, oraz program kształcenia, o którym mowa w art. 196 ust. 3, podmiot prowadzący szkołę doktorską podaje na stronie internetowej nie później niż 5 miesięcy przed rozpoczęciem rekrutacji.

4. Wyniki konkursu są jawne.

5. Odmowa przyjęcia do szkoły doktorskiej następuje w drodze decyzji administracyjnej.

6. Jednocześnie można być doktorantem tylko w jednej szkole doktorskiej.

7. Osoba przyjęta do szkoły doktorskiej rozpoczyna kształcenie i nabywa prawa doktoranta z chwilą złożenia ślubowania.

Art. 196. 1. Kształcenie w szkole doktorskiej trwa od 6 do 8 semestrów.

2. Z dniem rozpoczęcia kształcenia w szkole doktorskiej wyznacza się promotora lub promotorów.

3. Kształcenie doktoranta jest prowadzone na podstawie programu kształcenia oraz indywidualnego planu badawczego.

4. Program kształcenia zatwierdza organ, o którym mowa w art. 173 ust. 1.

5. Program kształcenia może przewidywać odbywanie praktyk zawodowych w formie prowadzenia zajęć lub uczestniczenia w ich prowadzeniu, w wymiarze nieprzekraczającym 90 godzin dydaktycznych rocznie.

Art. 197. 1. Doktorant, w uzgodnieniu z promotorem lub promotorami, opracowuje indywidualny plan badawczy zawierający w szczególności harmonogram przygotowania rozprawy doktorskiej i przedstawia go podmiotowi prowadzącemu szkołę doktorską w terminie 6 miesięcy od dnia rozpoczęcia kształcenia w szkole doktorskiej.

2. Realizacja planu podlega ocenie śródkresowej w połowie okresu kształcenia określonego w programie kształcenia.

3. Ocena śródkresowa kończy się wynikiem pozytywnym albo negatywnym.

4. Ocena śródkresowa jest przeprowadzana przez komisję, w skład której wchodzi 3 osoby, w tym 1 promotor oraz co najmniej 1 osoba posiadająca stopień doktora habilitowanego lub tytuł profesora w dyscyplinie, w której przygotowywana jest rozprawa doktorska, zatrudniona poza podmiotem prowadzącym szkołę doktorską. Promotor nie może być przewodniczącym komisji.

5. Osobie wchodzącej w skład komisji, zatrudnionej poza podmiotem prowadzącym szkołę doktorską, przysługuje wynagrodzenie w wysokości 65% minimalnego wynagrodzenia.

Art. 198. 1. Doktoranta skreśla się z listy doktorantów w przypadku:

- 1) negatywnego wyniku oceny śródkresowej;
- 2) niezłożenia rozprawy doktorskiej w terminie określonym w indywidualnym planie badawczym;
- 3) rezygnacji ze szkoły doktorskiej.

2. Doktorant może być skreślony z listy doktorantów w przypadku:

- 1) niezadowalającego postępu w przygotowaniu rozprawy doktorskiej;
- 2) niewywiązywania się z obowiązków, o których mowa w art. 202.

3. Skreślenie z listy doktorantów następuje w drodze decyzji administracyjnej. Od decyzji przysługuje wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy.

Art. 199. 1. Kształcenie w szkole doktorskiej kończy się złożeniem rozprawy doktorskiej.

2. Indywidualny plan badawczy określa termin złożenia rozprawy doktorskiej. Termin ten może być przedłużony, nie dłużej jednak niż o 2 lata.

3. Kształcenie doktoranta, na jego wniosek, jest zawieszane na okres odpowiadający czasowi trwania urlopu macierzyńskiego, urlopu na warunkach urlopu macierzyńskiego, urlopu ojcowskiego oraz urlopu rodzicielskiego, określonych w ustawie z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy.

4. Kształcenie doktoranta, na jego wniosek, jest zawieszane w przypadku udokumentowanej:

- 1) czasowej niezdolności do odbywania kształcenia spowodowanej chorobą,
- 2) konieczności sprawowania osobistej opieki nad chorym członkiem rodziny,
- 3) konieczności sprawowania osobistej opieki nad dzieckiem do 4. roku życia lub dzieckiem posiadającym orzeczenie o niepełnosprawności

– łącznie nie dłużej niż na rok.

Art. 200. 1. Organizację i tok kształcenia w szkole doktorskiej w zakresie nieuregulowanym w ustawie określa regulamin szkoły doktorskiej.

2. Regulamin uchwała organ, o którym mowa w art. 173 ust. 1, co najmniej na 5 miesięcy przed rozpoczęciem roku akademickiego, o którym mowa w art. 69.

3. Regulamin wymaga uzgodnienia z organem uchwałodawczym samorządu doktorantów. Jeżeli w ciągu 3 miesięcy od uchwalenia regulaminu, organ, o którym mowa w art. 173 ust. 1, i organ uchwałodawczy samorządu doktorantów nie dojdą do porozumienia w

sprawie jego treści, regulamin wchodzi w życie na mocy uchwały senatu albo rady naukowej, podjętej większością co najmniej 2/3 głosów statutowego składu tych organów.

4. Regulamin wchodzi w życie z początkiem roku akademickiego.

5. Do zmiany regulaminu stosuje się odpowiednio przepisy ust. 2 i 3.

Art. 201. W przypadku zaprzestania kształcenia w szkole doktorskiej podmiot prowadzący tę szkołę zapewnia doktorantom możliwość kontynuowania kształcenia w innej szkole doktorskiej.

Art. 202. 1. Doktorant jest obowiązany postępować zgodnie z regulaminem szkoły doktorskiej.

2. Doktorant jest obowiązany w szczególności do realizacji programu kształcenia i indywidualnego planu badawczego oraz składania sprawozdań w tym zakresie.

Art. 203. 1. Doktorantowi przysługuje prawo do przerw wypoczynkowych w wymiarze nieprzekraczającym 8 tygodni w roku.

2. Doktorantowi przysługuje prawo do ubezpieczenia społecznego i powszechnego ubezpieczenia zdrowotnego na zasadach określonych w odrębnych przepisach.

3. Doktorantowi, który uzyskał stopień doktora w wyniku ukończenia szkoły doktorskiej, okres kształcenia w tej szkole, nie dłuższy niż 4 lata, zalicza się do okresu pracy, od którego zależą uprawnienia pracownicze.

4. Doktorantowi, po uzyskaniu stopnia doktora, do okresu, o którym mowa w ust. 3, zalicza się również okres kształcenia w szkole doktorskiej, jeżeli został on przerwany z powodu podjęcia zatrudnienia w charakterze nauczyciela akademickiego lub pracownika naukowego.

5. Podmiot prowadzący szkołę doktorską wydaje doktorantowi legitymację doktoranta.

Art. 204. Doktorant nie może być zatrudniony jako nauczyciel akademicki ani pracownik naukowy. Zakaz nie dotyczy zatrudnienia w celu realizacji projektu badawczego, o którym mowa w art. 126 ust. 2 pkt 3.

Art. 205. 1. Doktorant otrzymuje stypendium doktoranckie.

2. Łączny okres otrzymywania stypendium doktoranckiego w szkołach doktorskich nie może przekroczyć 4 lat.

3. Do okresu, na który przyznano stypendium, nie wlicza się okresu zawieszenia kształcenia, o którym mowa w art. 199 ust. 3 lub 4.

4. Wysokość stypendium doktoranckiego wynosi co najmniej:

- 1) 110% minimalnego wynagrodzenia – do miesiąca, w którym została przeprowadzona ocena śródkresowa;
- 2) 170% minimalnego wynagrodzenia – po miesiącu, w którym została przeprowadzona ocena śródkresowa.

5. Doktorant posiadający orzeczenie o stopniu niepełnosprawności albo orzeczenie, o którym mowa w art. 5 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych, otrzymuje stypendium doktoranckie w wysokości zwiększonej o 30% kwoty wskazanej w ust. 4 pkt 1.

Art. 206. Doktorant może ubiegać się o:

- 1) zakwaterowanie w domu studenckim uczelni lub wyżywienie w stołówce studenckiej uczelni,
 - 2) zakwaterowanie małżonka lub dziecka w domu studenckim uczelni
- na zasadach i w trybie określonych w regulaminie świadczeń dla studentów.

Art. 207. Stypendium może być przyznane doktorantowi przez jednostkę samorządu terytorialnego na zasadach określonych w art. 102 ust. 2.

Art. 208. Stypendium naukowe może być przyznane doktorantowi przez osobę fizyczną lub osobę prawną niebędącą państwową ani samorządową osobą prawną na zasadach określonych w art. 103 ust. 2.

Art. 209. Jednostka samorządu terytorialnego może przyznać doktorantom ulgi w opłatach za przejazdy publicznymi środkami komunikacji miejskiej.

Art. 210. 1. Doktoranci w danym podmiocie prowadzącym szkołę doktorską tworzą samorząd doktorantów.

2. Do samorządu doktorantów stosuje się odpowiednio przepisy art. 114 i art. 117 ust. 2–9.

Art. 211. 1. Doktoranci mają prawo zrzeszania się w organizacjach doktorantów w podmiocie prowadzącym szkołę doktorską.

2. Do organizacji doktorantów oraz stowarzyszeń, które nie zrzeszają innych członków oprócz doktorantów, studentów i pracowników uczelni, stosuje się odpowiednio przepisy art. 118 ust. 2–5.

Oddział 3

Tryb eksternistyczny

Art. 212. Osoba ubiegająca się o nadanie stopnia doktora w trybie eksternistycznym przed wszczęciem postępowania składa wnioszek o wyznaczenie promotora lub promotorów.

Rozdział 3

Stopień doktora habilitowanego

Art. 213. Uprawnienie do nadawania stopnia doktora habilitowanego posiada uczelnia, uczelnia federacyjna, instytut PAN, instytut badawczy albo międzynarodowy instytut, w dyscyplinie, w której posiada kategorię naukową A+ albo A, zwane dalej „podmiotami habilitującymi”.

Art. 214. 1. Stopień doktora habilitowanego nadaje się osobie, która:

- 1) posiada stopień doktora;
- 2) posiada osiągnięcia naukowe albo artystyczne, stanowiące znaczny wkład w rozwój określonej dyscypliny;
- 3) wykazuje się istotną aktywnością naukową albo artystyczną realizowaną w więcej niż jednej uczelni lub instytucji naukowej, w szczególności zagranicznej.

2. Osiągnięcie, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, może stanowić:

- 1) monografia naukowa wydana przez wydawnictwo ujęte w wykazie określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 260 ust. 2 pkt 1;
- 2) cykl powiązanych tematycznie artykułów naukowych opublikowanych w czasopismach naukowych ujętych w wykazie określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 260 ust. 2 pkt 2;
- 3) zrealizowane oryginalne osiągnięcie projektowe, konstrukcyjne, technologiczne lub artystyczne;
- 4) część pracy zbiorowej, jeżeli opracowanie wydzielonego zagadnienia jest indywidualnym wkładem osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego.

3. Obowiązek publikacji nie dotyczy osiągnięć, których przedmiot jest objęty ochroną informacji niejawnych.

4. Wymagań, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, nie stosuje się do osoby, która spełniła przynajmniej jeden z poniższych warunków:

- 1) jako kierownik projektu otrzymała grant przyznany przez Europejską Radę do spraw Badań Naukowych;
- 2) jako kierownik projektu i zespołu badawczego zrealizowała projekt finansowany w ramach konkursu grantowego o uznanej renomie międzynarodowej określonego w przepisach wydanych na podstawie ust. 5 i uzyskała rozliczenie tego projektu.

5. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego i nauki, po zasięgnięciu opinii Rady Doskonałości Naukowej i Komisji Ewaluacji Nauki, określi, w drodze rozporządzenia, wykaz konkursów grantowych, o których mowa w ust. 4 pkt 2, mając na uwadze potrzebę zapewnienia wysokiego poziomu merytorycznego osiągnięć uprawniających do uzyskania stopnia doktora habilitowanego.

Art. 215. 1. Postępowanie w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego wszczyna się na wniosek składany do podmiotu habilitującego za pośrednictwem RDN.

2. Wniosek obejmuje:

- 1) opis kariery zawodowej;
- 2) wykaz osiągnięć, o których mowa w art. 214 ust. 1 pkt 2, a w przypadku osoby, o której mowa w art. 214 ust. 4, informacje potwierdzające:
 - a) uzyskanie grantu, o którym mowa w art. 214 ust. 4 pkt 1,
 - b) uzyskanie rozliczenia projektu, o którym mowa w art. 214 ust. 4 pkt 2;
- 3) wskazanie podmiotu habilitującego wybranego do przeprowadzenia postępowania w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego.

Art. 216. 1. RDN dokonuje oceny formalnej wniosku oraz przekazuje go podmiotowi habilitującemu w terminie 4 tygodni od dnia jego otrzymania.

2. W terminie 6 tygodni od dnia otrzymania wniosku, podmiot habilitujący może nie wyrazić zgody na przeprowadzenie postępowania w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego. W tym przypadku zwraca się wniosek do RDN w terminie, o którym mowa w zdaniu pierwszym.

3. W przypadku niewyrażenia zgody, RDN niezwłocznie wyznacza inny podmiot habilitujący i przekazuje wniosek temu podmiotowi. Przepisu ust. 2 nie stosuje się.

4. W terminie 10 tygodni od dnia otrzymania wniosku RDN wyznacza spoza podmiotu habitującego:

- 1) 4 członków komisji habilitacyjnej spośród osób o uznanej renomie naukowej, w tym międzynarodowej, w tym recenzenta i przewodniczącego, oraz
- 2) 2 recenzentów niewchodzących w skład komisji habilitacyjnej.

5. Dane osobowe recenzentów niewchodzących w skład komisji habilitacyjnej nie podlegają ujawnieniu i nie stanowią informacji publicznej.

6. Podmiot habitujący, w terminie 6 tygodni od dnia otrzymania informacji o członkach komisji habilitacyjnej wyznaczonych przez RDN, powołuje komisję habilitacyjną. Komisja składa się z:

- 1) 4 członków wyznaczonych przez RDN;
- 2) 2 członków posiadających stopień doktora habitowanego lub tytuł profesora, zatrudnionych w podmiocie habitującym, w tym sekretarza;
- 3) recenzenta spoza podmiotu habitującego.

7. W terminie 12 tygodni od dnia powołania komisji habilitacyjnej recenzenci oceniają czy osiągnięcia naukowe osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habitowanego odpowiadają wymaganiom określonym w art. 214 ust. 1 pkt 2 i przygotowują recenzje. Recenzenci niewchodzący w skład komisji habilitacyjnej przekazują recenzje komisji habilitacyjnej za pośrednictwem RDN.

8. Komisja habilitacyjna może przeprowadzić kolokwium habilitacyjne w zakresie osiągnięć naukowych albo artystycznych osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habitowanego.

9. Uchwałę zawierającą opinię w sprawie nadania stopnia doktora habitowanego podejmuje komisja habilitacyjna w głosowaniu jawnym. Na wniosek osoby ubiegającej się o nadanie stopnia komisja podejmuje uchwałę w głosowaniu tajnym. Opinia nie może być pozytywna, jeżeli co najmniej 2 recenzje są negatywne.

10. Komisja habilitacyjna w terminie 6 tygodni od dnia otrzymania recenzji przekazuje podmiotowi habitującemu uchwałę, o której mowa w ust. 9, wraz z uzasadnieniem i dokumentacją postępowania w sprawie nadania stopnia doktora habitowanego.

11. Na podstawie uchwały, o której mowa w ust. 9, podmiot habitujący, w terminie miesiąca od dnia jej otrzymania, nadaje stopień doktora habitowanego albo odmawia jego nadania. Podmiot habitujący odmawia nadania stopnia w przypadku gdy opinia, o której mowa w ust. 9, jest negatywna.

12. W przypadku wydania decyzji o odmowie nadania stopnia doktora habilitowanego, te same osiągnięcia naukowe albo artystyczne nie mogą być podstawą do ponownego ubiegania się o nadanie stopnia doktora habilitowanego.

13. W przypadku wycofania wniosku po powołaniu komisji habilitacyjnej:

- 1) ten sam wniosek nie może być podstawą ubiegania się o nadanie stopnia doktora habilitowanego w innym podmiocie habilitującym;
- 2) wnioskodawca nie może ubiegać się o nadanie stopnia doktora habilitowanego przez okres 2 lat.

14. Organ, o którym mowa w art. 173 ust. 1, określi, w drodze uchwały, szczegółowy tryb postępowania w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego, w szczególności:

- 1) zasady ustalania wysokości opłaty za postępowania w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego;
- 2) sposób wyznaczania członków komisji habilitacyjnej.

Art. 217. 1. Na stronie internetowej podmiotu habilitującego udostępnia się wniosek osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego, informację o składzie komisji habilitacyjnej, recenzje oraz uchwałę zawierającą opinię w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego wraz z uzasadnieniem.

2. Wniosek osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego, informację o składzie komisji habilitacyjnej oraz recenzje niezwłocznie po ich udostępnieniu zamieszcza się w systemie, o którym mowa w art. 340 ust. 1.

Art. 218. 1. Pracownikowi niebędącemu nauczycielem akademickim lub pracownikiem naukowym, na którego wniosek zostało wszczęte postępowanie w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego, przysługuje na jego wniosek zwolnienie od pracy na uczestnictwo w kolokwium habilitacyjnym.

2. Za okres zwolnienia od pracy pracownikowi przysługuje wynagrodzenie ustalane jak za urlop wypoczynkowy.

Art. 219. 1. Do postępowania w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego osobie, o której mowa w art. 214 ust. 4, nie stosuje się przepisów art. 216 ust. 4–13. Przepisy art. 217 stosuje się odpowiednio.

2. Podmiot habilitujący, w terminie miesiąca od dnia przekazania wniosku przez RDN, podejmuje uchwałę o nadaniu stopnia doktora habilitowanego albo odmowie jego nadania.

Art. 220. 1. Od decyzji o odmowie nadania stopnia doktora habilitowanego przysługuje odwołanie do RDN. Przepisy art. 188 ust. 2–4 stosuje się.

2. W przypadku utrzymania w mocy uchwały, osoba ubiegająca się o nadanie stopnia doktora habilitowanego może wystąpić z ponownym wnioskiem o wszczęcie postępowania w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego po upływie co najmniej 2 lat. Okres ten może zostać skrócony do 12 miesięcy w przypadku znacznego zwiększenia dorobku naukowego lub artystycznego.

Art. 221. Do wznowienia postępowania w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego oraz do stwierdzenia nieważności decyzji o nadaniu tego stopnia stosuje się odpowiednio przepisy art. 189 i art. 190.

Art. 222. 1. Osoba, która uzyskała stopień doktora w Rzeczypospolitej Polskiej lub za granicą, może nabyć uprawnienia równoważne uprawnieniom wynikającym z posiadania stopnia doktora habilitowanego, jeżeli podczas pracy w innym państwie przez co najmniej 5 lat kierowała samodzielnie zespołami badawczymi, posiada znaczące osiągnięcia naukowe oraz jest zatrudniona na stanowisku profesora uczelni lub uczelni federacyjnej albo profesora instytutu w instytucie PAN lub instytucie badawczym, albo profesora w międzynarodowym instytucie.

2. Decyzję w sprawie nabycia uprawnień wydaje w stosunku do osoby zatrudnionej w:

- 1) uczelni – rektor;
- 2) uczelni federacyjnej – organ tej uczelni wykonujący kompetencje rektora;
- 3) instytucie PAN, instytucie badawczym albo międzynarodowym instytucie – dyrektor tego instytutu.

3. Organ, o którym mowa w ust. 2, przekazuje RDN decyzję wraz z opisem kariery zawodowej i wykazem osiągnięć danej osoby.

4. Nabycie uprawnień następuje po upływie 4 miesięcy od dnia otrzymania decyzji, o której mowa w ust. 2, przez RDN, jeżeli w tym okresie, RDN w drodze decyzji administracyjnej, nie wyrazi sprzeciwu i nie uchyli tej decyzji.

5. Na decyzję RDN przysługuje skarga do sądu administracyjnego.

6. Osobie, która nabyła uprawnienia równoważne uprawnieniom wynikającym z posiadania stopnia doktora habilitowanego, przysługują uprawnienia doktora habilitowanego wynikające z tej ustawy.

Rozdział 4

Tytuł profesora

Art. 223. 1. Tytuł profesora może być nadany osobie, która:

- 1) posiada stopień naukowy doktora habilitowanego oraz:
 - a) prowadziła badania naukowe lub prace rozwojowe, których efektem były wybitne osiągnięcia naukowe,
 - b) kierowała zespołami badawczymi realizującymi projekty finansowane w drodze konkursów krajowych lub zagranicznych,
 - c) prowadziła badania naukowe w zagranicznych instytucjach naukowych trwające co najmniej 3 miesiące;
- 2) posiada stopień doktora habilitowanego w zakresie sztuki oraz prowadziła działalność w zakresie twórczości artystycznej, której efektem były wybitne osiągnięcia artystyczne.

2. Tytuł profesora może być nadany osobie, która w okresie od dnia 22 lipca 1944 r. do dnia 31 lipca 1990 r. nie pracowała i nie pełniła służby w organach bezpieczeństwa państwa w rozumieniu art. 2 ustawy z dnia 18 października 2006 r. o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944–1990 oraz treści tych dokumentów oraz nie współpracowała z tymi organami.

3. W wyjątkowych przypadkach, uzasadnionych najwyższą jakością osiągnięć naukowych albo artystycznych, tytuł profesora może być nadany osobie posiadającej stopień doktora. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio.

4. Osiągnięcie, o którym mowa w ust. 1 lub 3, może stanowić zrealizowane oryginalne osiągnięcie projektowe, konstrukcyjne, technologiczne lub artystyczne.

Art. 224. 1. Postępowanie w sprawie nadania tytułu profesora wszczyna się na wniosek osoby, o której mowa w art. 223 ust. 1 albo 3, zawierający uzasadnienie wskazujące na spełnienie wymagań, o których mowa w art. 223, składany do RDN.

2. RDN może odmówić wszczęcia postępowania w sprawie nadania tytułu profesora. Na postanowienie o odmowie wszczęcia postępowania przysługuje zażalenie do RDN.

3. RDN powołuje 5 recenzentów, którym zleca wydanie opinii w zakresie spełnienia wymagań, o których mowa w art. 223. Dane osobowe recenzentów nie podlegają ujawnieniu i nie stanowią informacji publicznej.

4. Opinia jest wydawana w terminie 6 miesięcy od dnia zlecenia jej wydania.

5. RDN, w terminie 6 miesięcy od dnia otrzymania opinii, wydaje decyzję w sprawie:

- 1) wystąpienia do Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej o nadanie wnioskodawcy tytułu profesora albo
- 2) odmowy wystąpienia do Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej o nadanie wnioskodawcy tytułu profesora.

6. Od decyzji przysługuje wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy w terminie 3 miesięcy od dnia doręczenia decyzji.

7. RDN rozpatruje wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy w terminie 6 miesięcy od dnia jego doręczenia.

8. W postępowaniu w sprawie wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy RDN może zasięgać opinii recenzentów, o których mowa w ust. 3.

9. W postępowaniu w sprawie nadania tytułu profesora biorą udział członkowie RDN posiadający tytuł profesora.

10. W przypadku prawomocnej decyzji o odmowie wystąpienia do Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej o nadanie wnioskodawcy tytułu profesora, osoba ubiegająca się o nadanie tego tytułu może wystąpić z ponownym wnioskiem o wszczęcie postępowania o nadanie tytułu profesora po upływie co najmniej 5 lat.

Art. 225. Recenzentem w postępowaniu w sprawie nadania tytułu profesora może być osoba posiadająca:

- 1) tytuł profesora w zakresie danej dziedziny lub
- 2) co najmniej stopień doktora zatrudniona przez co najmniej 5 lat w zagranicznej uczelni lub instytucji naukowej na stanowisku profesora, która:
 - a) przez okres co najmniej 5 lat kierowała samodzielnie zespołem badawczym oraz
 - b) posiada znaczący dorobek naukowy.

Art. 226. 1. RDN, w terminie 14 dni od dnia wydania decyzji, o której mowa w art. 224 ust. 5 pkt 1, składa do Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej wniosek o nadanie tytułu profesora.

2. Wniosek o nadanie tytułu profesora oraz opinie recenzentów, w terminie, o którym mowa w ust. 1, zamieszcza się w systemie, o którym mowa w art. 340 ust. 1.

3. W przypadku powzięcia wiadomości o możliwości naruszenia praw autorskich przez osobę, której dotyczy wniosek, Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej może zwrócić się do RDN o dołączenie do wniosku opinii komisji do spraw etyki w nauce przy PAN.

4. W przypadku wydania opinii potwierdzającej możliwość naruszenia praw autorskich, RDN wznawia postępowanie w sprawie nadania tytułu profesora lub wszczyna postępowanie w sprawie stwierdzenia nieważności tego postępowania.

Rozdział 5

Rada Doskonałości Naukowej

Art. 227. 1. RDN działa na rzecz zapewnienia rozwoju kadry naukowej zgodnie z najwyższymi standardami jakości badań wymaganych do uzyskania stopni naukowych i tytułu naukowego.

2. RDN jest centralnym organem administracji rządowej.

3. W skład RDN wchodzi po 3 przedstawicieli każdej dyscypliny.

Art. 228. 1. Członkiem RDN może być osoba, która:

- 1) korzysta z pełni praw publicznych;
- 2) ma nieposzlakowaną opinię i przestrzega zasad etyki naukowej;
- 3) nie była skazana prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe;
- 4) nie popełniła czynu określonego w art. 115 ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych, stwierdzonego prawomocnym wyrokiem;
- 5) posiada stopień doktora habilitowanego lub tytuł profesora i jest zatrudniona w uczelni, instytucie PAN, instytucie badawczym lub międzynarodowym instytucie;
- 6) jest autorem co najmniej:
 - a) 1 monografii naukowej wydanej przez wydawnictwo ujęte w wykazie określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 260 ust. 2 pkt 1 lub 3 artykułów naukowych opublikowanych w czasopiśmie naukowym ujętym w wykazie określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 260 ust. 2 pkt 2, w okresie ostatnich 5 lat lub
 - b) 1 wybitnego dzieła zrealizowanego w okresie ostatnich 5 lat;
- 7) nie ukończyła 70. roku życia do dnia rozpoczęcia kadencji Rady;
- 8) w okresie od dnia 22 lipca 1944 r. do dnia 31 lipca 1990 r. nie pracowała i nie pełniła służby w organach bezpieczeństwa państwa w rozumieniu art. 2 ustawy z dnia 18 października 2006 r. o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944–1990 oraz treści tych dokumentów oraz nie współpracowała z tymi organami.

2. Członkostwa w RDN nie można łączyć z członkostwem w Komisji Ewaluacji Nauki, zwanej dalej „KEN”, z funkcją rektora, pełnieniem funkcji kierowniczej w uczelni, funkcją Prezesa i wiceprezesa PAN oraz stanowiskiem dyrektora instytutu PAN, instytutu badawczego lub międzynarodowego instytutu.

3. Ta sama osoba może pełnić funkcję członka RDN nie dłużej niż przez 2 następujące po sobie kadencje.

4. Kandydata na członka RDN reprezentującego daną dyscyplinę może zgłosić uczelnia, instytut PAN, instytut badawczy lub międzynarodowy instytut, które w tej dyscyplinie posiada kategorię naukową A+, A albo B+.

5. Członek RDN jest wybierany przez osoby posiadające stopień doktora habilitowanego lub tytuł profesora reprezentujące dyscyplinę, którą reprezentuje kandydat.

Art. 229. 1. Kadencja RDN trwa 4 lata i rozpoczyna się w dniu 1 stycznia.

2. Przewodniczący RDN stwierdza wygaśnięcie mandatu członka RDN w przypadku:

- 1) śmierci;
- 2) złożenia rezygnacji;
- 3) niespełniania choćby jednego z wymagań określonych w art. 228 ust. 1 i 2;
- 4) nieuczestniczenia w pracach RDN przez okres dłuższy niż 6 miesięcy.

3. W przypadku wygaśnięcia mandatu członka RDN w skład jej wchodzi na okres do końca kadencji osoby, które w poszczególnych dyscyplinach uzyskały kolejno największą liczbę ważnych głosów w ostatnich wyborach. Przy równej liczbie głosów o kolejności rozstrzyga losowanie przeprowadzone w sposób określony w statucie RDN. Niepełnej kadencji nie wlicza się do okresu, o którym mowa w art. 228 ust. 3.

Art. 230. 1. RDN działa przez swoje organy.

2. Organami RDN są:

- 1) przewodniczący;
- 2) prezydium.

3. W skład prezydium wchodzi:

- 1) przewodniczący;
- 2) sekretarz RDN;
- 3) przewodniczący zespołów, o których mowa w ust. 5.

4. Przewodniczącego RDN powołuje spośród jej członków i odwołuje minister.

5. RDN tworzy zespoły działające w ramach dziedzin, w skład których wchodzi członkowie RDN.

Art. 231. 1. Statut RDN określa w szczególności:

- 1) organizację, sposób i tryb działania RDN;
- 2) szczegółowy tryb przeprowadzenia wyborów do RDN;
- 3) szczegółowy zakres zadań organów RDN;
- 4) szczegółowy tryb wyznaczania recenzentów.

2. Statut uchwała RDN na posiedzeniu plenarnym.

3. Statut RDN zatwierdza minister.

Art. 232. 1. Obsługę RDN zapewnia Biuro RDN.

2. Biuro RDN jest państwową jednostką budżetową finansowaną ze środków ustalanych w części budżetu państwa, której dysponentem jest minister.

3. Biurem RDN kieruje dyrektor, którego powołuje i odwołuje przewodniczący RDN. Powołanie dyrektora następuje po przeprowadzeniu konkursu. Pozostałych pracowników zatrudnia dyrektor po przeprowadzeniu otwartego i konkurencyjnego naboru.

4. Szczegółowy zakres działalności Biura RDN oraz jego organizację określa regulamin organizacyjny nadany przez przewodniczącego RDN.

Art. 233. 1. Do zadań RDN należy:

- 1) podejmowanie czynności w postępowaniu w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego, o których mowa w art. 216 ust. 1, 3, 4 i 7;
- 2) wydawanie opinii w sprawie wykazu, o którym mowa w art. 214 ust. 5;
- 3) rozpatrywanie odwołań od decyzji o odmowie nadania stopnia doktora lub doktora habilitowanego;
- 4) ocena decyzji w sprawie nabycia uprawnień równoważnych, o których mowa w art. 222 ust. 1;
- 5) podejmowanie czynności w postępowaniu w sprawie nadania tytułu profesora, o których mowa w art. 224 i art. 226;
- 6) wydawanie postanowień o wznowieniu postępowania w sprawie nadania stopnia doktora lub doktora habilitowanego;
- 7) wydawanie opinii w innych sprawach przedstawionych przez ministra.

2. W sprawach, o których mowa w ust. 1 pkt 3 i 4, RDN podejmuje uchwały po zasięgnięciu opinii co najmniej 2 recenzentów.

Art. 234. 1. Zespół, o którym mowa w art. 230 ust. 5, wskazuje kandydatów na recenzentów w liczbie stanowiącej co najmniej trzykrotność liczby recenzentów wyznaczanych przez RDN w danej sprawie.

2. Recenzenci są wyznaczani przez RDN po przeprowadzeniu losowania spośród kandydatów, o których mowa w ust. 1.

DZIAŁ V

Ewaluacja jakości kształcenia, ewaluacja szkół doktorskich i ewaluacja jakości działalności naukowej

Rozdział 1

Ewaluacja jakości kształcenia

Art. 235. 1. Jakość kształcenia w uczelni podlega ewaluacji przeprowadzanej przez PKA.

2. Ewaluacji dokonuje się w formie oceny programowej lub oceny kompleksowej.

Art. 236. 1. Ocena programowa polega na cyklicznej ocenie jakości kształcenia na kierunku studiów.

2. Przeprowadzając ocenę programową bierze się pod uwagę w szczególności programy studiów i standardy kształcenia, kwalifikacje nauczycieli akademickich i innych osób prowadzących zajęcia, infrastrukturę wykorzystywaną do realizacji efektów uczenia się, współpracę z otoczeniem społeczno-gospodarczym, umiędzynarodowienie oraz wsparcie studentów w procesie uczenia się.

3. Ocenę programową przeprowadza się z urzędu, na wniosek uczelni lub niezwłocznie na wniosek ministra.

4. Ocena programowa kończy się wydaniem oceny pozytywnej albo negatywnej.

5. Jeżeli uczelnia uniemożliwia lub utrudnia przeprowadzenie oceny programowej, wydaje się ocenę negatywną.

Art. 237. 1. Ocena kompleksowa polega na ocenie działań na rzecz zapewniania jakości kształcenia w uczelni.

2. Przeprowadzając ocenę kompleksową bierze się pod uwagę w szczególności skuteczność działań na rzecz zapewniania jakości kształcenia w uczelni we wszystkich dziedzinach, w których prowadzone jest kształcenie.

3. Ocenę kompleksową przeprowadza się na wniosek uczelni posiadającej wyłącznie pozytywne oceny programowe albo pozytywną ocenę kompleksową.

4. PKA, w oparciu o ustalenia dotyczące ocen programowych, przeprowadza ocenę kompleksową albo odmawia jej przeprowadzenia.

5. Ocena kompleksowa kończy się wydaniem oceny pozytywnej albo odmową wydania oceny pozytywnej.

6. Pozytywna ocena kompleksowa jest wydawana na okres do 6 lat.

7. PKA, wydając pozytywną ocenę kompleksową, wskazuje dziedziny, w których jakość kształcenia jest szczególnie wysoka. W okresie, o którym mowa w ust. 6, na kierunkach w ramach tych dziedzin nie przeprowadza się oceny programowej, chyba że z wnioskiem o jej przeprowadzenie wystąpi minister.

8. W przypadku odmowy wydania pozytywnej oceny kompleksowej, uczelnia nie może wystąpić o przeprowadzenie takiej oceny przez okres 5 lat, chyba że PKA wskaże krótszy termin.

Art. 238. Wykonując zadania, o których mowa w art. 252 ust. 1 pkt 2 i 3, PKA może:

- 1) wydać ocenę na podstawie oceny, akredytacji lub certyfikatu podmiotu dokonującego ocen jakości kształcenia:
 - a) zarejestrowanego w Europejskim Rejestrze Agencji Akredytacyjnych (EQAR) lub
 - b) z którym PKA zawarła umowę o uznawalności ocen;
- 2) uwzględnić ocenę, akredytację lub certyfikat międzynarodowego lub krajowego podmiotu dokonującego ocen jakości kształcenia.

Art. 239. 1. W sprawach ocen i opinii, o których mowa w art. 252 ust. 1 pkt 1–3 i 6, prezydium PKA podejmuje uchwały po zasięgnięciu opinii zespołu, o którym mowa w art. 248 ust. 1 pkt 1.

2. Strona niezadowolona z uchwały prezydium może zwrócić się, w terminie 30 dni od dnia doręczenia uchwały, z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, jest opiniowany przez zespół odwoławczy.

4. W opiniowaniu wniosku, o którym mowa w ust. 2, nie mogą brać udziału eksperci, którzy uczestniczyli w pierwszym opiniowaniu sprawy.

5. Przewodniczący zespołu odwoławczego uczestniczy z prawem głosu w posiedzeniach prezydium, na których są podejmowane uchwały w sprawach wniosków o ponowne rozpatrzenie sprawy.

6. Prezydium podejmuje uchwałę w sprawie, o której mowa w ust. 2, w terminie 2 miesięcy od dnia doręczenia wniosku PKA.

7. Opinie i uchwały PKA, o których mowa w art. 252 ust. 1 pkt 1–3 i 6, są przekazywane ministrowi oraz właściwym ministrom nadzorującym uczelnie, w terminie 7 dni.

Art. 240. Jeżeli jakość kształcenia na kierunku studiów została oceniona negatywnie, uczelnia, o której mowa w art. 58 ust. 2, traci możliwość kształcenia na tym kierunku z końcem semestru, w trakcie którego ocena została dokonana.

Art. 241. Uchwałę dotyczącą oceny wraz z uzasadnieniem oraz raport zespołu oceniającego zawierający opinię, o której mowa w art. 239 ust. 1, zamieszcza się w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej PKA, w terminie 14 dni od dnia, w którym uchwała stała się ostateczna.

Art. 242. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego i nauki określi, w drodze rozporządzenia, ogólne kryteria:

- 1) oceny programowej,
- 2) oceny kompleksowej

– mając na uwadze międzynarodowe standardy w zakresie zapewniania jakości kształcenia.

Art. 243. 1. W przypadku studiów, o których mowa w art. 63 ust. 1, prowadzonych z udziałem zagranicznej uczelni lub instytucji naukowej, ocena jakości kształcenia jest przeprowadzana przez PKA albo inny podmiot zarejestrowany w Europejskim Rejestrze Agencji Akredytacyjnych (EQAR), wskazany w umowie, o której mowa w tym przepisie. Ocena jest przeprowadzana zgodnie z międzynarodowymi standardami w zakresie zapewniania jakości kształcenia na studiach wspólnych.

2. W przypadku pozytywnego wyniku oceny, o której mowa w ust. 1, nie przeprowadza się oceny programowej, chyba że z wnioskiem o jej przeprowadzenie wystąpi minister.

Art. 244. 1. PKA może przyznawać certyfikaty lub nagrody finansowe na zasadach określonych w statucie.

2. Certyfikat stanowi potwierdzenie osiągnięcia wyróżniającego poziomu kształcenia w uczelni w zakresie określonym przez PKA.

Art. 245. 1. PKA jest instytucją działającą niezależnie na rzecz doskonalenia jakości kształcenia.

2. W skład PKA wchodzi:

- 1) nie więcej niż 90 członków;
- 2) przewodniczący PSRP.

3. Członków PKA powołuje minister.

4. Kandydatów na członków PKA mogą zgłosić uczelnie, Rada Główna Nauki i Szkolnictwa Wyższego, zwana dalej „RGNiSW”, Konferencja Rektorów Akademickich Szkół Polskich, Konferencja Rektorów Publicznych Uczelni Zawodowych, Konferencja Rektorów Zawodowych Szkół Polskich, prezydium PKA, PSRP, Krajowa Reprezentacja Doktorantów, zwana dalej „KRD”, ogólnokrajowe stowarzyszenia naukowe i organizacje pracodawców.

5. Członkiem PKA może być osoba, która:

- 1) korzysta z pełni praw publicznych;
- 2) ma nieposzlakowaną opinię i przestrzega zasad etyki naukowej;
- 3) nie była skazana prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe;
- 4) jest nauczycielem akademickim posiadającym co najmniej stopień doktora i osiągnięcia dydaktyczne, a w przypadku członka PKA powołanego spośród kandydatów zgłoszonych przez organizacje pracodawców – osobą posiadającą wykształcenie wyższe;
- 5) nie ukończyła 70. roku życia do dnia rozpoczęcia kadencji;
- 6) w okresie od dnia 22 lipca 1944 r. do dnia 31 lipca 1990 r. nie pracowała i nie pełniła służby w organach bezpieczeństwa państwa w rozumieniu art. 2 ustawy z dnia 18 października 2006 r. o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944–1990 oraz treści tych dokumentów oraz nie współpracowała z tymi organami.

6. Członkiem PKA nie może być:

- 1) członek KEN;
- 2) założyciel uczelni niepublicznej;
- 3) rektor;
- 4) członek rady uczelni;
- 5) osoba pełniąca funkcję kierowniczą w uczelni;
- 6) pracownik Biura PKA.

Art. 246. 1. Kadencja PKA trwa 4 lata i rozpoczyna się w dniu 1 stycznia.

2. Przewodniczący PKA stwierdza wygaśnięcie mandatu członka PKA w przypadku:

- 1) śmierci;
- 2) złożenia rezygnacji;
- 3) niespełniania choćby jednego z wymagań określonych w art. 245 ust. 5 i 6;
- 4) niewykonywania pracy w PKA przez okres dłuższy niż 6 miesięcy;

5) w innych uzasadnionych przypadkach określonych w statucie PKA.

3. W przypadku wygaśnięcia mandatu członka PKA minister może powołać nowego członka, który pełni funkcję do końca kadencji.

Art. 247. 1. PKA działa przez swoje organy.

2. Organami PKA są:

- 1) przewodniczący;
- 2) prezydium.

3. W skład prezydium wchodzi:

- 1) przewodniczący;
- 2) sekretarz PKA;
- 3) przewodniczący zespołów, o których mowa w art. 248 ust. 1 pkt 1;
- 4) przewodniczący PSRP;
- 5) przedstawiciel organizacji pracodawców.

4. Przewodniczącego PKA powołuje spośród członków PKA i odwołuje minister.

5. Przewodniczący PKA i członek prezydium PKA nie mogą pełnić swoich funkcji dłużej niż przez 2 następujące po sobie kadencje.

Art. 248. 1. W skład PKA wchodzi:

- 1) zespoły działające w ramach dziedzin;
- 2) zespół odwoławczy.

2. W skład zespołu, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, wchodzi członkowie PKA – co najmniej po 1 przedstawicielu każdej dziedziny. Członkostwa w zespole odwoławczym nie można łączyć z członkostwem w zespole, o którym mowa w ust. 1 pkt 1.

Art. 249. 1. Przewodniczący PKA zwołuje posiedzenia PKA i im przewodniczy, reprezentuje ją na zewnątrz, podpisuje decyzje, postanowienia oraz uchwały PKA.

2. W pracach PKA mogą uczestniczyć eksperci. Do ekspertów stosuje się odpowiednio przepis art. 245 ust. 5.

Art. 250. 1. Statut PKA określa w szczególności:

- 1) organizację, sposób i tryb działania PKA;
- 2) szczegółowe zadania organów PKA;
- 3) zasady doboru kierunków studiów do oceny programowej w danym roku;
- 4) zasady i tryb powoływania ekspertów.

2. Statut uchwała PKA na posiedzeniu plenarnym.

3. Statut wchodzi w życie, jeżeli minister nie zgłosi, w terminie 30 dni od dnia jego otrzymania, zastrzeżeń co do zgodności z prawem.

Art. 251. 1. Obsługę administracyjną PKA zapewnia Biuro PKA.

2. Biuro PKA jest państwową jednostką budżetową finansowaną ze środków ustalanych w części budżetu państwa, której dysponentem jest minister.

3. Biurem PKA kieruje dyrektor, którego powołuje i odwołuje przewodniczący PKA. Powołanie dyrektora następuje po przeprowadzeniu konkursu. Pozostałych pracowników zatrudnia dyrektor po przeprowadzeniu otwartego i konkurencyjnego naboru.

4. Szczegółowy zakres działalności Biura PKA oraz jego organizację określa regulamin organizacyjny nadany przez przewodniczącego PKA.

Art. 252. 1. Do zadań PKA należy:

- 1) wyrażanie opinii w sprawie wpisu uczelni niepublicznej do ewidencji oraz wydania pozwolenia na utworzenie kierunku studiów w uczelni;
- 2) przeprowadzanie oceny programowej;
- 3) przeprowadzanie oceny kompleksowej;
- 4) prowadzenie działalności analitycznej, szkoleniowej oraz upowszechnianie dobrych praktyk w zakresie jakości kształcenia;
- 5) współpraca z krajowymi i międzynarodowymi instytucjami i organizacjami działającymi w obszarze szkolnictwa wyższego;
- 6) wydawanie opinii w innych sprawach przedstawionych przez ministra.

2. PKA może zwracać się do uczelni o udzielenie wyjaśnień i informacji oraz przeprowadzać wizytacje uczelni.

3. PKA może przetwarzać dane osobowe nauczycieli akademickich i innych osób prowadzących zajęcia oraz studentów w zakresie niezbędnym do wykonywania zadań, o których mowa w ust. 1.

Rozdział 2

Ewaluacja szkół doktorskich

Art. 253. 1. Jakość kształcenia w szkole doktorskiej podlega ewaluacji przeprowadzanej przez KEN.

2. Ewaluacja odbywa się nie rzadziej niż co 6 lat według harmonogramu ustalonego przez KEN.

3. Ewaluacja może być przeprowadzona w innym terminie na wniosek ministra.

4. Ewaluacji dokonują eksperci powoływani przez przewodniczącego KEN, w tym co najmniej jeden zatrudniony w zagranicznej uczelni lub instytucji naukowej posiadający znaczący dorobek naukowy oraz jeden doktorant.

Art. 254. Pierwszą ewaluację jakości kształcenia w szkole doktorskiej przeprowadza się po upływie co najmniej 5 lat od dnia rozpoczęcia kształcenia w ramach tej szkoły.

Art. 255. Przy ewaluacji uwzględnia się w szczególności następujące kryteria:

- 1) adekwatność programu kształcenia do efektów uczenia się dla kwalifikacji na poziomie 8 PRK oraz jego realizację;
- 2) sposób weryfikacji efektów uczenia się dla kwalifikacji na poziomie 8 PRK;
- 3) kwalifikacje nauczycieli akademickich lub pracowników naukowych prowadzących kształcenie w szkole doktorskiej;
- 4) jakość procesu rekrutacji;
- 5) jakość opieki naukowej i wsparcia w prowadzeniu badań naukowych;
- 6) rzetelność przeprowadzania oceny śródkresowej;
- 7) przebieg postępowania w sprawie nadania stopnia doktora;
- 8) umiędzynarodowienie;
- 9) skuteczność kształcenia doktorantów.

Art. 256. 1. Wynikiem ewaluacji jest ocena dokonana przez zespół oceniający na podstawie raportu samooceny przygotowanego w języku polskim i angielskim przez podmiot posiadający kategorię naukową A+, A albo B+ oraz wizytacji przeprowadzonej w siedzibie tego podmiotu.

2. KEN podejmuje uchwałę w sprawie oceny, o której mowa w ust. 1.

3. Ocena może być pozytywna albo negatywna.

4. Podmiot niezadowolony z oceny może zgłosić zastrzeżenia do tej oceny, w terminie 30 dni od dnia doręczenia uchwały w sprawie oceny.

5. KEN rozpatruje zastrzeżenia do oceny. W rozpatrywaniu zastrzeżeń nie mogą brać udziału eksperci, którzy uczestniczyli w przeprowadzaniu ewaluacji.

6. Po rozpatrzeniu zastrzeżeń KEN podejmuje uchwałę, w której odnosi się do zastrzeżeń oraz utrzymuje w mocy albo zmienia ocenę.

7. Przewodniczący KEN przekazuje ocenę, o której mowa w ust. 6, ministrowi oraz właściwemu ministrowi nadzorującemu podmiot, w którym została przeprowadzana ewaluacja.

Art. 257. W przypadku oceny negatywnej uczelnia, instytut PAN, instytut badawczy oraz międzynarodowy instytut traci możliwość prowadzenia szkoły doktorskiej, której dotyczy ocena z końcem roku akademickiego, w którym ta ocena stała się ostateczna. Przepis art. 201 stosuje się.

Rozdział 3

Ewaluacja jakości działalności naukowej

Art. 258. 1. Ewaluacji podlega jakość działalności naukowej prowadzonej przez:

- 1) uczelnię akademicką, uczelnię federacyjną, instytut PAN, instytut badawczy oraz międzynarodowy instytut;
- 2) uczelnię zawodową oraz podmiot, o którym mowa w art. 7 ust. 1 pkt 7 i 8, posiadający siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Ewaluację w stosunku do podmiotów, o których mowa w ust. 1 pkt 2, przeprowadza się na wniosek.

3. Ewaluację przeprowadza się w ramach dyscypliny w podmiocie zatrudniającym według stanu na dzień 1 stycznia roku, w którym przeprowadza się ewaluację, w przeliczeniu na pełny wymiar czasu pracy co najmniej 12 pracowników na stanowiskach badawczych i badawczo-dydaktycznych prowadzących działalność naukową w danej dyscyplinie.

4. Pracownik składa oświadczenie upoważniające zatrudniającego go podmiot do zaliczenia go do liczby pracowników, o których mowa w ust. 3. Oświadczenie można złożyć tylko w jednym podmiocie i tylko w ramach jednej dyscypliny.

5. Ewaluacją obejmuje się osiągnięcia, które powstały w związku z zatrudnieniem lub odbywaniem kształcenia w podmiocie, a w przypadku uczelni federacyjnej – również osiągnięcia osób zatrudnionych w jednostkach uczestniczących.

6. Osiągnięcie, o którym mowa w ust. 5, może stanowić:

- 1) monografia naukowa wydana przez wydawnictwo publikujące recenzowane monografie naukowe;
- 2) artykuł naukowy opublikowany w czasopiśmie naukowym, ujętym w indeksowanych, międzynarodowych bazach czasopism naukowych o największym zasięgu.

7. Na potrzeby ewaluacji osiągnięcia jednej osoby mogą być wykazywane w ramach nie więcej niż 2 dyscyplin, przy czym dane osiągnięcie naukowe może być wykazane przez osobę będącą jego autorem tylko raz i tylko w ramach jednej dyscypliny.

8. Osoba, której osiągnięcia naukowe są wykazywane na potrzeby ewaluacji, składa oświadczenie upoważniające dany podmiot do wykazania tych osiągnięć w ramach poszczególnych dyscyplin.

9. Ewaluacji nie przeprowadza się w stosunku do pomocniczej jednostki naukowej PAN i podmiotów niespełniających wymagań określonych w ust. 3.

Art. 259. 1. Ewaluacji dokonuje się co 4 lata.

2. Ewaluacja obejmuje okres 4 lat poprzedzających rok, w którym dokonuje się ewaluacji.

Art. 260. 1. Podstawowymi kryteriami ewaluacji są:

- 1) poziom naukowy prowadzonych badań naukowych lub prac rozwojowych;
- 2) efekty działalności naukowej;
- 3) wpływ działalności naukowej na funkcjonowanie społeczeństwa i gospodarki.

2. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego i nauki określi, w drodze rozporządzenia, wykazy:

- 1) wydawnictw, o których mowa w art. 258 ust. 6 pkt 1,
- 2) czasopism naukowych, o których mowa w art. 258 ust. 6 pkt 2

– wraz z liczbą punktów przyznawanych za monografie naukowe wydawane przez te wydawnictwa i artykuły naukowe publikowane w tych czasopismach oraz okres stosowania wykazów na potrzeby ewaluacji jakości działalności naukowej, mając na uwadze uznaną renomę wydawnictw oraz czasopism.

Art. 261. 1. KEN podejmuje uchwałę w sprawie proponowanych kategorii naukowych.

2. Przewodniczący KEN przekazuje ministrowi uchwałę, o której mowa w ust. 1, w terminie 7 dni od dnia jej podjęcia.

Art. 262. 1. Minister, biorąc pod uwagę uchwałę, o której mowa w art. 261 ust. 1, przyznaje kategorię naukową A+, A, B+, B albo C, przy czym kategoria A+ jest kategorią najwyższą, a kategoria C – najniższą.

2. Kategoria naukowa jest przyznawana na okres do dnia zakończenia kolejnej ewaluacji.

3. Minister wydaje decyzję w sprawie przyznania kategorii naukowej w terminie do dnia 31 lipca roku następującego po ostatnim roku okresu objętego ewaluacją.

4. W przypadku połączenia, o którym mowa art. 40 ust. 2 i art. 48 ust. 1, włączenia, o którym mowa w art. 40 ust. 3 i art. 49 ust. 1, oraz utworzenia uczelni federacyjnej, o której mowa w art. 36 ust. 1, uczelnia utworzona w wyniku połączenia, uczelnia, do której włączono inny podmiot oraz uczelnia federacyjna zachowuje kategorię naukową najwyższą z

posiadanych w danej dziedzinie i dyscyplinie odpowiednio przez podmioty uczestniczące w połączeniu, podmioty uczestniczące we włączeniu oraz przez jednostki uczestniczące.

Art. 263. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego i nauki określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowe kryteria ewaluacji jakości kształcenia w szkole doktorskiej, tryb jej przeprowadzania i sposób dokumentowania,
- 2) szczegółowe kryteria ewaluacji jakości działalności naukowej, tryb jej przeprowadzania i sposób dokumentowania

– mając na uwadze specyfikę kształcenia w szkole doktorskiej oraz prowadzenia działalności naukowej w ramach dziedzin.

Art. 264. Zakończenie ewaluacji następuje z dniem, w którym ostatnia decyzja o przyznaniu kategorii naukowej stała się ostateczna.

Art. 265. 1. Strona niezadowolona z decyzji w sprawie przyznanej kategorii naukowej może zwrócić się do ministra z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji.

2. Wniosek jest opiniowany przez KEN w terminie 2 miesięcy od dnia otrzymania wniosku przekazanego przez ministra.

Art. 266. Do postępowań w sprawie przyznania kategorii naukowej nie stosuje się przepisów art. 10, art. 35–37, art. 79a, art. 81 oraz art. 96a–96n ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1257).

Art. 267. 1. KEN powołuje minister.

2. W skład KEN wchodzi:

- 1) po 4 przedstawicieli poszczególnych dziedzin;
- 2) 7 osób z doświadczeniem w zakresie polityki naukowej.

3. Członkowie KEN, o których mowa w ust. 2 pkt 1, są powoływani spośród osób, o których mowa w ust. 4.

4. Uczelnia, instytut PAN, instytut badawczy oraz międzynarodowy instytut mogą zgłaszać po jednym kandydacie w każdej dziedzinie, w ramach której prowadzą działalność naukową, jeżeli co najmniej w połowie dyscyplin w danej dziedzinie posiadają kategorie naukowe A+ albo A.

5. Kadencja KEN trwa 4 lata i rozpoczyna się w dniu 1 stycznia. Ta sama osoba może być członkiem KEN nie dłużej niż przez 2 kolejne kadencje.

6. Pracami KEN kieruje przewodniczący, wskazany przez ministra spośród członków KEN.

7. Obsługę administracyjną KEN zapewnia urząd obsługujący ministra.

Art. 268. 1. Członkiem KEN może być osoba, która:

- 1) korzysta z pełni praw publicznych;
- 2) ma nieposzlakowaną opinię i przestrzega zasad etyki naukowej;
- 3) nie była skazana prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe;
- 4) nie popełniła czynu określonego w art. 115 ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych, stwierdzonego prawomocnym wyrokiem;
- 5) posiada co najmniej stopień doktora;
- 6) aktywnie uczestniczy w realizacji badań naukowych i ma znaczące osiągnięcia w tym zakresie;
- 7) nie ukończyła 70. roku życia do dnia rozpoczęcia kadencji KEN;
- 8) w okresie od dnia 22 lipca 1944 r. do dnia 31 lipca 1990 r. nie pracowała i nie pełniła służby w organach bezpieczeństwa państwa w rozumieniu art. 2 ustawy z dnia 18 października 2006 r. o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944–1990 oraz treści tych dokumentów oraz nie współpracowała z tymi organami.

2. Członkostwa w KEN nie można łączyć z członkostwem w PKA, RDN lub Komitecie Polityki Naukowej, zwanym dalej „KPN”, z funkcją rektora, pełnieniem funkcji kierowniczej w uczelni, funkcją Prezesa i wiceprezesa PAN, przewodniczącego lub wiceprzewodniczącego RGNiSW oraz stanowiskiem dyrektora instytutu PAN, instytutu badawczego lub międzynarodowego instytutu.

Art. 269. 1. Do zadań KEN należy:

- 1) przeprowadzanie ewaluacji jakości działalności naukowej, o której mowa w art. 258;
- 2) przygotowanie projektów wykazów czasopism naukowych i wydawnictw, o których mowa w art. 260 ust. 2;
- 3) przedstawianie ministrowi propozycji kategorii naukowych dla podmiotów poddanych ewaluacji;
- 4) sporządzanie opinii i ocen w sprawach określonych przez ministra lub z własnej inicjatywy;

- 5) ewaluacja jakości kształcenia w szkole doktorskiej;
- 6) wydawanie opinii w sprawie wykazu, o którym mowa w art. 214 ust. 5;
- 7) sporządzanie analiz w zakresie ewaluacji jakości działalności naukowej i jakości kształcenia w szkołach doktorskich;
- 8) współpraca z krajowymi i międzynarodowymi instytucjami zajmującymi się ewaluacją jakości działalności naukowej.

2. W pracach KEN mogą uczestniczyć eksperci. Do ekspertów stosuje się odpowiednio przepis art. 268 ust. 1.

DZIAŁ VI

Odpowiedzialność dyscyplinarna

Rozdział 1

Odpowiedzialność dyscyplinarna nauczycieli akademickich

Art. 270. 1. Nauczyciel akademicki podlega odpowiedzialności dyscyplinarnej za przewinienie dyscyplinarne stanowiące zawiniony czyn uchybiający obowiązkom nauczyciela akademickiego lub godności zawodu nauczyciela akademickiego.

2. Ustanie zatrudnienia w uczelni nie wyłącza odpowiedzialności dyscyplinarnej za przewinienie dyscyplinarne popełnione w trakcie tego zatrudnienia.

3. Odpowiedzialność, o której mowa w niniejszym rozdziale, nie wyłącza odpowiedzialności dyscyplinarnej lub zawodowej przewidzianej w odrębnych przepisach.

Art. 271. 1. Karami dyscyplinarnymi są:

- 1) upomnienie;
- 2) nagana;
- 3) nagana z obniżeniem wynagrodzenia zasadniczego o 10%–25% na okres od miesiąca do 2 lat;
- 4) pozbawienie prawa do wykonywania zadań promotora, recenzenta oraz członka komisji w postępowaniach w sprawie nadania stopnia doktora, stopnia doktora habilitowanego oraz tytułu profesora na okres od roku do 5 lat;
- 5) pozbawienie prawa do pełnienia funkcji kierowniczych w uczelniach na okres od 6 miesięcy do 5 lat;
- 6) wydalenie z pracy w uczelni;

- 7) wydalenie z pracy w uczelni z zakazem wykonywania pracy w uczelniach na okres od 6 miesięcy do 5 lat;
- 8) pozbawienie prawa do wykonywania zawodu nauczyciela akademickiego na stałe.

2. Za jedno przewinienie dyscyplinarne orzeka się jedną karę dyscyplinarną, a za kilka przewinień orzeka się jedną karę, najsurowszą.

3. Odpis prawomocnego orzeczenia kary dyscyplinarnej z uzasadnieniem dołącza się do akt osobowych nauczyciela akademickiego.

4. Informację o prawomocnym orzeczeniu kary dyscyplinarnej, o której mowa w ust. 1 pkt 4–8, zamieszcza się w systemie, o którym mowa w art. 340 ust. 1.

Art. 272. 1. Rzeczników dyscyplinarnych w uczelni powołuje rektor spośród nauczycieli akademickich posiadających stopień doktora habilitowanego lub tytuł profesora.

2. Minister powołuje 14 rzeczników dyscyplinarnych spośród nauczycieli akademickich, z których:

- 1) 7 reprezentuje każdą dziedzinę i posiada stopień doktora habilitowanego lub tytuł profesora;
- 2) 7 posiada co najmniej stopień doktora w zakresie nauk prawnych.

3. Rzecznik dyscyplinarny, o którym mowa w ust. 2, jest właściwy w sprawach dotyczących czynów nauczycieli akademickich pełniących funkcje rektora, przewodniczącego uczelnianej komisji dyscyplinarnej, przewodniczącego i członka komisji dyscyplinarnej przy RGNiSW oraz przewodniczącego i członka komisji dyscyplinarnej przy ministrze.

4. Kadencja rzeczników dyscyplinarnych powoływanych przez:

- 1) rektora trwa 4 lata i rozpoczyna się w dniu 1 stycznia roku następującego po roku, w którym rozpoczęła się kadencja rektora;
- 2) ministra trwa 4 lata i rozpoczyna się w dniu 1 stycznia.

5. Rzecznik dyscyplinarny jest związany poleceniami organu, który go powołał, w zakresie rozpoczęcia prowadzenia sprawy. Polecenia nie mogą dotyczyć czynności podejmowanych przez rzecznika w ramach prowadzonych spraw.

Art. 273. 1. W postępowaniach dyscyplinarnych orzekają uczelniane komisje dyscyplinarne, komisja dyscyplinarna przy RGNiSW oraz komisja dyscyplinarna przy ministrze.

2. Uczelniana komisja dyscyplinarna pochodzi z wyboru. Tryb wyboru i skład komisji określa statut uczelni.

3. Komisję dyscyplinarną przy RGNiSW wybiera RGNiSW. Tryb wyboru i skład komisji określa statut RGNiSW.

4. Komisję dyscyplinarną przy ministrze powołuje minister spośród nauczycieli akademickich reprezentujących wszystkie dziedziny i posiadających co najmniej stopień doktora.

5. Osoba pełniąca funkcję organu jednoosobowego uczelni może być członkiem komisji dyscyplinarnej po upływie 4 lat od zaprzestania pełnienia tej funkcji.

6. Komisje dyscyplinarne są niezawisłe w zakresie orzekania oraz niezależne od organów władzy publicznej i organów uczelni. Komisje dyscyplinarne samodzielnie ustalają stan faktyczny i rozstrzygają zagadnienia prawne i nie są związane rozstrzygnięciami innych organów stosujących prawo, z wyjątkiem prawomocnego skazującego wyroku sądu oraz opinii komisji do spraw etyki w nauce, o której mowa w art. 296.

Art. 274. W postępowaniu dyscyplinarnym orzekają:

- 1) w pierwszej instancji:
 - a) uczelniana komisja dyscyplinarna – w przypadku gdy rzecznik dyscyplinarny wniósł o zastosowanie kary określonej w art. 271 ust. 1 pkt 2 albo 3 wobec nauczyciela akademickiego innego niż wymieniony w art. 272 ust. 3,
 - b) komisja dyscyplinarna przy RGNiSW – w przypadku nauczyciela akademickiego:
 - w stosunku do którego we wniosku o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego rzecznik dyscyplinarny wniósł o zastosowanie kary określonej w art. 271 ust. 1 pkt 4–8,
 - wymienionego w art. 272 ust. 3;
- 2) w drugiej instancji komisja dyscyplinarna powołana przez ministra.

Art. 275. 1. Kadencja uczelnianej komisji dyscyplinarnej trwa 4 lata i rozpoczyna się z początkiem kadencji senatu uczelni.

2. Kadencja komisji dyscyplinarnej przy RGNiSW oraz kadencja komisji dyscyplinarnej przy ministrze trwa 4 lata i rozpoczyna się w dniu 1 stycznia.

Art. 276. Obsługę komisji dyscyplinarnej przy RGNiSW, komisji dyscyplinarnej przy ministrze oraz rzeczników dyscyplinarnych powołanych przez ministra zapewnia urząd obsługujący ministra.

Art. 277. Rektor, po otrzymaniu zawiadomienia o popełnieniu czynu mającego znamiona przewinienia dyscyplinarnego lub powzięciu w inny sposób informacji o możliwości popełnienia takiego czynu:

- 1) kieruje sprawę do mediacji – w przypadku gdy wskutek czynu zaistniał spór między osobą, której dotyczy zawiadomienie lub informacja a pokrzywdzonym;
- 2) nakłada karę, o której mowa w art. 271 ust. 1 pkt 1 – w przypadku gdy czyn stanowi przewinienie dyscyplinarne mniejszej wagi i udowodnienie winy nie wymaga przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego;
- 3) poleca rzecznikowi dyscyplinarnemu rozpoczęcie prowadzenia sprawy.

Art. 278. 1. Mediację prowadzi się za zgodą osoby, której czynu dotyczy zawiadomienie lub informacja, o których mowa w art. 277, oraz pokrzywdzonego.

2. Mediację prowadzi nauczyciel akademicki wskazany przez rektora.

3. Nauczyciel akademicki prowadzący mediację sporządza sprawozdanie z jej wyników i przekazuje je rektorowi.

4. W przypadku gdy w wyniku mediacji zostanie zawarta ugoda, podpisuje ją również nauczyciel akademicki prowadzący mediację i dołącza do sprawozdania, o którym mowa w ust. 3.

5. W przypadku gdy w wyniku mediacji nie zostanie zawarta ugoda, rektor poleca rzecznikowi dyscyplinarnemu rozpoczęcie prowadzenia sprawy.

Art. 279. 1. W przypadku gdy czyn stanowi przewinienie dyscyplinarne mniejszej wagi, karę upomnienia nakłada się po uprzednim wysłuchaniu nauczyciela akademickiego.

2. Nauczyciel akademicki ukarany karą upomnienia może wnieść odwołanie do sądu pracy, właściwego dla siedziby uczelni. Odwołanie wnosi się w terminie 14 dni od dnia doręczenia zawiadomienia o ukaraniu.

3. Karę upomnienia uważa się za niebyłą po roku nienagannej pracy od dnia doręczenia zawiadomienia o ukaraniu. Rektor może, z własnej inicjatywy lub na wniosek zakładowej organizacji związkowej reprezentującej nauczyciela akademickiego, uznać karę za niebyłą przed upływem tego terminu.

4. W przypadku wydania przez sąd pracy orzeczenia o uchyleniu kary upomnienia albo uznania tej kary za niebyłą, odpis zawiadomienia o ukaraniu usuwa się z akt osobowych nauczyciela akademickiego.

Art. 280. 1. Rzecznik dyscyplinarny rozpoczyna prowadzenie sprawy z urzędu lub na polecenie organu, który go powołał.

2. Rzecznik dyscyplinarny prowadzi sprawę w zakresie niezbędnym do sporządzenia:

- 1) postanowienia o wszczęciu albo odmowie wszczęcia postępowania wyjaśniającego albo
- 2) wniosku do rektora o ukaranie karą, o której mowa w art. 271 ust. 1 pkt 1, w przypadku gdy czyn stanowi przewinienie dyscyplinarne mniejszej wagi.

Art. 281. 1. Stronami w postępowaniu wyjaśniającym są osoba, której czynu dotyczy postępowanie wyjaśniające i pokrzywdzony lub osoba, która zawiadomiła o popełnieniu czynu mającego znamiona przewinienia dyscyplinarnego.

2. Osoba, której czynu dotyczy postępowanie wyjaśniające ma prawo do:

- 1) składania wyjaśnień;
- 2) odmowy składania wyjaśnień;
- 3) odmowy odpowiedzi na poszczególne pytania;
- 4) korzystania z pomocy wybranego obrońcy;
- 5) zgłaszania wniosków dowodowych;
- 6) zapoznania się po zakończeniu postępowania dowodowego w postępowaniu wyjaśniającym z zebranymi dowodami i zgłoszenia wniosku o jego uzupełnienie w terminach wyznaczonych przez rzecznika dyscyplinarnego.

Art. 282. 1. Rzecznik dyscyplinarny wszczyna postępowanie wyjaśniające niezwłocznie, nie później niż w terminie 3 miesięcy od dnia otrzymania polecenia organu, który go powołał, lub powzięcia w inny sposób informacji o popełnieniu czynu mającego znamiona przewinienia dyscyplinarnego.

2. Postępowanie wyjaśniające wszczyna się z urzędu w szczególności w przypadku czynu polegającego na:

- 1) przywłaszczeniu sobie autorstwa albo wprowadzeniu w błąd co do autorstwa całości lub części cudzego utworu albo artystycznego wykonania;
- 2) rozpowszechnieniu, bez podania nazwiska lub pseudonimu twórcy, cudzego utworu w wersji oryginalnej albo w postaci opracowania;
- 3) rozpowszechnieniu, bez podania nazwiska lub pseudonimu twórcy, cudzego artystycznego wykonania albo publicznym zniekształceniu takiego utworu, artystycznego wykonania, fonogramu, wideogramu lub nadania;

- 4) naruszeniu cudzych praw autorskich lub praw pokrewnych w sposób inny niż określony w pkt 1–3;
- 5) sfalszowaniu badań naukowych lub ich wyników, lub dokonaniu innego oszustwa naukowego;
- 6) przyjęciu lub żądaniu korzyści majątkowej lub osobistej albo jej obietnicy w związku z pełnieniem funkcji lub zajmowaniem stanowiska w uczelni;
- 7) powołaniu się na wpływy w uczelni, instytucji państwowej, samorządowej lub jednostce organizacyjnej dysponującej środkami publicznymi albo wywoływaniu przekonania innej osoby lub utwierdzaniu jej w przekonaniu o istnieniu takich wpływów i podjęciu się pośrednictwa w załatwieniu sprawy w zamian za korzyść majątkową lub osobistą albo jej obietnicę;
- 8) udzieleniu albo obietnicy udzielenia korzyści majątkowej lub osobistej w zamian za pośrednictwo w załatwieniu sprawy w uczelni poprzez wywarcie wpływu na decyzję, działanie lub zaniechanie osoby pełniącej funkcję lub zajmującej stanowisko w uczelni, w związku z pełnieniem tej funkcji lub zajmowaniem stanowiska.

3. Rzecznik dyscyplinarny może ograniczyć czynności dowodowe w postępowaniu wyjaśniającym do przesłuchania osoby, której czynu dotyczy to postępowanie, i pokrzywdzonego oraz przeprowadzenia i utrwalenia w protokołach czynności, których nie będzie można powtórzyć.

4. Jeżeli świadek, biegły lub osoba, której czynu dotyczy postępowanie wyjaśniające, bez usprawiedliwienia nie stawia się na wezwanie rzecznika dyscyplinarnego albo świadek lub biegły bezpodstawnie odmawia zeznań, rzecznik dyscyplinarny może zwrócić się do sądu rejonowego, właściwego ze względu na miejsce zamieszkania osoby wezwanej, o nałożenie kary pieniężnej w wysokości do 1500 złotych za nieusprawiedliwione niestawiennictwo albo za odmowę zeznań. Świadek, biegły lub osoba, której czynu dotyczy postępowanie wyjaśniające nie podlegają tej karze, jeżeli nie byli uprzedzeni o skutkach niestawiennictwa albo odmowy złożenia zeznań.

5. Postępowanie wyjaśniające kończy się, w terminie 6 miesięcy od dnia jego wszczęcia:

- 1) skierowaniem do właściwej komisji dyscyplinarnej wniosku o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego;
- 2) wnioskiem do rektora o ukaranie karą, o której mowa w art. 271 ust. 1 pkt 1, w przypadku gdy czyn stanowi przewinienie dyscyplinarne mniejszej wagi;
- 3) wydaniem postanowienia o umorzeniu postępowania wyjaśniającego.

6. Jeżeli w ocenie rzecznika dyscyplinarnego czyn ma znamiona przestępstwa, rzecznik składa zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa. Do zawiadomienia dołącza kopię dokumentacji zgromadzonej w toku postępowania wyjaśniającego.

Art. 283. 1. Postępowania wyjaśniającego nie wszczyna się po upływie 5 lat od popełnienia czynu.

2. Jeżeli czyn zawiera znamiona przestępstwa, postępowanie wyjaśniające może być wszczęte do upływu okresu przedawnienia karalności tego przestępstwa.

3. Przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się do postępowania wyjaśniającego wobec nauczyciela akademickiego, któremu zarzuca się popełnienie czynu, o którym mowa w art. 282 ust. 2 pkt 1–5.

Art. 284. 1. Na postanowienie o umorzeniu postępowania wyjaśniającego, w terminie 14 dni od dnia jego doręczenia, osobie, której czynu dotyczy to postępowanie, osobie, która zawiadomiła o popełnieniu czynu mającego znamiona przewinienia dyscyplinarnego, pokrzywdzonemu oraz organowi, który polecił rozpoczęcie prowadzenia sprawy, przysługuje zażalenie do właściwej komisji dyscyplinarnej, o której mowa w art. 274 pkt 1.

2. Jeżeli po uwzględnieniu zażalenia i uchyleniu postanowienia o umorzeniu postępowania wyjaśniającego, o którym mowa w ust. 1, rzecznik dyscyplinarny wyda takie samo postanowienie, przysługuje na nie zażalenie do komisji dyscyplinarnej, o której mowa w art. 274 pkt 2. Zażalenie wnosi się w terminie 14 dni od dnia doręczenia postanowienia.

3. W przypadku uwzględnienia zażalenia i uchylenia postanowienia o umorzeniu postępowania wyjaśniającego, o którym mowa w ust. 2, minister poleca wszczęcie postępowania wyjaśniającego rzecznikowi dyscyplinarnemu powołanemu przez ministra, a w przypadku gdy postanowienie o umorzeniu wydał rzecznik dyscyplinarny powołany przez ministra – innemu rzecznikowi dyscyplinarnemu powołanemu przez ministra.

4. Rzecznik dyscyplinarny, o którym mowa w ust. 3, wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania wyjaśniającego, na które nie przysługuje zażalenie, albo kieruje wnioskiem o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego do komisji dyscyplinarnej przy RGNiSW.

Art. 285. W przypadku gdy:

- 1) zachodzi długotrwała przeszkoda uniemożliwiająca prowadzenie postępowania wyjaśniającego lub
- 2) wszczęto postępowanie przygotowawcze lub postępowanie sądowe dotyczące czynu będącego przedmiotem postępowania wyjaśniającego

– rzecznik dyscyplinarny może wydać postanowienie o zawieszeniu postępowania wyjaśniającego na czas trwania przeszkody, postępowania przygotowawczego lub postępowania sądowego.

Art. 286. 1. Komisje dyscyplinarne orzekają w składzie co najmniej 3 członków.

2. W składzie orzekającym komisji dyscyplinarnej, o której mowa w art. 274 pkt 2, co najmniej 1 z członków posiada co najmniej stopień doktora w zakresie nauk prawnych.

3. Przewodniczącym składu orzekającego komisji dyscyplinarnej jest nauczyciel akademicki posiadający tytuł lub stopień naukowy albo tytuł lub stopień w zakresie sztuki nie niższy niż tytuł lub stopień obwinionego.

Art. 287. 1. Stronami w postępowaniu dyscyplinarnym są obwiniony i rzecznik dyscyplinarny.

2. Do obwinionego stosuje się odpowiednio przepisy art. 281 ust. 2.

Art. 288. 1. Postępowanie dyscyplinarne wszczyna się na wniosek rzecznika dyscyplinarnego.

2. Posiedzenie komisji dyscyplinarnej może odbyć się pod nieobecność obwinionego lub rzecznika dyscyplinarnego, o ile zostali oni prawidłowo zawiadomieni o terminie i miejscu posiedzenia.

3. W przypadku gdy rzecznik dyscyplinarny wniósł o orzeczenie kary, o której mowa w art. 271 ust. 1 pkt 6–8, a obwiniony nie ma obrońcy z wyboru, przewodniczący składu orzekającego komisji dyscyplinarnej wyznacza obrońcę z urzędu spośród nauczycieli akademickich.

4. Rozprawa dyscyplinarna jest jawna tylko dla pracowników danej uczelni, przedstawicieli samorządu studentów i doktorantów, jeżeli przewinienie dyscyplinarne dotyczy praw studenta lub doktoranta, pokrzywdzonego, przedstawicieli RGNiSW, przedstawicieli ministra, osoby, na żądanie której prowadzi się postępowanie w przypadku gdy obwiniony zmarł, obrońcy oraz, za zgodą obwinionego, dla przedstawiciela związku zawodowego, którego obwiniony jest członkiem.

5. Jeżeli świadek lub biegły bez usprawiedliwienia nie stawi się na wezwanie komisji dyscyplinarnej albo bezpodstawnie odmawia zeznań, przewodniczący składu orzekającego komisji dyscyplinarnej może zwrócić się do sądu rejonowego, właściwego ze względu na miejsce zamieszkania osoby wezwanej, o nałożenie kary pieniężnej w wysokości do 1500 złotych za nieusprawiedliwione niestawiennictwo albo za odmowę zeznań. Świadek lub biegły

nie podlegają tej karze, jeżeli nie byli uprzedzeni o skutkach niestawiennictwa albo odmowy złożenia zeznań.

Art. 289. 1. Orzeczenia komisji dyscyplinarnej zapadają zwykłą większością głosów składu orzekającego.

2. Komisja dyscyplinarna orzeka o:

- 1) uniewinnieniu obwinionego;
- 2) odstąpieniu od wymierzenia kary dyscyplinarnej;
- 3) ukaraniu obwinionego;
- 4) umorzeniu postępowania dyscyplinarnego.

3. Postępowanie dyscyplinarne umarza się w przypadku gdy:

- 1) społeczna szkodliwość przewinienia dyscyplinarnego jest znikoma;
- 2) obwiniony w chwili popełnienia przewinienia dyscyplinarnego był niepoczytalny;
- 3) obwiniony zmarł;
- 4) nastąpiło przedawnienie karalności;
- 5) postępowanie dyscyplinarne co do tego samego przewinienia dyscyplinarnego tej samej osoby zostało prawomocnie zakończone albo wcześniej wszczęte toczy się;
- 6) w postępowaniu karnym orzeczono środek karny w postaci zakazu zajmowania określonego stanowiska lub wykonywania określonego zawodu, w przypadku gdy orzeczenie to dotyczy wykonywania obowiązków nauczyciela akademickiego.

Art. 290. 1. Od orzeczenia komisji dyscyplinarnej, o której mowa w art. 274 pkt 1, stronom przysługuje odwołanie do komisji, o której mowa w art. 274 pkt 2, w terminie 14 dni od dnia doręczenia orzeczenia wraz z uzasadnieniem.

2. Od prawomocnego orzeczenia komisji dyscyplinarnej, o której mowa w art. 274 pkt 2, stronom przysługuje odwołanie do Sądu Apelacyjnego w Warszawie – Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych. Do odwołania stosuje się przepisy Kodeksu postępowania cywilnego dotyczące apelacji. Od orzeczenia sądu apelacyjnego nie służy skarga kasacyjna.

Art. 291. 1. Postępowanie dyscyplinarne zakończone prawomocnym orzeczeniem można wznowić, jeżeli:

- 1) w związku z postępowaniem dopuszczono się rażącego naruszenia prawa, które mogło mieć wpływ na treść orzeczenia;

- 2) po wydaniu orzeczenia ujawniono nowe fakty lub dowody nieznanne w chwili jego wydania, wskazujące na to, że obwiniony jest niewinny, ukarano go za popełnienie innego przewinienia dyscyplinarnego lub bezpodstawnie umorzono postępowanie dyscyplinarne;
- 3) w trakcie postępowania naruszono przepisy, przez co uniemożliwiono lub w poważnym stopniu utrudniono obwinionemu korzystanie z prawa do obrony albo orzeczenie wydała komisja w niewłaściwym składzie, albo zasiadała w niej osoba podlegająca wyłączeniu.

2. Wznowienie nie może nastąpić z przyczyny wymienionej w ust. 1 pkt 1, jeżeli była ona przedmiotem rozpoznania przez sąd, o którym mowa w art. 290 ust. 2.

3. Wznowienie postępowania dyscyplinarnego na niekorzyść obwinionego nie jest dopuszczalne po jego śmierci albo po upływie 5 lat od popełnienia czynu będącego podstawą orzeczenia, a gdy czyn stanowił przestępstwo – po upływie okresu przedawnienia karalności tego przestępstwa lub w przypadku wykonania kary i jej zatarcia.

4. Wniosek o wznowienie postępowania dyscyplinarnego mogą składać, w terminie 30 dni od dnia powzięcia wiadomości o przyczynie uzasadniającej wznowienie: obwiniony, obrońca, rzecznik dyscyplinarny, a po śmierci obwinionego lub gdy zachodzą uzasadnione wątpliwości co do jego poczytalności – także jego małżonek, krewny w linii prostej, brat lub siostra.

Art. 292. W przypadku gdy wszczęto postępowanie przygotowawcze lub postępowanie sądowe dotyczące czynu będącego przedmiotem postępowania dyscyplinarnego, postępowanie to ulega zawieszeniu na czas trwania postępowania przygotowawczego lub postępowania sądowego.

Art. 293. 1. Przedawnienie karalności następuje po upływie 5 lat od wszczęcia postępowania dyscyplinarnego.

2. Jeżeli czyn zawiera znamiona przestępstwa, przedawnienie karalności następuje w terminach określonych w przepisach odrębnych.

3. Przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się do czynów, o których mowa w art. 282 ust. 2 pkt 1–5. Karalność tych czynów nie podlega przedawnieniu.

Art. 294. 1. Komisja dyscyplinarna doręcza orzeczenie wraz z uzasadnieniem stronom postępowania i przekazuje je rektorowi uczelni zatrudniającej nauczyciela akademickiego oraz ministrowi, w terminie 30 dni od dnia jego wydania.

2. Informację o prawomocnym orzeczeniu w sprawach czynów, o których mowa w art. 282 ust. 2 pkt 1–5, komisja dyscyplinarna przekazuje podmiotowi, o którym mowa w art. 7 ust. 2 pkt 2 i 3.

Art. 295. 1. Kary dyscyplinarne określone w art. 271 ust. 1 pkt 1–3 ulegają zatarciu po upływie 3 lat, a kary określone w art. 271 ust. 1 pkt 4–7, po upływie 5 lat, od dnia ich wykonania, jeżeli w tym okresie osoba ukarana nie została ponownie ukarana dyscyplinarnie albo skazana przez sąd za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe.

2. Z dniem zatarcia kary usuwa się:

- 1) odpis orzeczenia o ukaraniu z akt osobowych nauczyciela akademickiego;
- 2) informację, o której mowa w art. 271 ust. 4.

3. Komisja dyscyplinarna, która orzekła karę dyscyplinarną, z wyłączeniem kary, o której mowa w art. 271 ust. 1 pkt 8, na wniosek ukaranego złożony nie wcześniej niż po upływie 2 lat od dnia wykonania kary może postanowić o jej zatarciu.

Art. 296. W sprawach przewinień dyscyplinarnych, które stanowią jednocześnie naruszenie zasad etyki w nauce, w szczególności określonych w art. 282 ust. 2 pkt 1–5, komisja dyscyplinarna może zwrócić się o wydanie opinii do komisji do spraw etyki w nauce, o której mowa w art. 39 ust. 1 ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Polskiej Akademii Nauk. Opinia komisji do spraw etyki w nauce wiąże komisję dyscyplinarną w zakresie ustalenia, czy czyn ma znamiona czynu, o którym mowa w art. 282 ust. 2 pkt 1–5.

Art. 297. 1. Rektor może zawiesić w pełnieniu obowiązków nauczyciela akademickiego, przeciwko któremu wszczęto postępowanie karne lub dyscyplinarne, a także w toku postępowania wyjaśniającego, jeżeli ze względu na wagę i wiarygodność przedstawionych zarzutów celowe jest odsunięcie go od wykonywania obowiązków.

2. Nauczyciel akademicki zostaje z mocy prawa zawieszony w pełnieniu obowiązków z dniem jego tymczasowego aresztowania.

3. Zawieszenie w pełnieniu obowiązków nie może trwać dłużej niż 6 miesięcy. Okres zawieszenia może być przedłużany o kolejne 6 miesięcy w przypadku gdy przeciwko nauczycielowi akademickiemu toczy się nadal postępowanie karne.

4. Od decyzji o zawieszeniu w pełnieniu obowiązków nauczycielowi akademickiemu przysługuje odwołanie do sądu pracy właściwego dla siedziby uczelni.

Art. 298. 1. Wynagrodzenie zasadnicze nauczyciela akademickiego w okresie zawieszenia w pełnieniu obowiązków może ulec obniżeniu nie więcej niż o 50%, a tymczasowo

aresztowanego ulega obniżeniu nie więcej niż o 50%, począwszy od pierwszego dnia miesiąca kalendarzowego następującego po miesiącu, w którym nastąpiło zawieszenie. W okresie zawieszenia w pełnieniu obowiązków nie przysługują dodatki do wynagrodzenia.

2. Jeżeli postępowanie dyscyplinarne lub karne zakończy się umorzeniem z powodu braku dowodów winy albo orzeczeniem lub wyrokiem uniewinniającym, nauczycielowi akademickiemu wypłaca się część wynagrodzenia, o którą zostało ono obniżone.

Art. 299. Akta postępowania wyjaśniającego i dyscyplinarnego nie stanowią informacji publicznej i nie podlegają udostępnieniu w trybie ustawy z dnia 26 stycznia 1984 r. – Prawo prasowe (Dz. U. poz. 24, z 1988 r. poz. 324, z 1989 r. poz. 187, z 1990 r. poz. 173, z 1991 r. poz. 442, z 1996 r. poz. 542, z 1997 r. poz. 554 i 770, z 1999 r. poz. 999, z 2001 r. poz. 1198, z 2002 r. poz. 1271, z 2004 r. poz. 1181, z 2005 r. poz. 377, z 2007 r. poz. 590, z 2010 r. poz. 1228 i 1551, z 2011 r. poz. 459, 934, 1204 i 1660, z 2012 r. poz. 1136 oraz z 2013 r. poz. 771).

Art. 300. 1. Uczelnia oraz minister zapewniają osobom powołanym albo wybranym do pełnienia funkcji rzecznika dyscyplinarnego oraz członka komisji dyscyplinarnej ubezpieczenie od odpowiedzialności cywilnej z tytułu wykonywania ich zadań.

2. Obowiązek ubezpieczenia powstaje w dniu poprzedzającym dzień rozpoczęcia kadencji rzecznika lub komisji.

Art. 301. Do postępowań w sprawach odpowiedzialności dyscyplinarnej nauczycieli akademickich, w zakresie nieuregulowanym w ustawie, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 1749, 1948, 2138 i 2261 oraz z 2017 r. poz. 244, 768, 773, 966 i 1452), z wyłączeniem art. 82.

Art. 302. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego i nauki określi, w drodze rozporządzenia szczegółowy tryb postępowania wyjaśniającego i postępowania dyscyplinarnego, w tym przebieg tych postępowań, tryb zawieszania i wznawiania postępowania dyscyplinarnego, a także sposób wykonywania kar dyscyplinarnych i ich zatarcia, mając na uwadze konieczność zapewnienia rzetelności, obiektywności, przejrzystości i sprawności prowadzenia postępowań.

Rozdział 2

Odpowiedzialność dyscyplinarna studentów

Art. 303. 1. Student podlega odpowiedzialności dyscyplinarnej za naruszenie przepisów obowiązujących w uczelni oraz za czyn uchybiający godności studenta.

2. Za ten sam czyn student nie może być ukarany jednocześnie przez rektora, sąd koleżeński samorządu studenckiego, zwany dalej „sądem koleżeńskim”, i komisję dyscyplinarną.

Art. 304. Karami dyscyplinarnymi są:

- 1) upomnienie;
- 2) nagana;
- 3) nagana z ostrzeżeniem;
- 4) zawieszenie w określonych prawach studenta na okres do 1 roku;
- 5) wydalenie z uczelni.

Art. 305. 1. Rzecznika dyscyplinarnego do spraw studentów powołuje rektor spośród nauczycieli akademickich uczelni.

2. Rektor może powołać kilku rzeczników dyscyplinarnych do spraw studentów.

3. Do rzecznika dyscyplinarnego, o którym mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy art. 272 ust. 4 pkt 1 oraz ust. 5.

Art. 306. 1. W sprawach dyscyplinarnych studentów orzekają komisja dyscyplinarna oraz odwoławcza komisja dyscyplinarna, powołane spośród nauczycieli akademickich i studentów uczelni, w trybie określonym w statucie.

2. Do komisji dyscyplinarnych, o których mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy art. 273 ust. 6 oraz art. 275 ust. 1.

Art. 307. Komisja dyscyplinarna orzeka w składzie złożonym z przewodniczącego składu orzekającego, którym jest nauczyciel akademicki, oraz w równej liczbie, z nauczycieli akademickich i studentów.

Art. 308. 1. Rektor może, z inicjatywy własnej lub na wniosek samorządu studenckiego, przekazać sprawę do sądu koleżeńskiego. Sąd koleżeński nie może wymierzać kar wymienionych w art. 304 pkt 4 i 5.

2. Za przewinienie mniejszej wagi rektor może wymierzyć studentowi karę upomnienia, po przednim wysłuchaniu tego studenta lub jego obrońcy.

3. Student ukarany przez rektora karą upomnienia lub samorząd studencki może wnieść odwołanie do komisji dyscyplinarnej. Odwołanie wnosi się w terminie 14 dni od doręczenia zawiadomienia o ukaraniu. Komisja dyscyplinarna może w tym przypadku wymierzyć tylko karę upomnienia.

4. W przypadku podejrzenia popełnienia przez studenta czynu polegającego na przypisaniu sobie autorstwa istotnego fragmentu lub innych elementów cudzego utworu, rektor niezwłocznie poleca przeprowadzenie postępowania wyjaśniającego.

5. W przypadku uzasadnionego podejrzenia popełnienia przez studenta przestępstwa, rektor jednocześnie z poleceniem przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego może zawiesić studenta w prawach studenta do czasu wydania orzeczenia przez komisję dyscyplinarną.

6. Jeżeli w wyniku postępowania wyjaśniającego zebrany materiał potwierdza popełnienie czynu, o którym mowa w ust. 5, rektor wstrzymuje postępowanie o nadanie tytułu zawodowego do czasu wydania orzeczenia przez komisję dyscyplinarną oraz składa zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa.

Art. 309. 1. Rzecznik dyscyplinarny do spraw studentów wszczyna postępowanie wyjaśniające na polecenie rektora, którego informuje o dokonanych ustaleniach.

2. Po zakończeniu postępowania wyjaśniającego rzecznik dyscyplinarny do spraw studentów umarza postępowanie lub kieruje do komisji dyscyplinarnej wnioski o ukaranie. Rzecznik dyscyplinarny może również złożyć wniosek do rektora o wymierzenie kary upomnienia lub o przekazanie sprawy do sądu koleżeńskiego.

3. Postanowienie o umorzeniu postępowania wyjaśniającego wymaga zatwierdzenia przez rektora. W przypadku odmowy zatwierdzenia postanowienia rektor może polecić innemu rzecznikowi dyscyplinarnemu do spraw studentów wszczęcie postępowania wyjaśniającego. Postanowienie tego rzecznika o umorzeniu postępowania wyjaśniającego jest ostateczne.

Art. 310. 1. Postępowanie dyscyplinarne wszczyna komisja dyscyplinarna na wniosek rzecznika dyscyplinarnego do spraw studentów.

2. Wymierzenie studentowi za ten sam czyn kary w postępowaniu karnym lub w postępowaniu w sprawach o wykroczenia nie stanowi przeszkody do wszczęcia postępowania dyscyplinarnego.

3. Nie można wszcząć postępowania dyscyplinarnego:

- 1) po upływie 6 miesięcy od dnia uzyskania przez rektora wiadomości o popełnieniu czynu uzasadniającego nałożenie kary lub po upływie 3 lat od dnia jego popełnienia;
- 2) po upływie roku od dnia ukończenia studiów albo skreślenia z listy studentów.

4. Jeżeli czyn zawiera znamiona przestępstwa, postępowanie może być wszczęte do upływu okresu przedawnienia karalności tego przestępstwa.

5. Przepisów ust. 3 i 4 nie stosuje się do wszczęcia postępowania dyscyplinarnego wobec studenta, któremu zarzuca się popełnienie czynu, o którym mowa w art. 282 ust. 2 pkt 1–5.

6. Do wznowienia postępowania dyscyplinarnego stosuje się odpowiednio przepisy art. 291 ust. 1 i 2.

7. Wniosek o wznowienie postępowania dyscyplinarnego mogą wnieść osoba ukarana lub rzecznik dyscyplinarny do spraw studentów w terminie 30 dni od dnia powzięcia wiadomości o przyczynie uzasadniającej wznowienie.

Art. 311. 1. Do stron postępowania wyjaśniającego stosuje się odpowiednio przepisy art. 281.

2. W przypadku gdy rzecznik dyscyplinarny do spraw studentów wnosi o orzeczenie kary, o której mowa w art. 304 pkt 5, a obwiniony nie ma obrońcy z wyboru, przewodniczący składu orzekającego wyznacza obrońcę z urzędu spośród nauczycieli akademickich lub studentów uczelni.

Art. 312. 1. Rozprawa przed komisją dyscyplinarną lub sądem koleżeńskim jest jawna.

2. Komisja dyscyplinarna wyłącza jawność rozprawy w całości lub w części, jeżeli jawność mogłaby naruszać dobre obyczaje albo jeżeli wymaga tego interes obwinionego, uczelni lub osób trzecich. Wyłączenie jawności nie obejmuje ogłoszenia orzeczenia.

3. Komisja dyscyplinarna wydaje orzeczenie po wysłuchaniu rzecznika dyscyplinarnego do spraw studentów i obwinionego lub jego obrońcy.

4. Rektor lub komisja dyscyplinarna może zawiesić studenta w prawach studenta w przypadku uporczywego nieusprawiedliwionego niestawiania się na wezwanie rzecznika dyscyplinarnego do spraw studentów w postępowaniu wyjaśniającym lub na posiedzenie komisji dyscyplinarnej mimo prawidłowego zawiadomienia.

5. Przepisy ust. 3 stosuje się również do postępowania przed sądem koleżeńskim.

Art. 313. 1. Od orzeczenia komisji dyscyplinarnej oraz od orzeczenia sądu koleżeńkiego stronom przysługuje odwołanie.

2. Odwołanie wnosi się odpowiednio do odwoławczej komisji dyscyplinarnej lub sądu koleżeńkiego drugiej instancji w terminie 14 dni od dnia doręczenia orzeczenia.

Art. 314. Od prawomocnego orzeczenia odwoławczej komisji dyscyplinarnej służy skarga do sądu administracyjnego.

Art. 315. 1. Zatarcie kary dyscyplinarnej następuje po upływie 3 lat od uprawomocnienia się orzeczenia o ukaraniu.

2. Organ, który orzekł karę dyscyplinarną, może orzec o jej zatarciu na wniosek ukaranego, złożony nie wcześniej niż po upływie roku od uprawomocnienia się orzeczenia o ukaraniu.

Art. 316. Do postępowania wyjaśniającego i postępowania dyscyplinarnego wobec studentów, z wyjątkiem postępowania przed sądem koleżeńskim, w sprawach nieuregulowanych w ustawie, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego, z wyłączeniem art. 82.

Art. 317. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego i nauki określi, w drodze rozporządzenia szczegółowy tryb postępowania wyjaśniającego i postępowania dyscyplinarnego w sprawach studentów, w tym przebieg tych postępowań, tryb zawieszania i wznawiania postępowania dyscyplinarnego, a także sposób wykonywania kar dyscyplinarnych i ich zatarcia, mając na uwadze konieczność zapewnienia rzetelności, obiektywności, przejrzystości i sprawności prowadzenia postępowań.

Art. 318. Organizację i szczegółowy tryb postępowania przed sądem koleżeńskim określa regulamin samorządu studenckiego.

Rozdział 3

Odpowiedzialność dyscyplinarna doktorantów

Art. 319. 1. Doktorant podlega odpowiedzialności dyscyplinarnej za naruszenie przepisów obowiązujących w podmiocie prowadzącym szkołę doktorską oraz za czyn uchybiający godności doktoranta. Do odpowiedzialności dyscyplinarnej doktorantów stosuje się odpowiednio przepisy art. 303 ust. 2, art. 304 – 316 oraz przepisy wydane na podstawie art. 317.

2. Komisja dyscyplinarna rozstrzygająca sprawę doktoranta orzeka w składzie złożonym z przewodniczącego składu orzekającego, którym jest nauczyciel akademicki albo pracownik naukowy, oraz w równej liczbie, z doktorantów i nauczycieli akademickich albo pracowników naukowych.

3. Organizację i szczegółowy tryb postępowania przed sądem koleżeńskim doktorantów określa regulamin samorządu doktorantów.

DZIAŁ VII

Cudzoziemcy w systemie szkolnictwa wyższego i nauki

Art. 320. 1. Cudzoziemcy mogą:

- 1) podejmować i odbywać studia, kształcenie w szkołach doktorskich, studia podyplomowe oraz inne formy kształcenia;
- 2) uczestniczyć w prowadzeniu działalności naukowej;
- 3) podejmować zatrudnienie w uczelniach.

2. Cudzoziemcy mogą podejmować i odbywać kształcenie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, oraz uczestniczyć w prowadzeniu działalności naukowej, na podstawie:

- 1) umów międzynarodowych, na zasadach określonych w tych umowach;
- 2) umów zawieranych z podmiotami zagranicznymi przez uczelnie, na zasadach określonych w tych umowach;
- 3) decyzji ministra lub właściwego ministra nadzorującego uczelnię;
- 4) dyrektora NAWA w odniesieniu do jej stypendystów;
- 5) decyzji rektora.

Art. 321. 1. Cudzoziemiec może być zwolniony z opłat, o których mowa w art. 85 ust. 1 pkt 10 oraz art. 170 ust. 2, na zasadach określonych w umowie między uczelniami albo umowie międzynarodowej. Zwolnienie cudzoziemca z tych opłat, może nastąpić również na podstawie:

- 1) decyzji rektora;
- 2) decyzji ministra, decyzji właściwego ministra nadzorującego uczelnię lub decyzji dyrektora NAWA w odniesieniu do jej stypendystów.

2. Opłat, o których mowa w art. 85 ust. 1 pkt 10 oraz art. 170 ust. 2, nie pobiera się od:

- 1) cudzoziemca – obywatela państwa członkowskiego Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym i członków ich rodzin;
- 2) cudzoziemca, któremu udzielono zezwolenia na pobyt stały lub rezydenta długoterminowego Unii Europejskiej;
- 3) cudzoziemca, któremu udzielono zezwolenia na pobyt czasowy w związku z okolicznościami, o których mowa art. 159 ust. 1 lub art. 186 ust 1 pkt 3 lub 4 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2016 r. poz. 1990, 1948 i 2066 oraz z 2017 r. poz. 60, 858 i 1543);

- 4) cudzoziemca, który posiada status uchodźcy nadany w Rzeczypospolitej Polskiej albo korzysta z ochrony czasowej albo ochrony uzupełniającej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 5) cudzoziemca – posiadacza certyfikatu poświadczającego znajomość języka polskiego jako obcego, o którym mowa w art. 11a ust. 2 ustawy z dnia 7 października 1999 r. o języku polskim (Dz. U. z 2011 r. poz. 224 i 455, z 2015 r. poz. 1132 oraz z 2017 r. poz. 60), co najmniej na poziomie biegłości językowej C1;
- 6) posiadacza Karty Polaka;
- 7) pracownika migrującego – obywatela państwa członkowskiego Unii Europejskiej Konfederacji Szwajcarskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym i członka jego rodziny, jeżeli mieszka na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 8) cudzoziemca – członka rodziny obywatela Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli mieszka na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

3. Cudzoziemcowi, z wyłączeniem posiadacza Karty Polaka, nie przysługuje świadczenie, o którym mowa w art. 92 ust. 1 pkt 1.

Art. 322. 1. Zatrudnienie cudzoziemca jako nauczyciela akademickiego oraz powierzenie cudzoziemcowi innej pracy zarobkowej w zakresie zadań związanych z kształceniem i prowadzeniem działalności naukowej, następuje bez konieczności uzyskania zezwolenia i zgody organu zatrudnienia.

2. Osoba, o której mowa w ust. 1, podlega obowiązkowi ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotnego, a także korzysta z uprawnień na zasadach obowiązujących obywateli polskich pozostających w stosunku pracy.

Art. 323. 1. Dyplom wydany przez uprawnioną uczelnię działającą w systemie szkolnictwa wyższego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD) lub Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, potwierdzający ukończenie:

- 1) trzyletnich studiów lub studiów pierwszego stopnia trwających co najmniej 3 lata – potwierdza w Rzeczypospolitej Polskiej posiadanie wykształcenia na poziomie studiów pierwszego stopnia;
- 2) studiów drugiego stopnia – potwierdza w Rzeczypospolitej Polskiej posiadanie wykształcenia na poziomie studiów drugiego stopnia;

3) co najmniej czteroletnich studiów jednolitych – potwierdza w Rzeczypospolitej Polskiej posiadanie wykształcenia na poziomie studiów drugiego stopnia, jeżeli jest uważany za równorzędny dyplomowi ukończenia studiów drugiego stopnia w państwie wydania.

2. Jeżeli dyplom potwierdzający ukończenie studiów za granicą daje prawo do kontynuacji kształcenia na studiach drugiego stopnia lub ubiegania się o nadanie stopnia doktora w państwie, w którego systemie szkolnictwa wyższego działa uczelnia, która go wydała, uprawnia on w Rzeczypospolitej Polskiej odpowiednio do:

- 1) kontynuacji kształcenia na studiach drugiego stopnia albo
- 2) ubiegania się o nadanie stopnia doktora.

3. Dyplom potwierdzający ukończenie studiów wydany przez zagraniczną uczelnię nie potwierdza posiadania w Rzeczypospolitej Polskiej wykształcenia na określonym poziomie studiów ani nie daje uprawnień, o których mowa w ust. 2, jeżeli:

- 1) instytucja, która go wydała lub instytucja, w której prowadzone było kształcenie:
 - a) nie działa w systemie szkolnictwa wyższego żadnego państwa lub
 - b) w rozumieniu prawa wewnętrznego państwa, w którego systemie szkolnictwa wyższego działa ta instytucja, w dniu wydania dyplomu nie była akredytowaną uczelnią lub realizowała program studiów nieposiadający akredytacji;
- 2) program studiów albo jego część była realizowana niezgodnie z przepisami państwa, w którym było prowadzone kształcenie.

4. Dyrektor NAWA udziela, na wniosek zainteresowanego podmiotu, pisemnej informacji o dyplomie wydanym przez zagraniczną uczelnię, o poziomie studiów i statusie uczelni.

Art. 324. 1. Dyplom ukończenia studiów za granicą może być uznany za równoważny odpowiedniemu polskiemu dyplomowi i tytułowi zawodowemu na podstawie umowy międzynarodowej określającej równoważność, a w przypadku jej braku w drodze postępowania nostryfikacyjnego.

2. Osoba, której dyplom został uznany za równoważny polskiemu dyplomowi i tytułowi, może posługiwać się odpowiednim polskim tytułem.

3. Ukończenie studiów na określonym poziomie kształcenia przez cudzoziemca, który uzyskał status uchodźcy lub ochronę uzupełniającą, lub cudzoziemca posiadającego zezwolenie na pobyt czasowy udzielone w związku z okolicznością, o której mowa w art. 159 ust. 1 pkt 1 lit. c lub d ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, który nie dysponuje

dyplomem ukończenia studiów, może być potwierdzone w drodze postępowania w sprawie potwierdzenia ukończenia studiów na określonym poziomie kształcenia.

4. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego i nauki określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) tryb postępowań, o których mowa w ust. 1 i ust. 3, z uwzględnieniem:
 - a) organów przeprowadzających postępowania,
 - b) rodzajów dokumentów, które powinny być dołączone do wniosku o wszczęcie postępowania,
 - c) terminów, w których należy przeprowadzić postępowanie,
- 2) sposób ustalania maksymalnej wysokości opłat za przeprowadzenie postępowania, a także tryb wnoszenia tych opłat,
- 3) wzór zaświadczenia wydawanego po przeprowadzeniu postępowania, o którym mowa w ust. 1 i ust. 3

– mając na uwadze konieczność zapewnienia sprawnego i obiektywnego prowadzenia postępowań, możliwość wystąpienia różnic między programami studiów oraz dodatkowe warunki, jakie muszą być spełnione w celu nostryfikacji dyplomu ukończenia studiów lub potwierdzenia ukończenia studiów na określonym poziomie, a także ustalanie maksymalnej wysokości opłat za prowadzenie postępowań.

Art. 325. 1. Stopień naukowy i stopień w zakresie sztuki nadany przez uprawnioną instytucję działającą w państwie członkowskim Unii Europejskiej, Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD) Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, jest równoważny z odpowiednim stopniem naukowym lub stopniem w zakresie sztuki, o których mowa w ustawie.

2. Stopień naukowy i stopień w zakresie sztuki nadany przez instytucję inną niż ta, o której mowa w ust. 1, może być uznany za równoważny z odpowiednim polskim stopniem naukowym lub stopniem w zakresie sztuki na podstawie umowy międzynarodowej, a w przypadku jej braku – w drodze postępowania nostryfikacyjnego.

3. Stopień doktora przyznany przez Europejski Instytut Uniwersytecki, zgodnie z Konwencją powołującą Europejski Instytut Uniwersytecki, sporządzoną we Florencji dnia 19 kwietnia 1972 r., jest równoważny ze stopniem doktora.

4. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego i nauki określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) jednostki organizacyjne uprawnione do przeprowadzania postępowania nostryfikacyjnego oraz zakres kompetencji ich organów,
- 2) tryb i terminy nostryfikacji stopni naukowych i stopni w zakresie sztuki uzyskanych za granicą, uwzględniając możliwość i warunki zwalniania z całości lub części postępowania nostryfikacyjnego,
- 3) rodzaje dokumentów, które powinny być dołączone do podań o nostryfikację stopni naukowych i stopni w zakresie sztuki,
- 4) warunki ustalania odpłatności za przeprowadzenie postępowania nostryfikacyjnego, w tym możliwość obniżania lub zwalniania z opłat, oraz sposób wnoszenia opłat,
- 5) wzór zaświadczenia wydawanego po przeprowadzeniu postępowania nostryfikacyjnego – mając na uwadze konieczność zapewnienia sprawnego przeprowadzania postępowań oraz przejrzyste zasady ich prowadzenia.

DZIAŁ VIII

Institucje przedstawicielskie środowiska szkolnictwa wyższego i nauki oraz organ pomocniczy ministra

Art. 326. Instytucjami przedstawicielskimi środowiska szkolnictwa wyższego i nauki są:

- 1) RGNiSW;
- 2) Konferencja Rektorów Akademickich Szkół Polskich;
- 3) Konferencja Rektorów Publicznych Uczelni Zawodowych;
- 4) Konferencja Rektorów Zawodowych Szkół Polskich;
- 5) PSRP;
- 6) KRD.

Art. 327. 1. RGNiSW współdziała z organami władzy publicznej w zakresie polityki naukowej państwa.

2. RGNiSW może współpracować z krajowymi i międzynarodowymi organizacjami działającymi w obszarze szkolnictwa wyższego i nauki.

Art. 328. 1. W skład RGNiSW wchodzi:

- 1) nauczyciele akademicki wybrani przez konferencje, o których mowa w art. 326 pkt 2–4, spośród kandydatów wybranych przez uczelnie – w liczbie 14, z podziałem tej liczby

pomiędzy konferencje proporcjonalnie do łącznej liczby studentów studiujących w uczelniach członkowskich każdej z tych konferencji;

- 2) przedstawiciele PAN wybrani przez Prezydium PAN – w liczbie 3;
- 3) 1 przedstawiciel instytutów badawczych i 1 przedstawiciel państwowych instytutów badawczych wybrani przez Radę Główną Instytutów Badawczych;
- 4) studenci wybrani przez PSRP – w liczbie 4;
- 5) doktoranci wybrani przez KR D – w liczbie 2;
- 6) przedstawiciele pracowników wybrani przez reprezentatywne organizacje związków zawodowych – w liczbie 2;
- 7) przedstawiciele pracodawców wybrani przez reprezentatywne organizacje pracodawców – w liczbie 2.

2. Nauczyciele akademicy, o których mowa w ust. 1 pkt 1, reprezentują wszystkie dziedziny.

Art. 329. 1. Członkiem RGNiSW może być osoba, która:

- 1) korzysta z pełni praw publicznych;
- 2) ma nieposzlakowaną opinię i przestrzega zasad etyki naukowej;
- 3) nie była skazana prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe.

2. Kandydatem na członka RGNiSW nie może być osoba, która w dniu rozpoczęcia kadencji ukończy 70. rok życia.

3. Członkostwa w RGNiSW nie można łączyć z członkostwem w PKA i Radzie Głównej Instytutów Badawczych.

4. Członkiem RGNiSW nie może być również osoba będąca założycielem uczelni niepublicznej lub pełniącą funkcję:

- 1) organu uczelni;
- 2) dyrektora instytutu PAN;
- 3) dyrektora instytutu badawczego;
- 4) Prezesa lub wiceprezesa PAN;
- 5) prezesa lub wiceprezesa PAU;
- 6) dyrektora NAWA;
- 7) dyrektora NCBR;
- 8) dyrektora NCN.

Art. 330. 1. Kadencja RGNiSW rozpoczyna się w dniu 1 stycznia i trwa 4 lata. Przedstawiciele studentów i doktorantów są powoływani na członków RGNiSW na okres określony odpowiednio w statucie PSRP i KRD.

2. Ta sama osoba może pełnić funkcję członka RGNiSW nie dłużej niż przez 2 następujące po sobie kadencje.

Art. 331. 1. Radą kieruje przewodniczący.

2. Organizację i tryb działania RGNiSW oraz jej organy i ich kompetencje określa statut, uchwalony przez RGNiSW na posiedzeniu plenarnym.

3. Rektor, na wniosek członka RGNiSW będącego nauczycielem akademickim, może zwolnić go całkowicie lub częściowo z obowiązków dydaktycznych.

Art. 332. 1. Przewodniczący RGNiSW stwierdza wygaśnięcie mandatu członka RGNiSW w przypadku:

- 1) śmierci;
- 2) złożenia rezygnacji;
- 3) niespełniania choćby jednego z wymagań określonych w art. 329 ust. 1, 3 i 4;
- 4) nieuczestniczenia w pracach RGNiSW przez okres dłuższy niż 6 miesięcy.

2. W przypadku wygaśnięcia mandatu członka RGNiSW w trakcie kadencji dokonuje się na jego miejsce wyboru nowej osoby w sposób określony w art. 328, na okres do końca kadencji. Okresu tego nie wlicza się do liczby kadencji, o której mowa w art. 330 ust. 2.

Art. 333. Obsługę administracyjną RGNiSW zapewnia urząd obsługujący ministra.

Art. 334. 1. Uczelnie akademickie tworzą Konferencję Rektorów Akademickich Szkół Polskich.

2. Publiczne uczelnie zawodowe tworzą Konferencję Rektorów Publicznych Uczelni Zawodowych.

3. Niepubliczne uczelnie zawodowe tworzą Konferencję Rektorów Zawodowych Szkół Polskich.

4. Konferencje współdziałają z organami władzy publicznej w sprawach dotyczących szkolnictwa wyższego, nauki i kultury.

5. Konferencje posiadają osobowość prawną.

6. Do konferencji stosuje się odpowiednio przepisy art. 10 ust. 1, art. 10a ust. 1 i 2, art. 11, art. 25, art. 28, art. 29 oraz art. 33–39 ustawy z dnia 7 kwietnia 1989 r. – Prawo o stowarzyszeniach (Dz. U. z 2017 r. poz. 210).

7. Organem nadzorującym konferencje jest minister.

Art. 335. 1. Przedstawiciele samorządów studenckich tworzą PSRP, reprezentujący ogół studentów w Rzeczypospolitej Polskiej.

2. PSRP ma prawo do wyrażania opinii i przedstawiania wniosków w sprawach dotyczących ogółu studentów, w tym do opiniowania projektów aktów normatywnych dotyczących studentów.

3. Najwyższym organem PSRP jest zjazd delegatów.

4. W skład zjazdu delegatów wchodzi przedstawiciele samorządu studenckiego każdej uczelni.

5. Zjazd delegatów uchwała statut PSRP określający organizację i tryb działania PSRP.

6. Statut wchodzi w życie po stwierdzeniu przez ministra jego zgodności z przepisami prawa.

Art. 336. 1. PSRP posiada osobowość prawną.

2. Do PSRP stosuje się odpowiednio przepisy art. 10 ust. 1, art. 10a ust. 1 i 2, art. 11, art. 25, art. 28, art. 29 oraz art. 33–39 ustawy z dnia 7 kwietnia 1989 r. – Prawo o stowarzyszeniach.

3. Organem nadzorującym PSRP jest minister.

4. Minister przekazuje PSRP środki finansowe niezbędne do jego funkcjonowania w formie dotacji podmiotowej.

5. Roczne sprawozdanie finansowe PSRP podlega badaniu przez firmę audytorską.

Art. 337. 1. Przedstawiciele samorządów doktorantów tworzą KRD, reprezentującą ogół doktorantów w Rzeczypospolitej Polskiej.

2. KRD ma prawo do wyrażania opinii i przedstawiania wniosków w sprawach dotyczących ogółu doktorantów, w tym do opiniowania projektów aktów normatywnych dotyczących doktorantów.

3. Najwyższym organem KRD jest zjazd delegatów.

4. KRD posiada osobowość prawną.

5. Do KRD stosuje się odpowiednio przepisy art. 335 ust. 5 i 6 oraz art. 336 ust. 3–5, a także odpowiednio przepisy art. 10 ust. 1, art. 10a ust. 1 i 2, art. 11, art. 25, art. 28, art. 29 oraz art. 33–39 ustawy z dnia 7 kwietnia 1989 r. – Prawo o stowarzyszeniach.

Art. 338. 1. KPN jest organem pomocniczym ministra w zakresie polityki naukowej państwa.

2. KPN przeprowadza ewaluację realizacji polityki naukowej państwa, o której mowa w art. 6 ust. 2, oraz opiniuje dokumenty przedstawione przez ministra.

3. W skład KPN wchodzi 12 członków, powołanych przez ministra.

4. Kadencja KPN trwa 2 lata. Ta sama osoba może pełnić funkcję członka KPN nie dłużej niż przez 2 kolejne kadencje.

5. Pracami KPN kieruje przewodniczący, wybierany przez KPN spośród jego członków.

Art. 339. Minister może powoływać zespoły doradcze, ekspertów lub recenzentów w celu przedstawienia opinii, ekspertyzy lub recenzji na jego potrzeby.

DZIAŁ IX

Systemy informatyczne szkolnictwa wyższego i nauki

Art. 340. 1. Minister prowadzi Zintegrowany System Informacji o Szkolnictwie Wyższym i Nauce POL-on, zwany dalej „Systemem POL-on”.

2. System POL-on jest systemem teleinformatycznym w rozumieniu art. 3 pkt 3 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2017 r. poz. 570).

3. System POL-on obejmuje następujące bazy danych:

- 1) wykaz nauczycieli akademickich i osób biorących udział w prowadzeniu działalności naukowej;
- 2) wykaz studentów;
- 3) wykaz osób ubiegających się o nadanie stopnia doktora;
- 4) wykaz instytucji systemu szkolnictwa wyższego i nauki;
- 5) repozytorium pisemnych prac dyplomowych;
- 6) bazę dokumentów w postępowaniach awansowych;
- 7) bazę osób upoważnionych do podpisywania dokumentów;
- 8) bazę dokumentów planistyczno-sprawozdawczych.

Art. 341. 1. Wykaz nauczycieli akademickich i innych osób prowadzących zajęcia oraz osób biorących udział w prowadzeniu działalności naukowej obejmuje:

- 1) imiona i nazwisko;
- 2) numer PESEL, a w przypadku jego braku – numer dokumentu potwierdzającego tożsamość oraz nazwę państwa, które go wydało;

- 3) elektroniczny identyfikator naukowca zgodny z międzynarodowymi standardami – w przypadku nauczycieli akademickich zatrudnionych na stanowiskach pracowników badawczych lub badawczo-dydaktycznych i osób prowadzących działalność naukową;
- 4) obywatelstwo;
- 5) nazwę państwa urodzenia – w przypadku cudzoziemców;
- 6) rok urodzenia;
- 7) płeć;
- 8) tytuł zawodowy, stopień doktora, stopień doktora habilitowanego lub tytuł profesora albo równoważny tytuł zawodowy lub stopień uzyskany za granicą;
- 9) informacje o nadaniu stopnia doktora habilitowanego albo tytułu profesora;
- 10) informacje o uprawnieniach równoważnych z uprawnieniami doktora habilitowanego;
- 11) dziedzinę i dyscyplinę, którą reprezentuje nauczyciel akademicki lub inna osoba prowadząca zajęcia lub działalność naukową;
- 12) informacje o zaliczeniu do liczby pracowników, o której mowa w art. 258 ust. 3;
- 13) informacje o podmiocie i dyscyplinach, o których mowa w art. 258 ust. 8;
- 14) informacje o podstawowym miejscu pracy i miejscu dodatkowego zatrudnienia;
- 15) informacje o stanowisku pracy;
- 16) informacje o wymiarze czasu pracy;
- 17) informacje o doświadczeniu w zakresie programu studiów – w przypadku innych osób prowadzących zajęcia;
- 18) informacje o kierunkach studiów, na których dana osoba prowadzi zajęcia;
- 19) informacje o szkole doktorskiej, w której dana osoba prowadzi kształcenie;
- 20) informacje o pełnionych funkcjach kierowniczych w uczelni;
- 21) informacje o prawomocnym orzeczeniu kary dyscyplinarnej, o której mowa w art. 271 ust. 1 pkt 4–8.

2. Dane, o których mowa w ust. 1 oraz w przepisach wydanych na podstawie art. 351, wprowadzają do Systemu POL-on:

- 1) rektorzy;
- 2) organy uczelni federacyjnych wykonujące kompetencje rektora;
- 3) dyrektorzy instytutów PAN – z wyłączeniem danych, o których mowa w ust. 1 pkt 14, 18 i 21;
- 4) dyrektorzy instytutów badawczych – z wyłączeniem danych, o których mowa w ust. 1 pkt 14, 18 i 21;

- 5) dyrektorzy międzynarodowych instytutów – z wyłączeniem danych, o których mowa w ust. 1 pkt 14, 18 i 21;
- 6) rektorzy uczelni prowadzonych przez kościoły i związki wyznaniowe otrzymujących dotacje i inne środki z budżetu państwa;
- 7) osoby kierujące podmiotami, o których mowa w art. 7 ust. 1 pkt 7 i 8, posiadającymi siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej – z wyłączeniem danych, o których mowa w ust. 1 pkt 14 i 18–21.

3. Dane, o których mowa w ust. 1 pkt 21, wprowadzają do Systemu POL-on rektorzy, a w przypadku gdy w dniu uprawomocnienia się orzeczenia kary dyscyplinarnej nauczyciel akademicki nie jest zatrudniony w uczelni, w której zostało wszczęte postępowanie dyscyplinarne – minister.

4. Dostęp do danych zawartych w wykazie przysługuje:

- 1) ministrowi, właściwym ministrom nadzorującym uczelnie, RDN, PKA oraz KEN;
- 2) rektorom, organom uczelni federacyjnych wykonującym kompetencje rektora, Prezesowi PAN, dyrektorom instytutów PAN, dyrektorom instytutów badawczych, dyrektorom międzynarodowych instytutów, rektorom uczelni prowadzonych przez kościoły i związki wyznaniowe otrzymujących dotacje i inne środki z budżetu państwa oraz osobom kierującym podmiotami, o których mowa art. 7 ust. 1 pkt 7 i 8, posiadającymi siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej – w zakresie danych dotyczących nauczycieli akademickich, innych osób prowadzących zajęcia lub działalność naukową, zatrudnionych w kierowanych przez nich jednostkach;
- 3) NAWA, NCBR oraz NCN – w zakresie danych, o których mowa w ust. 1 pkt 1, 2, 5–9, 11 i 14.

5. Danych osobowych objętych wykazem, o którym mowa w ust. 1, nie udostępnia się, z wyłączeniem danych, o których mowa w ust. 1 pkt 1, 3, 8–11, 14, 18 i 21.

6. Nauczyciel akademicki i osoba biorąca udział w prowadzeniu działalności naukowej, co 2 lata w terminie do dnia 30 listopada, składa rektorowi, dyrektorowi jednostki naukowej PAN, dyrektorowi instytutu badawczego, dyrektorowi międzynarodowego instytutu lub kierownikowi podmiotu, o którym mowa art. 7 ust. 1 pkt 7 i 8, oświadczenie o dziedzinie i dyscyplinie określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 5 ust. 4 pkt 1, którą reprezentują.

7. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 6, składa się według stanu na dzień 1 października biorąc pod uwagę:

- 1) ostatnio uzyskany stopień naukowy, stopień w zakresie sztuki, tytuł naukowy lub tytuł w zakresie sztuki, lub
- 2) aktualny dorobek naukowy, lub
- 3) doświadczenie dydaktyczne w dziedzinie i dyscyplinie, do której jest przyporządkowany kierunek studiów, lub
- 4) doświadczenie zawodowe zdobyte poza uczelnią w dziedzinie i dyscyplinie, do której jest przyporządkowany kierunek studiów.

8. Nowo zatrudniony pracownik składa oświadczenie, o którym mowa w ust. 6, w terminie 30 dni od dnia zatrudnienia.

Art. 342. 1. Wykaz studentów, z wyłączeniem studentów uczelni wojskowych będących żołnierzami, obejmuje:

- 1) imiona i nazwisko;
- 2) numer PESEL, a w przypadku jego braku – numer dokumentu potwierdzającego tożsamość oraz nazwę państwa, które go wydało;
- 3) obywatelstwo;
- 4) w przypadku cudzoziemców:
 - a) nazwę państwa urodzenia,
 - b) informacje o przyjęciu na studia i ich odbywaniu;
- 5) rok urodzenia;
- 6) płeć;
- 7) miejsce zamieszkania przed rozpoczęciem studiów: wieś lub miasto;
- 8) liczbę punktów ECTS uzyskanych przez studenta na każdym kierunku, poziomie i profilu studiów;
- 9) liczbę punktów ECTS, która w wyniku potwierdzenia efektów uczenia się została zaliczona studentowi do danego programu studiów określonego kierunku, poziomu i profilu studiów;
- 10) rodzaj przyznanych świadczeń, o których mowa w art. 92 ust. 1 pkt 1–4;
- 11) informację o przyznaniu stypendium ministra;
- 12) numer dyplomu ukończenia studiów na określonym kierunku, poziomie i profilu studiów;
- 13) datę rozpoczęcia studiów, datę ukończenia studiów i nazwę uzyskanego tytułu zawodowego albo datę skreślenia z listy studentów.

2. Dane, o których mowa w ust. 1 oraz w przepisach wydanych na podstawie art. 351, wprowadzają do Systemu POL-on rektorzy, organy uczelni federacyjnych wykonujące kompetencje rektora oraz rektorzy uczelni prowadzonych przez kościoły i związki wyznaniowe otrzymujących dotacje i inne środki z budżetu państwa.

3. Dostęp do danych zawartych w wykazie przysługuje:

- 1) ministrowi i właściwym ministrom nadzorującym uczelnie;
- 2) PKA;
- 3) NAWA;
- 4) rektorom, organom uczelni federacyjnych wykonującym kompetencje rektora oraz rektorom uczelni prowadzonych przez kościoły i związki wyznaniowe – w zakresie danych dotyczących studentów kształcących się w kierowanych przez nich uczelniach;
- 5) ministrowi właściwemu do spraw rodziny w celu umożliwienia organom właściwym i marszałkom województw weryfikacji prawa do świadczeń rodzinnych, o których mowa w ustawie z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych, świadczeń z funduszu alimentacyjnego, o których mowa w ustawie z dnia 7 września 2007 r. o pomocy osobom uprawnionym do alimentów (Dz. U. z 2017 r. poz. 489, 624, 777, 952 i 1428) – w zakresie danych, o których mowa w ust. 1 pkt 1, 2 i 13;
- 6) wójtom, burmistrzom i prezydentom miast w celu weryfikacji prawa do Karty Dużej Rodziny, a także w celu monitorowania przez ministra właściwego do spraw rodziny sposobu realizacji świadczeń rodzinnych oraz świadczeń z funduszu alimentacyjnego przez organy właściwe lub marszałków województw – w zakresie danych, o których mowa w ust. 1 pkt 1, 2 i 13.

4. Danych osobowych objętych wykazem, o którym mowa w ust. 1, nie udostępnia się.

Art. 343. 1. Wykaz osób ubiegających się o nadanie stopnia doktora, z wyłączeniem osób będących żołnierzami, obejmuje:

- 1) imiona i nazwisko;
- 2) numer PESEL, a w przypadku jego braku – numer dokumentu potwierdzającego tożsamość oraz nazwę państwa, które go wydało;
- 3) elektroniczny identyfikator naukowca zgodny z międzynarodowymi standardami;
- 4) obywatelstwo;
- 5) informację o trybie przygotowywania rozprawy doktorskiej, o którym mowa w art. 192;
- 6) informację o szkole doktorskiej – w przypadku doktorantów;

- 7) w przypadku cudzoziemców:
 - a) nazwę państwa urodzenia,
 - b) informacje o przyjęciu do szkoły doktorskiej i odbywaniu w niej kształcenia;
- 8) rok urodzenia;
- 9) płeć;
- 10) informację o wysokości stypendium doktoranckiego;
- 11) informację o zwiększeniu stypendium doktoranckiego, o którym mowa w art. 205 ust. 5;
- 12) dyscyplinę lub dyscypliny, w których jest przygotowywana rozprawa doktorska;
- 13) informacje o nadaniu stopnia doktora;
- 14) datę rozpoczęcia kształcenia w szkole doktorskiej, datę ukończenia kształcenia w szkole doktorskiej albo datę skreślenia z listy doktorantów.

2. Dane, o których mowa w ust. 1 oraz w przepisach wydanych na podstawie art. 351, wprowadzają do Systemu POL-on rektorzy, organy uczelni federacyjnych wykonujące kompetencje rektora, dyrektorzy instytutów PAN, dyrektorzy instytutów badawczych oraz dyrektorzy międzynarodowych instytutów.

3. Dostęp do danych zawartych w wykazie przysługuje:

- 1) ministrowi, właściwym ministrom nadzorującym uczelnie, RDN, KEN, NAWA oraz Prezesowi PAN;
- 2) rektorom, organom uczelni federacyjnych wykonującym kompetencje rektora, dyrektorom instytutów PAN, dyrektorom instytutów badawczych oraz dyrektorom międzynarodowych instytutów – w zakresie danych dotyczących osób ubiegających się o nadanie stopnia doktora w kierowanych przez nich jednostkach;
- 3) ministrowi właściwemu do spraw rodziny w celu umożliwienia organom właściwym i marszałkom województw weryfikacji prawa do świadczeń rodzinnych, o których mowa w ustawie z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych, świadczeń z funduszu alimentacyjnego, o których mowa w ustawie z dnia 7 września 2007 r. o pomocy osobom uprawnionym do alimentów – w zakresie danych, o których mowa w ust. 1 pkt 1, 2, 6 i 14;
- 4) wójtom, burmistrzom i prezydentom miast w celu weryfikacji prawa do Karty Dużej Rodziny, a także w celu monitorowania przez ministra właściwego do spraw rodziny sposobu realizacji świadczeń rodzinnych oraz świadczeń z funduszu alimentacyjnego przez organy właściwe lub marszałków województw – w zakresie danych, o których mowa w ust. 1 pkt 1, 2, 6 i 14.

4. Danych osobowych objętych wykazem, o którym mowa w ust. 1, nie udostępnia się.

Art. 344. 1. Wykaz instytucji systemu szkolnictwa wyższego i nauki dotyczy podmiotów, o których mowa w art. 7 ust. 1 pkt 1, 2 i 4–8, i obejmuje informacje o:

- 1) podstawowych danych tych podmiotów;
- 2) posiadanych kategoriach naukowych;
- 3) działalności naukowej tych podmiotów;
- 4) prowadzonych kierunkach studiów;
- 5) prowadzonych szkołach doktorskich;
- 6) inwestycjach tych podmiotów;
- 7) nakładach na badania naukowe i prace rozwojowe w tych podmiotach;
- 8) źródłach pochodzenia środków i wynikach finansowych tych podmiotów;
- 9) wdrożeniach wyników badań naukowych lub prac rozwojowych zrealizowanych w tych podmiotach i ich przychodach z tego tytułu.

2. Wykaz, o którym mowa w ust. 1, obejmuje również ewidencję uczelni niepublicznych.

3. Dane, o których mowa w ust. 1 oraz w przepisach wydanych na podstawie art. 351, wprowadzają do Systemu POL-on rektorzy, organy uczelni federacyjnych wykonujące kompetencje rektora, dyrektorzy instytutów PAN, dyrektorzy instytutów badawczych, dyrektorzy międzynarodowych instytutów oraz osoby kierujące podmiotami, o których mowa w art. 7 ust. 1 pkt 7 i 8, posiadającymi siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

4. Dostęp do danych zawartych w wykazie przysługuje:

- 1) ministrowi;
- 2) ministrowi nadzorującemu uczelnię lub podmiot, o którym mowa w art. 7 ust. 1 pkt 5 i 6;
- 3) osobie kierującej podmiotem, o którym mowa w art. 7 ust. 1 pkt 1, 2 i 4–8 – w zakresie danych dotyczących tego podmiotu;
- 4) KEN.

5. Dane, o których mowa w ust. 1, z wyłączeniem informacji o przychodach z tytułu wdrożeń wyników badań naukowych lub prac rozwojowych są powszechnie dostępne.

Art. 345. 1. Repozytorium pisemnych prac dyplomowych obejmuje:

- 1) tytuł i treść pracy dyplomowej;
- 2) imiona i nazwisko autora pracy dyplomowej;
- 3) imiona i nazwisko promotora lub promotorów pracy dyplomowej;
- 4) imiona i nazwiska recenzentów pracy dyplomowej;

- 5) nazwę uczelni;
- 6) datę zdania egzaminu dyplomowego;
- 7) nazwę kierunku studiów.

2. W repozytorium nie zamieszcza się prac zawierających informacje podlegające ochronie na podstawie przepisów o ochronie informacji niejawnych.

3. Dane, o których mowa w ust. 1, wprowadzają do repozytorium rektorzy oraz organy uczelni federacyjnych wykonujące kompetencje rektora.

4. Rektor lub organ uczelni federacyjnej wykonujący kompetencje rektora wprowadza treść pracy dyplomowej do repozytorium niezwłocznie po zdaniu przez studenta egzaminu dyplomowego.

5. Dostęp do danych, o których mowa w ust. 1, przysługuje promotorowi pracy dyplomowej oraz PKA.

Art. 346. 1. Baza dokumentów w postępowaniach awansowych obejmuje:

- 1) w odniesieniu do osób ubiegających się o nadanie stopnia doktora:
 - a) imiona i nazwisko,
 - b) imiona i nazwiska oraz miejsce zatrudnienia recenzentów rozprawy doktorskiej,
 - c) treść rozprawy doktorskiej będącej pracą pisemną wraz z jej streszczeniem albo opis rozprawy doktorskiej niebędącej pracą pisemną i datę ich złożenia,
 - d) recenzje rozprawy doktorskiej i daty ich opracowania,
 - e) informacje o nadaniu lub pozbawieniu stopnia doktora;
- 2) w odniesieniu do osób ubiegających się o nadanie stopnia doktora habilitowanego:
 - a) imiona i nazwisko,
 - b) wniosek o nadanie stopnia doktora habilitowanego i datę jego złożenia,
 - c) imiona i nazwiska oraz miejsce zatrudnienia członków komisji habilitacyjnej,
 - d) recenzje osiągnięć naukowych albo artystycznych i daty ich opracowania,
 - e) informacje o nadaniu lub pozbawieniu stopnia doktora habilitowanego;
- 3) w odniesieniu do osób ubiegających się o nadanie tytułu profesora:
 - a) imiona i nazwisko,
 - b) wniosek o nadanie tytułu profesora i datę jego złożenia,
 - c) opinie recenzentów w zakresie spełniania wymagań, o których mowa w art. 223 ust. 1 i 3, i daty ich opracowania,
 - d) informacje o nadaniu lub pozbawieniu tytułu profesora.

2. Dane, o których mowa w ust. 1, oraz w przepisach wydanych na podstawie art. 351, wprowadzają do Systemu POL-on:

- 1) rektorzy, organy uczelni federacyjnych wykonujące kompetencje rektora, dyrektorzy instytutów PAN, dyrektorzy instytutów badawczych, dyrektorzy międzynarodowych instytutów – w zakresie określonym w ust. 1 pkt 1 i 2;
- 2) przewodniczący RDN – w zakresie określonym w ust. 1 pkt 3.

3. Dane, o których mowa w ust. 1, są powszechnie dostępne.

Art. 347. 1. Baza osób upoważnionych do podpisywania dokumentów, o których mowa w art. 84 ust. 3 i art. 175 ust. 1, obejmuje:

- 1) imiona i nazwisko;
- 2) funkcję pełnioną w uczelni, instytucie PAN, instytucie badawczym lub międzynarodowym instytucie;
- 3) odwzorowanie cyfrowe wzoru podpisu;
- 4) wzór pieczęci urzędowej uczelni, instytutu PAN, instytutu badawczego lub międzynarodowego instytutu, wydających dokumenty;
- 5) wzory:
 - a) dyplomów ukończenia studiów wraz z suplementami, dyplomów doktorskich, dyplomów habilitacyjnych,
 - b) odpisów dokumentów, o których mowa w lit. a, w tym odpisów w języku obcym,
 - c) świadectw ukończenia studiów podyplomowych,
 - d) zaświadczeń o ukończeniu studiów.

2. Dane, o których mowa w ust. 1, wprowadzają do Systemu POL-on rektorzy oraz organy uczelni federacyjnych wykonujące kompetencje rektora, dyrektorzy instytutów PAN, dyrektorzy instytutów badawczych oraz dyrektorzy międzynarodowych instytutów.

3. Dostęp do danych zawartych w wykazie przysługuje:

- 1) ministrowi;
- 2) ministrom nadzorującym instytuty badawcze;
- 3) Prezesowi PAN;
- 4) dyrektorowi NAWA.

Art. 348. 1. Baza dokumentów planistyczno-sprawozdawczych obejmuje:

- 1) plany rzeczowo-finansowe uczelni publicznych;
- 2) sprawozdania z wykonania planów rzeczowo-finansowych uczelni publicznych;

- 3) sprawozdania uczelni niepublicznych z wykorzystania środków finansowych, o których mowa w art. 360 pkt 2, 4 i 7;
- 4) raporty z wykorzystania środków finansowych, o których mowa w art. 360 pkt 5, 6 i 8, wraz z rozliczeniem finansowym poniesionych kosztów.

2. Dane, o których mowa w ust. 1, wprowadzają do Systemu POL-on rektorzy, rektorzy uczelni prowadzonych przez kościoły i związki wyznaniowe otrzymujących dotacje i inne środki z budżetu państwa, organy uczelni federacyjnych wykonujące kompetencje rektora, dyrektorzy instytutów PAN, dyrektorzy instytutów badawczych, dyrektorzy międzynarodowych instytutów oraz osoby kierujące podmiotami, o których mowa w art. 7 ust. 1 pkt 7 i 8, posiadającymi siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

3. Dostęp do danych zawartych w wykazie przysługuje:

- 1) ministrowi;
- 2) ministrowi nadzorującemu podmiot, o którym mowa w art. 7 ust. 1 pkt 1, 2, 5 i 8;
- 3) osobie kierującej podmiotem, o którym mowa w art. 7 ust. 1 pkt 1, 2 i 4–8 – w zakresie danych dotyczących tego podmiotu.

Art. 349. 1. Minister prowadzi Jednolity System Antyplagiatowy współpracujący z repozytorium pisemnych prac dyplomowych oraz bazą dokumentów w postępowaniach awansowych.

2. Minister zapewnia nieodpłatne korzystanie z Jednolitego Systemu Antyplagiatowego uczelniom, uczelniom federacyjnym, instytutom PAN, instytutom badawczym, międzynarodowym instytutom oraz RDN.

Art. 350. 1. Minister prowadzi monitoring karier zawodowych studentów i absolwentów studiów pierwszego i drugiego stopnia, jednolitych studiów magisterskich, osób ubiegających się o nadanie stopnia doktora i osób, które uzyskały ten stopień, zwany dalej „monitoringiem”.

2. Monitoring jest prowadzony na podstawie:

- 1) danych zawartych w Systemie POL-on;
- 2) danych gromadzonych przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych na kontach ubezpieczonych lub kontach płatników składek.

3. Minister przekazuje w formie elektronicznej Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych, w terminie do dnia 31 grudnia każdego roku, dane:

- 1) absolwentów, którzy ukończyli studia pierwszego stopnia, studia drugiego stopnia i jednolite studia magisterskie oraz osób które uzyskały stopień doktora w okresie 5 lat kalendarzowych poprzedzających rok przekazania danych,
- 2) osób, które według wykazu, o którym mowa w art. 342, od października roku poprzedzającego rok przekazania danych były studentami oraz osób, które w danym roku rozpoczęły kształcenie w szkole doktorskiej lub ubiegały się o nadanie stopnia doktora w okresie 3 lat kalendarzowych poprzedzających rok przekazania danych.

4. Dane, o których mowa w ust. 3, obejmują:

- 1) numer PESEL, a w przypadku jego braku – numer dokumentu potwierdzającego tożsamość oraz nazwę państwa, które go wydało;
- 2) informacje o ukończonych oraz odbywanych studiach, ukończonym oraz odbywanym kształceniu w szkole doktorskiej, wszczętym postępowaniu o nadanie stopnia doktora oraz nadanym stopniu doktora:
 - a) nazwę uczelni, instytutu PAN, instytutu badawczego lub międzynarodowego instytutu,
 - b) formę, kierunek, poziom i profil studiów lub dziedzinę i dyscyplinę, w której jest lub była przygotowywana rozprawa doktorska,
 - c) rok i miesiąc rozpoczęcia studiów albo kształcenia w szkole doktorskiej,
 - d) rok i miesiąc ukończenia studiów albo kształcenia w szkole doktorskiej,
 - e) rok i miesiąc wszczęcia postępowania w sprawie nadania stopnia doktora,
 - f) rok i miesiąc uzyskania stopnia doktora,
 - g) w przypadku osób, które uzyskały stopień doktora – rok i miesiąc uzyskania stopnia doktora habilitowanego.

5. Zakład Ubezpieczeń Społecznych przekazuje w formie elektronicznej ministrowi, w terminie 3 miesięcy od dnia otrzymania danych, o których mowa w ust. 4, dane określone w ust. 4 pkt 2, uzupełnione o:

- 1) kod osoby ubezpieczonej wygenerowany przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych, niepozwalający na identyfikację osoby, o której mowa w ust. 3;
- 2) rok urodzenia i płeć osoby, o której mowa w ust. 3;
- 3) kod tytułu ubezpieczenia;

- 4) pierwsze cztery cyfry oraz siódmą cyfrę krajowego rejestru urzędowego podziału terytorialnego kraju w postaci umożliwiającej identyfikację województwa (dwie pierwsze cyfry), powiatu (trzecia i czwarta cyfra) oraz rodzaju gminy (siódma cyfra) na podstawie adresu zameldowania lub zamieszkania, lub adresu do korespondencji osoby ubezpieczonej;
- 5) kod Polskiej Klasyfikacji Działalności płatnika składek;
- 6) kod płatnika składek wygenerowany przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych, niepozwalający na identyfikację płatnika;
- 7) podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne i rentowe osoby ubezpieczonej lub podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie wypadkowe osoby ubezpieczonej, lub podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie zdrowotne.

6. Dane, o których mowa w ust. 5, są przekazywane za okres od stycznia roku rozpoczęcia studiów, kształcenia w szkole doktorskiej lub wszczęcia postępowania w sprawie nadania stopnia doktora do miesiąca przekazania przez ministra danych, o których mowa w ust. 4. Dane są przekazywane w podziale na miesiące.

7. Zakład Ubezpieczeń Społecznych dokonuje połączenia danych, o których mowa w ust. 4 i ust. 5 pkt 2–7.

8. W procesie tworzenia zbioru danych, o których mowa w ust. 5, Zakład Ubezpieczeń Społecznych nie zapisuje na trwałym nośniku danych zawierających numer PESEL.

9. Zakład Ubezpieczeń Społecznych przechowuje dane, o których mowa w ust. 4, do dnia przekazania ministrowi danych, o których mowa w ust. 5.

10. Minister udostępnia dane, o których mowa w ust. 5, na wniosek, w formie zanonimizowanej. Przepis ust. 11 zdanie drugie stosuje się odpowiednio.

11. Wyniki monitoringu w postaci zagregowanej udostępnia się na stronie internetowej urzędu obsługującego ministra. Nie udostępnia się zagregowanych wyników monitoringu obejmujących mniej niż 10 osób.

12. Minister przechowuje dane, o których mowa w ust. 5, przez okres 5 lat od dnia przekazania danych przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych.

13. W celu dostosowania programu studiów do potrzeb rynku pracy uczelnia oraz uczelnia federacyjna może prowadzić własny monitoring karier zawodowych swoich absolwentów.

14. W celu prowadzenia monitoringu, o którym mowa w ust. 13, uczelnia oraz uczelnia federacyjna może przetwarzać dane osobowe absolwentów obejmujące:

- 1) imiona i nazwisko;
- 2) adres do korespondencji;
- 3) adres poczty elektronicznej.

Art. 351. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego i nauki określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowy zakres danych, o których mowa w art. 341 ust. 1 pkt 3, 8–11, 13 i 15–21, art. 342 ust. 1 pkt 4 i 8–10, art. 343 ust. 1 pkt 6, 7 i 13 oraz art. 344 ust. 1, zamieszczanych w wykazach,
- 2) tryb i terminy wprowadzania danych do wykazów oraz aktualizowania, archiwizowania i usuwania tych danych,
- 3) tryb i sposób udostępniania danych

– mając na uwadze potrzebę zapewnienia kompletności i aktualności zgromadzonych w wykazach danych służących właściwej realizacji polityki naukowej państwa i zadań z zakresu szkolnictwa wyższego i nauki oraz odpowiedniego poziomu ochrony przetwarzanych danych.

Art. 352. 1. Dane w Systemie POL-on są aktualizowane, archiwizowane i usuwane przez podmiot, który je wprowadził.

2. Podmiot, o którym mowa w art. 341 ust. 2 i 3, art. 342 ust. 2, art. 343 ust. 2, art. 344 ust. 3, art. 345 ust. 3 oraz art. 347 ust. 2, systematycznie aktualizuje dane w Systemie POL-on. Za prawidłowość i rzetelność danych oraz terminowość ich wprowadzania do Systemu POL-on odpowiada osoba kierująca danym podmiotem.

3. Podmiot, który nie wprowadził danych do Systemu POL-on lub ich nie zaktualizował, nie może ubiegać się o środki finansowe, o których mowa w art. 360 pkt 5 lit. a i b oraz pkt 8, przez okres roku od dnia wprowadzenia lub zaktualizowania danych.

4. W przypadku wprowadzenia do Systemu POL-on danych nieprawidłowych, nierzetelnych lub ich nieterminowego wprowadzenia, minister może wstrzymać przekazywanie środków finansowych, o których mowa w art. 360 pkt 1 i 2 do czasu usunięcia tych nieprawidłowości.

5. Osoba kierująca podmiotem składa w Systemie POL-on oświadczenie potwierdzające, że dane wprowadzone przez nią do baz danych, o których mowa w art. 340 ust. 3, są zgodne ze stanem faktycznym. Oświadczenie dotyczące baz danych, o których mowa w art. 340 ust. 3:

- 1) pkt 2, 3 i 5 składa się do dnia 31 grudnia według stanu w dniu 30 listopada;
- 2) pkt 1, 4 i 6–8 składa się do dnia 31 stycznia według stanu w dniu 31 grudnia.

6. Dostęp do danych zawartych w Systemie POL-on, o których mowa w art. 340 ust. 3 pkt 1–3 i 8, przysługuje Prezesowi Głównego Urzędu Statystycznego w zakresie wynikającym z przepisów o statystyce publicznej.

Art. 353. Minister może zlecić nadzorowanemu przez niego instytutowi badawczemu, którego przedmiot działania jest związany ze świadczeniem usług w zakresie systemów informacyjnych:

- 1) administrowanie Systemem POL-on, w tym bazami danych,
 - 2) opracowanie Jednolitego Systemu Antyplagiatowego i administrowanie nim
- zapewniając środki finansowe na ten cel.

Art. 354. 1. Minister, w celu podejmowania działań wspierających jakość kształcenia, może pozyskiwać od:

- 1) Centralnej Komisji Egzaminacyjnej, o której mowa w przepisach o systemie oświaty – dane obejmujące wyniki egzaminu maturalnego w danym roku z poszczególnych przedmiotów na poziomie rozszerzonym i dwujęzycznym, przedstawione w procentach na skali centylowej;
- 2) okręgowych komisji egzaminacyjnych, o których mowa w przepisach o systemie oświaty:
 - a) numery PESEL albo
 - b) imiona, nazwiska, płeć i daty urodzenia – w przypadku braku numeru PESEL – osób, które w danym roku uzyskały najlepsze wyniki egzaminu maturalnego z poszczególnych przedmiotów na poziomie rozszerzonym lub dwujęzycznym, mieszczące się w przedziałach ustalonych przez ministra, wraz z tymi wynikami.

2. Dane, o których mowa w ust. 1, są przekazywane ministrowi w postaci elektronicznej w terminie:

- 1) do dnia 30 września – w przypadku danych przekazywanych przez Centralną Komisję Egzaminacyjną;
- 2) do dnia 30 listopada – w przypadku danych przekazywanych przez okręgowe komisje egzaminacyjne.

3. Minister nie upublicznia ani nie udostępnia danych, o których mowa w ust. 1.

4. Dane, o których mowa w ust. 1 pkt 2, są przechowywane przez okres 5 lat od dnia ich przekazania.

DZIAŁ X

Stypendia i nagrody ministra, nagrody Prezesa Rady Ministrów

Art. 355. 1. Stypendium ministra może otrzymać student wykazujący się znaczącymi osiągnięciami naukowymi lub artystycznymi związanymi ze studiami, lub znaczącymi osiągnięciami sportowymi.

2. Stypendium przyznaje minister na wniosek rektora lub organu uczelni federacyjnej wykonującego kompetencje rektora.

3. Stypendium jest przyznawane na rok akademicki.

Art. 356. 1. Stypendium ministra dla wybitnych młodych naukowców może otrzymać młody naukowiec wykazujący się znaczącymi osiągnięciami w działalności naukowej.

2. Młodym naukowcem jest osoba prowadząca działalność naukową, która:

- 1) jest doktorantem i nie posiada stopnia doktora albo
- 2) posiada stopień doktora i od jego uzyskania nie upłynęło 7 lat.

3. Do okresu, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, nie wlicza się okresów przebywania na urlopie macierzyńskim, urlopie na warunkach urlopu macierzyńskiego, urlopie ojcowskim, urlopie rodzicielskim lub urlopie wychowawczym, udzielonych na zasadach określonych w ustawie z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy albo okresów pobierania zasiłku chorobowego lub świadczenia rehabilitacyjnego w związku z niezdolnością do pracy, w tym spowodowaną chorobą wymagającą rehabilitacji leczniczej.

4. Stypendium przyznaje minister na wniosek:

- 1) rektora uczelni, organu uczelni federacyjnej wykonującego kompetencje rektora, dyrektora instytutu PAN, dyrektora instytutu badawczego lub dyrektora międzynarodowego instytutu, w których prowadzona jest szkoła doktorska, w której młody naukowiec jest doktorantem;
- 2) rektora uczelni, organu uczelni federacyjnej wykonującego kompetencje rektora, dyrektora instytutu PAN, dyrektora instytutu badawczego lub dyrektora międzynarodowego instytutu zatrudniającego młodego naukowca.

5. Stypendia przyznaje się na okres nie dłuższy niż 3 lata. Do tego okresu nie wlicza się przerwy w działalności naukowej związanej z urlopem macierzyńskim, urlopem na warunkach

urlopu macierzyńskiego, urlopem ojcowskim, urlopem rodzicielskim lub urlopem wychowawczym stypendysty, udzielonych na zasadach określonych w ustawie z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy albo pobieraniem zasiłku chorobowego lub świadczenia rehabilitacyjnego w związku z niezdolnością do pracy, w tym spowodowaną chorobą wymagającą rehabilitacji leczniczej. W tym okresie wypłata stypendium jest zawieszona.

Art. 357. 1. Za osiągnięcia w zakresie działalności naukowej, dydaktycznej, wdrożeniowej lub organizacyjnej, a także za całokształt dorobku, minister może przyznać nagrodę w wysokości nie wyższej niż pięćdziesięciokrotność minimalnego wynagrodzenia.

2. Nagrodę przyznaje się na wniosek rektora, organu uczelni federacyjnej wykonującego kompetencje rektora, dyrektora instytutu PAN, dyrektora instytutu badawczego, dyrektora międzynarodowego instytutu lub organizacji pozarządowej.

Art. 358. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego i nauki określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowe kryteria i tryb przyznawania oraz sposób wypłacania stypendiów, o których mowa w art. 355 ust. 1 i art. 356 ust. 1, rodzaje osiągnięć i sposób ich dokumentowania, maksymalną liczbę przyznawanych stypendiów, maksymalną wysokość stypendium oraz wzór wniosku o jego przyznanie,
- 2) szczegółowe kryteria i tryb przyznawania oraz sposób wypłacania nagród, o których mowa w art. 357 ust. 1, rodzaje osiągnięć i sposób ich dokumentowania, maksymalną liczbę przyznawanych nagród, maksymalną wysokość nagrody oraz wzór wniosku o jej przyznanie

– mając na uwadze potrzebę zapewnienia sprawnego przebiegu postępowań w sprawie przyznania stypendium albo nagrody oraz wysokiego poziomu osiągnięć uprawniających do uzyskania stypendium albo nagrody.

Art. 359. 1. Za wyróżniające się rozprawy doktorskie, wysoko ocenione osiągnięcia będące podstawą nadania stopnia doktora habilitowanego lub za osiągnięcia w zakresie działalności naukowej lub wdrożeniowej, Prezes Rady Ministrów może przyznać nagrodę w wysokości nie wyższej niż siedemdziesięciopięciokrotność minimalnego wynagrodzenia.

2. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia szczegółowe kryteria i tryb przyznawania nagród, o których mowa w ust. 1, rodzaje osiągnięć i sposób ich dokumentowania, maksymalną liczbę przyznawanych nagród, maksymalną wysokość nagrody oraz wzór wniosku o jej przyznanie, mając na uwadze potrzebę zapewnienia sprawnego

przebiegu postępowań w sprawie przyznania nagrody oraz wysokiego poziomu osiągnięć uprawniających do uzyskania nagrody.

3. Prezes Rady Ministrów może przyznać nagrodę specjalną za ważne dla kraju osiągnięcia naukowe poza trybem określonym na podstawie ust. 2.

DZIAŁ XI

Finansowanie systemu szkolnictwa wyższego i nauki oraz gospodarka finansowa uczelni

Art. 360. Środki finansowe na szkolnictwo wyższe i naukę przeznaczają się na:

- 1) utrzymanie potencjału dydaktycznego, w tym:
 - a) kształcenie studentów na studiach stacjonarnych,
 - b) utrzymanie uczelni, w tym domów i stołówek studenckich,
 - c) rozwój zawodowy pracowników uczelni;
- 2) utrzymanie potencjału badawczego, w tym:
 - a) prowadzenie działalności naukowej,
 - b) zakup lub wytworzenie aparatury naukowo-badawczej oraz infrastruktury informatycznej o wartości nieprzekraczającej 500 000 złotych,
 - c) kształcenie w szkole doktorskiej,
 - d) rozwój zawodowy pracowników naukowych w instytutach PAN, instytutach badawczych oraz międzynarodowych instytutach;
- 3) konkursy „Inicjatywa doskonałości – uczelnia badawcza” oraz „Regionalna inicjatywa doskonałości”;
- 4) świadczenia, o których mowa w art. 92 ust. 1 pkt 1–4;
- 5) inwestycje związane z:
 - a) kształceniem,
 - b) działalnością naukową,
 - c) obsługą realizacji zadań NAWA, NCBR i NCN;
- 6) utrzymanie:
 - a) unikatowych w skali kraju aparatury naukowo-badawczej lub stanowiska badawczego,
 - b) specjalnej infrastruktury informatycznej
– mających istotne znaczenie dla realizacji polityki naukowej państwa;

- 7) zadania związane z zapewnieniem osobom niepełnosprawnym warunków do pełnego udziału w procesie przyjmowania na studia, kształceniu lub prowadzeniu działalności naukowej;
- 8) programy i przedsięwzięcia ustanawiane przez ministra;
- 9) stypendia i nagrody ministra;
- 10) zadania współfinansowane ze środków funduszy strukturalnych Unii Europejskiej albo z niepodlegających zwrotowi środków z pomocy udzielonej przez państwa członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA);
- 11) zadania realizowane lub finansowane przez NAWA;
- 12) zadania finansowane przez NCBR;
- 13) zadania finansowane przez NCN;
- 14) bieżące koszty działalności:
 - a) NAWA,
 - b) NCBR,
 - c) NCN;
- 15) finansowanie działalności podmiotów, o których mowa w art. 227 ust. 1, art. 245 ust. 1, art. 267 ust. 1, art. 326 pkt 1, 4, 5 i art. 338 ust. 1, rzeczników dyscyplinarnych, o których mowa w art. 272 ust. 2, komisji dyscyplinarnych, o których mowa w art. 273 ust. 3 i 4, zespołów doradczych, ekspertów i recenzentów, o których mowa w art. 339, oraz ekspertów, o których mowa w art. 420 ust. 2;
- 16) opłacanie składek na rzecz instytucji lub organizacji międzynarodowych, wynikających z zawartych umów międzynarodowych lub statutu konsorcjum działających na rzecz europejskiej infrastruktury badawczej.

Art. 361. 1. Minister przyznaje środki finansowe, o których mowa w art. 360:

- 1) pkt 1, pkt 2 lit. a–c, pkt 3 i 4, pkt 5 lit. a i b oraz pkt 6–8 i 10 – publicznej uczelni akademickiej;
- 2) pkt 1, 4, pkt 5 lit. a, pkt 6–8 i 10 – publicznej uczelni zawodowej;
- 3) pkt 4, 7, 8 i 10 – uczelni niepublicznej;
- 4) pkt 2 lit. a–c i pkt 3 – niepublicznej uczelni akademickiej;
- 5) pkt 2, pkt 5 lit. b oraz pkt 6, 8 i 10 – instytutowi PAN, instytutowi badawczemu oraz międzynarodowemu instytutowi;
- 6) pkt 2 lit. a i b – PAU;

- 7) pkt 6, 8 i 10 – podmiotowi, o którym mowa w art. 7 ust. 1 pkt 8, będącemu organizacją prowadzącą badania i upowszechniającą wiedzę w rozumieniu art. 2 pkt 83 rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu (Dz. Urz. UE L 187 z 26.6.2014, str. 1);
- 8) pkt 8 i 10 – innej jednostce organizacyjnej działającej na rzecz upowszechniania nauki.
 2. Środki finansowe, o których mowa w art. 360 pkt 1 i 2, dla uczelni akademickich są przyznawane w ramach jednej dotacji.
 3. Środki finansowe, o których mowa w art. 360 pkt 2, nie są przyznawane w ramach dyscypliny, w której podmiot otrzymał kategorię naukową C.

Art. 362. 1. Wysokość dotacji ze środków finansowych, o których mowa w art. 360 pkt 1, 2, 4 i 7, jest ustalana na podstawie algorytmów określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 392.

2. Wysokość dotacji ze środków finansowych o których mowa w art. 360 pkt 1 zależy w szczególności od:

- 1) przynależności uczelni do danej grupy uczelni;
- 2) liczby nauczycieli akademickich i studentów studiów stacjonarnych;
- 3) współczynników kosztochłonności określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 5 ust. 4 pkt 2 lit. a.

3. Wysokość dotacji ze środków finansowych o których mowa w art. 360 pkt 2 zależy w szczególności od:

- 1) liczby doktorantów;
- 2) kategorii naukowych podmiotu w poszczególnych dyscyplinach;
- 3) współczynników kosztochłonności określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 5 ust. 4 pkt 2 lit. b;
- 4) liczby osób biorących udział w prowadzeniu działalności naukowej zatrudnionych na podstawie stosunku pracy.

4. Wysokość dotacji ze środków finansowych, o których mowa w art. 360 pkt 4, zależy od liczby studentów, w tym znajdujących się w trudnej sytuacji materialnej, oraz liczby studentów będących osobami niepełnosprawnymi.

5. Wysokość dotacji ze środków finansowych o których mowa w art. 360 pkt 7, zależy od liczby studentów i doktorantów, będących osobami niepełnosprawnymi.

6. Wartości składników algorytmów do ustalenia wysokości dotacji, o których mowa w ust. 2–5 ustala się na podstawie danych zawartych w systemie POL-on.

7. Wysokość dotacji ze środków finansowych, o których mowa w art. 360 ust. 2 lit. a i b, dla PAU ustala minister.

8. W uzasadnionych przypadkach minister może dokonać zwiększenia wysokości dotacji przyznanej ze środków finansowych, o których mowa w art. 360 pkt 1, 2 i 4.

9. Minister ogłasza komunikat o wysokości dotacji ze środków finansowych, o których mowa w art. 360 pkt 1, 2, 4 i 7, oraz o wysokości dotacji ze środków finansowych, o których mowa w art. 360 pkt 4 i 7, podlegającej zwrotowi.

Art. 363. 1. Minister przyznaje na wniosek środki finansowe, o których mowa w art. 360 pkt 5 lit. a i b oraz pkt 6, 8 i 9 w zakresie stypendiów ministra, w drodze decyzji.

2. W przypadku naruszenia procedury przyznawania środków finansowych, o których mowa w art. 360 pkt 5 lit. a i b oraz pkt 6, 8 i 9 w zakresie stypendiów ministra, przysługuje wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy.

3. Do postępowań w sprawach przyznawania środków finansowych, o których mowa w art. 360 pkt 5 lit. a i b oraz pkt 6, 8 i 9 w zakresie stypendiów ministra, nie stosuje się przepisów art. 35–37, art. 79a oraz art. 96a–96n ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.

Art. 364. Minister przekazuje:

- 1) NAWA – środki finansowe, o których mowa w art. 360 pkt 5 lit. c, pkt 10, 11 i pkt 14 lit. a;
- 2) NCBR – środki finansowe, o których mowa w art. 360 pkt 5 lit. c, pkt 10, 12 i pkt 14 lit. b;
- 3) NCN – środki finansowe, o których mowa w art. 360 pkt 5 lit. c, pkt 10, 13 i pkt 14 lit. c.

Art. 365. 1. W formie dotacji podmiotowej przyznaje się środki finansowe, o których mowa w art. 360 pkt 1, 2, 4, 6, 7 i 14.

2. W formie dotacji celowej przyznaje się środki finansowe, o których mowa w art. 360 pkt 5 i 11–13.

Art. 366. Jednostka samorządu terytorialnego, związek jednostek samorządu terytorialnego lub związek metropolitalny może przyznać uczelni publicznej środki finansowe.

Art. 367. 1. W ramach środków finansowych, o których mowa w art. 360 pkt 5 lit. b, co najmniej 50% środków przeznacza się na finansowanie infrastruktury wpisanej na Polską Mapę

Infrastruktury Badawczej, zwaną dalej „Mapą”. Mapa stanowi wykaz inwestycji w zakresie strategicznej infrastruktury badawczej.

2. W przypadku braku możliwości przeznaczenia środków finansowych w wysokości określonej w ust. 1 na finansowanie infrastruktury wpisanej na Mapę, nierozdysponowane środki przeznacza się na pozostałe zadania realizowane ze środków finansowych, o których mowa w art. 360 pkt 5 lit. b.

3. Nabór wniosków o wpisanie inwestycji na Mapę jest przeprowadzany nie rzadziej niż raz na 4 lata. Do naboru stosuje się odpowiednio przepisy art. 371 ust. 2 i 3.

4. Wniosek o wpisanie infrastruktury na Mapę składa uczelnia, instytut PAN, instytut badawczy lub międzynarodowy instytut.

5. Przy ocenie wniosków uwzględnia się w szczególności:

- 1) unikatowość inwestycji w skali krajowej i międzynarodowej;
- 2) zgodność celów i założeń inwestycji z krajowymi i międzynarodowymi politykami w zakresie badań naukowych, rozwoju i innowacji;
- 3) potencjał instytucjonalny oraz kadrowy wnioskodawcy;
- 4) stopień zainteresowania inwestycją ze strony krajowego i międzynarodowego środowiska naukowo-badawczego i przedsiębiorstw;
- 5) zasadność kosztów związanych z realizacją inwestycji;
- 6) możliwość realizacji inwestycji w perspektywie krótko i średniookresowej;
- 7) perspektywę realizacji inwestycji we współpracy międzynarodowej.

6. Wpisu na Mapę dokonuje minister.

7. Mapę ogłasza się w BIP.

8. Minister przeprowadza okresowy przegląd inwestycji wpisanych na Mapę, nie rzadziej niż raz na 4 lata.

9. Minister ogłasza w BIP komunikat o okresowym przeglądzie.

10. Przy ocenie przedsięwzięć w ramach okresowego przeglądu uwzględnia się:

- 1) aktualność celów i założeń inwestycji,
- 2) stopień realizacji inwestycji w odniesieniu do celów i założeń – przedstawionych na etapie złożenia wniosku o wpisanie na Mapę.

11. Minister wykreśla inwestycję z Mapy:

- 1) po przeprowadzeniu okresowego przeglądu:
 - a) w przypadku negatywnej oceny zasadności pozostawiania inwestycji na Mapie,

- b) w przypadku nieprzystąpienia przez podmiot, którego inwestycja została wpisana na Mapę, do okresowego przeglądu;
- 2) na wniosek podmiotu, którego inwestycja została wpisana na Mapę.

12. Do postępowań w sprawie wpisania inwestycji na Mapę oraz wykreślenia z niej stosuje się odpowiednio przepisy art. 363 ust. 2 i 3.

Art. 368. 1. Finansowanie inwestycji, o których mowa w art. 360 pkt 5 lit. b obejmuje:

- 1) inwestycje w zakresie aparatury naukowo-badawczej oraz infrastruktury informatycznej o wartości przekraczającej 500 000 złotych;
- 2) inwestycje budowlane.

2. Przy przyznawaniu środków finansowych, o których mowa w art. 360 pkt 5 lit. b, uwzględnia się w szczególności:

- 1) poziom naukowy prac lub zadań i ich znaczenie dla rozwoju nauki;
- 2) praktyczną użyteczność wyników prac lub zadań oraz ich znaczenie dla rozwoju innowacyjności i gospodarki;
- 3) znaczenie realizacji prac lub zadań dla rozwoju międzynarodowej współpracy w zakresie nauki i techniki;
- 4) możliwość współfinansowania przewidzianych do realizacji prac lub zadań z innych źródeł;
- 5) wpis na Mapę.

Art. 369. 1. Minister przyznaje środki, o których mowa w art. 360 pkt 6, na okres nie dłuższy niż 3 lata, określając wysokość tych środków w kolejnych latach.

2. Przy przyznawaniu środków finansowych, o których mowa w art. 360 pkt 6, uwzględnia się w szczególności:

- 1) rodzaj aparatury naukowo-badawczej lub stanowiska badawczego;
- 2) wpis na Mapę;
- 3) wysokość kosztów utrzymania aparatury badawczej lub stanowiska badawczego w gotowości do prowadzenia działalności naukowej;
- 4) liczebność środowiska wykorzystującego aparaturę badawczą lub stanowisko badawcze, a w przypadku infrastruktury informatycznej – zakres i stopień wykorzystania przez inne podmioty.

Art. 370. 1. Minister ustanawia programy i przedsięwzięcia w celu realizacji polityki naukowej państwa.

2. Komunikat o ustanowieniu programu albo przedsięwzięcia ogłasza się w BIP.

Art. 371. 1. Minister ogłasza nabory do programów.

2. Ogłoszenia zamieszcza się w BIP.

3. W ogłoszeniu określa się w szczególności:

- 1) przedmiot programu;
- 2) podmioty uprawnione do udziału w programie;
- 3) szczegółowe warunki udziału w programie;
- 4) tryb przeprowadzania naboru do programu;
- 5) szczegółowe kryteria oceny wniosków.

Art. 372. Przy przyznawaniu środków finansowych w ramach programów uwzględnia się:

- 1) poziom merytoryczny wniosku lub
- 2) potencjał wnioskodawcy, lub
- 3) wpływ na poszerzenie stanu wiedzy, lub
- 4) użyteczność wyników prac lub zadań, lub
- 5) społeczną odpowiedzialność nauki.

Art. 373. 1. Minister przekazuje środki finansowe w ramach programów i przedsięwzięć na podstawie umowy.

2. Informację dotyczącą środków finansowych przyznanych w ramach programu albo przedsięwzięcia obejmującą:

- 1) nazwy podmiotów, które otrzymały środki finansowe,
- 2) wysokość przyznanych środków finansowych

– zamieszcza się w BIP.

Art. 374. Przyznawanie środków finansowych, o których mowa w art. 360 pkt 10, oraz ich rozliczanie odbywa się zgodnie z przepisami o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności albo zgodnie z umowami międzynarodowymi.

Art. 375. 1. Podmiot, który otrzymał środki finansowe, o których mowa w art. 360 pkt 5, 6 i 8, przekazuje ministrowi raport z wykorzystania środków finansowych wraz z rozliczeniem finansowym poniesionych kosztów.

2. Warunkiem rozliczenia przyznanych środków finansowych jest ich wydatkowanie zgodnie z ustawą, decyzją lub umową.

Art. 376. 1. Wnioski, opinie, umowy i raporty dotyczące zadań finansowanych ze środków finansowych, o których mowa w art. 360 pkt 6, 8, 12 i 13, oraz dotyczące Mapy stanowią tajemnicę przedsiębiorstwa w rozumieniu przepisów o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji.

2. Dokumenty wytworzone w toku prac zespołu, o którym mowa w art. 339, nie stanowią informacji publicznej.

Art. 377. W przypadku dokonania wynalazku, wzoru użytkowego lub wzoru przemysłowego w wyniku działalności naukowej finansowanej ze środków finansowych, o których mowa w art. 360, prawo do uzyskania patentu na wynalazek albo prawa ochronnego na wzór użytkowy, jak również prawa z rejestracji wzoru przemysłowego przysługuje podmiotowi, któremu przyznano te środki, chyba że umowa między ministrem a tym podmiotem albo decyzja o przyznaniu środków stanowią inaczej.

Art. 378. 1. Środki finansowe, o których mowa w art. 360 pkt 1–3, niewykorzystane w danym roku pozostają w dyspozycji podmiotu, któremu zostały przyznane.

2. Środki finansowe, o których mowa w art. 360 pkt 5, 6 i 8, niewykorzystane w danym roku pozostają w dyspozycji podmiotu, któremu zostały przyznane, na realizację zadań, na które zostały przyznane.

Art. 379. Środki finansowe, o których mowa w art. 360 pkt 1, 2, 4 i 7, są corocznie waloryzowane co najmniej o średnioroczny wskaźnik wzrostu cen towarów i usług ustalony w ustawie budżetowej na dany rok budżetowy.

Art. 380. 1. Należności finansowe wynikające z rozliczenia przyznanych środków finansowych, o których mowa w art. 360, minister umarza z urzędu lub na wniosek dłużnika, jeżeli:

- 1) dłużnik został wykreślony z właściwego rejestru, a odpowiedzialność za długi nie przeszła na osoby trzecie;
- 2) zachodzi uzasadnione przypuszczenie, że w postępowaniu egzekucyjnym nie uzyska się sumy wyższej od kosztów egzekucyjnych lub postępowanie egzekucyjne okazało się nieskuteczne;
- 3) zostało zastosowane umorzenie w ramach zawartego układu z wierzycielami dłużnika;
- 4) sąd oddalił wniosek o ogłoszenie upadłości dłużnika lub umorzył postępowanie upadłościowe z przyczyn, o których mowa w art. 13 oraz w art. 361 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy

z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe (Dz. U. z 2016 r. poz. 2171, 2260 i 2261 oraz z 2017 r. poz. 791).

2. Minister, na uzasadniony wniosek dłużnika lub z urzędu, może umorzyć należność finansową niestanowiącą pomocy publicznej lub pomocy de minimis w całości lub w części, odroczyć termin spłaty lub rozłożyć spłatę na raty, jeżeli:

- 1) wystąpiła nadzwyczajna zmiana stosunków gospodarczych, której strony nie mogły przewidzieć w dniu otrzymania środków finansowych, z powodu której zapłata należności przez dłużnika groziłaby znacznym pogorszeniem jego sytuacji ekonomicznej;
- 2) wystąpiły ważne zdarzenia losowe niezależne od dłużnika;
- 3) jest to uzasadnione ryzykiem naukowym wynikającym z charakteru wykonywanych zadań;
- 4) jest to uzasadnione ważnymi względami społecznymi lub gospodarczymi, w szczególności możliwościami płatniczymi dłużnika oraz uzasadnionym interesem Skarbu Państwa.

3. Do umorzenia należności finansowej, o której mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy o pomocy publicznej lub pomocy de minimis.

Art. 381. 1. Minister ogłasza cyklicznie konkurs „Inicjatywa doskonałości – uczelnia badawcza”, którego celem jest podniesienie międzynarodowego znaczenia działalności naukowej uczelni. Przepisy art. 371 ust. 2 i ust. 3 pkt 3–5 stosuje się odpowiednio.

2. W ramach konkursu środki finansowe może otrzymywać nie więcej niż 10 uczelni akademickich lub uczelni federacyjnych.

3. Wysokość środków finansowych w danym roku dla uczelni w ramach konkursu nie może przekroczyć 10% dotacji ze środków finansowych, o których mowa w art. 360 pkt 1 i 2, przyznanej w roku poprzedzającym rok zawarcia umowy, o której mowa w art. 383 ust. 1.

Art. 382. 1. Do konkursu „Inicjatywa doskonałości – uczelnia badawcza” może przystąpić uczelnia akademicka lub uczelnia federacyjna, która:

- 1) prowadzi działalność naukową w co najmniej 6 dyscyplinach i posiada kategorię naukową A+ albo A w co najmniej połowie tych dyscyplin;
- 2) nie posiada kategorii naukowej B ani C w jakiegokolwiek dyscyplinie;
- 3) prowadzi szkołę doktorską;
- 4) nie posiada negatywnej oceny programowej;
- 5) nie jest stroną umowy, o której mowa w art. 383 ust. 1.

2. Wniosek o udział w konkursie zawiera plan obejmujący cele w zakresie podniesienia poziomu jakości działalności naukowej i poziomu jakości kształcenia oraz opis działań zmierzających do ich osiągnięcia w okresie 6 lat.

3. Wniosek składa się w języku polskim i angielskim.

4. Przy ocenie wniosku uwzględnia się:

- 1) poziom merytoryczny wniosku;
- 2) istotność założonych celów dla podniesienia międzynarodowego znaczenia działalności naukowej uczelni;
- 3) adekwatność opisanych działań do założonych celów;
- 4) potencjał uczelni.

5. Wniosek podlega ocenie dokonywanej przez powołany przez ministra międzynarodowy zespół ekspertów posiadających znaczący dorobek naukowy.

6. Wynik oceny wniosku może być pozytywny albo negatywny.

7. Zespół ekspertów sporządza raport zawierający ocenę wraz z uzasadnieniem lub rekomendacje dotyczące zmiany planu.

8. Ekspertom przysługuje wynagrodzenie.

Art. 383. 1. Minister zawiera umowę z uczelnią, której wniosek został oceniony pozytywnie.

2. Umowa obejmuje w szczególności:

- 1) warunki finansowania realizacji planu, o którym mowa w art. 382 ust. 2, uwzględniającego rekomendacje zespołu ekspertów;
- 2) plan i harmonogram jego realizacji;
- 3) warunki rozliczenia i zwrotu środków finansowych przyznanych w ramach konkursu.

3. Minister przekazuje środki finansowe na podstawie umowy.

Art. 384. 1. Po upływie połowy okresu, o którym mowa w art. 382 ust. 2, dokonuje się śródkresowej ewaluacji realizacji planu.

2. W ostatnim roku okresu, o którym mowa w art. 382 ust. 2, dokonuje się końcowej ewaluacji realizacji planu.

3. Ewaluacji dokonuje zespół ekspertów, o którym mowa w art. 382 ust. 7, określając stopień realizacji planu.

4. Ewaluacja kończy się wydaniem oceny pozytywnej albo negatywnej.

Art. 385. 1. W przypadku negatywnego wyniku śródkresowej ewaluacji realizacji planu zespół ekspertów przedstawia rekomendację dotyczącą zmiany planu.

2. Uczelnia przedstawia ministrowi propozycję zmiany planu zgodną z rekomendacją zespołu ekspertów.

3. W przypadku nieprzekazania propozycji zmiany planu zgodnej z rekomendacją w terminie 30 dni od dnia otrzymania przez uczelnię rekomendacji, umowa, o której mowa w art. 383 ust. 1, ulega rozwiązaniu.

Art. 386. 1. W ostatnim roku okresu, o którym mowa w art. 382 ust. 2, uczelnia może przedstawić plan obejmujący cele w zakresie podniesienia poziomu jakości działalności naukowej i poziomu jakości kształcenia oraz opis działań zmierzających do ich osiągnięcia w okresie kolejnych 6 lat.

2. Plan podlega ocenie. Do oceny planu stosuje się odpowiednio przepisy art. 382 ust. 4–8.

3. Finansowanie w okresie kolejnych 6 lat może otrzymać nie więcej niż 5 uczelni, które uzyskały pozytywny wynik końcowej ewaluacji oraz pozytywny wynik oceny planu, o którym mowa w ust. 1. Przepisy ust. 1 i 2 oraz art. 381 ust. 2 i art. 383–385 stosuje się odpowiednio.

Art. 387. 1. Minister ogłasza cyklicznie konkurs „Regionalna inicjatywa doskonałości”, którego celem jest umocnienie znaczenia działalności naukowej uczelni w określonych przez niego dyscyplinach. Przepisy art. 371 ust. 2 i ust. 3 pkt 3–5 stosuje się odpowiednio.

2. W ramach konkursu środki finansowe mogą otrzymać nie więcej niż 2 uczelnie w każdej dyscyplinie.

3. Uczelnia będąca laureatem konkursu w dyscyplinie otrzymuje zwiększenie dotacji ze środków finansowych, o których mowa w art. 360 pkt 1 i 2, w wysokości nie większej niż 2% dotacji z tych środków przyznanej w roku poprzedzającym rok zawarcia umowy, o której mowa w art. 389 ust. 1. W przypadku gdy uczelnia jest laureatem konkursu w więcej niż 3 dyscyplinach, zwiększenie nie może łącznie przekroczyć 6%.

Art. 388. 1. Do konkursu „Regionalna inicjatywa doskonałości” może przystąpić uczelnia akademicka, która:

- 1) posiada kategorię naukową A+ albo A w dyscyplinie określonej w ogłoszeniu o konkursie;
- 2) prowadzi szkołę doktorską;

3) nie spełnia warunków udziału w konkursie „Inicjatywa doskonałości – uczelnia badawcza”, o których mowa w art. 382 ust. 1.

2. Wniosek o udział w konkursie zawiera plan obejmujący cele w zakresie podniesienia poziomu jakości działalności naukowej i poziomu jakości kształcenia w dyscyplinie, o której mowa w ust. 1 pkt 1, oraz opis działań zmierzających do ich osiągnięcia w okresie 4 lat.

3. Wniosek składa się w języku polskim.

4. Przy ocenie wniosku uwzględnia się:

- 1) poziom merytoryczny wniosku;
- 2) istotność założonych celów dla umocnienia znaczenia działalności naukowej uczelni w danej dyscyplinie;
- 3) adekwatność opisanych działań do założonych celów;
- 4) potencjał uczelni w danej dyscyplinie.

5. Wniosek podlega ocenie dokonywanej przez zespół ekspertów posiadających znaczący dorobek naukowy powołany przez ministra.

6. Wynik oceny wniosku może być pozytywny albo negatywny.

7. Zespół ekspertów sporządza raport zawierający ocenę wraz z uzasadnieniem lub rekomendacje dotyczące zmiany planu.

8. Ekspertom przysługuje wynagrodzenie.

Art. 389. 1. Minister zawiera umowę z uczelnią, której wniosek został oceniony pozytywnie.

2. Umowa obejmuje w szczególności:

- 1) warunki finansowania realizacji planu, o którym mowa w art. 388 ust. 2, uwzględniającego rekomendacje zespołu ekspertów;
- 2) plan i harmonogram jego realizacji;
- 3) warunki rozliczenia i zwrotu środków finansowych przyznanych w ramach konkursu.

3. Minister przekazuje środki finansowe na podstawie umowy.

Art. 390. 1. W ostatnim roku okresu, o którym mowa w art. 388 ust. 2, dokonuje się końcowej ewaluacji realizacji planu.

2. Ewaluacji dokonuje zespół ekspertów, o którym mowa w art. 388 ust. 7, określając stopień realizacji planu.

3. Ewaluacja kończy się wydaniem oceny pozytywnej albo negatywnej.

Art. 391. 1. W ostatnim roku okresu, o którym mowa w art. 388 ust. 2, uczelnia może przedstawić plan obejmujący cele w zakresie podniesienia poziomu jakości działalności naukowej i poziomu jakości kształcenia oraz opis działań zmierzających do ich osiągnięcia w okresie kolejnych 4 lat.

2. Plan podlega ocenie. Do oceny planu stosuje się odpowiednio przepisy art. 388 ust. 4–8.

3. Finansowanie w okresie kolejnych 4 lat może otrzymać nie więcej niż połowa uczelni, które uzyskały pozytywny wynik końcowej ewaluacji oraz pozytywny wynik oceny planu, o którym mowa w ust. 1. Przepisy ust. 1 i 2 oraz art. 387 ust. 2, art. 389 i art. 390 stosuje się odpowiednio.

Art. 392. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego i nauki określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) sposób i tryb podziału środków finansowych, o których mowa w art. 360 pkt 4 i 7, dla uczelni, oraz zwiększenia, o którym mowa w art. 362 ust. 8, mając na uwadze konieczność zapewnienia odpowiedniego poziomu wsparcia materialnego dla studentów oraz warunków umożliwiających odbywanie kształcenia osobom niepełnosprawnym;
- 2) sposób i tryb podziału środków finansowych, o których mowa w art. 360 pkt 1 i 2, dla nadzorowanych przez niego uczelni publicznych, oraz zwiększenia, o którym mowa w art. 362 ust. 8, mając na uwadze podział na uczelnie zawodowe i akademickie oraz ich zróżnicowane zadania, a także konieczność racjonalnego gospodarowania środkami publicznymi;
- 3) sposób i tryb podziału środków finansowych, o których mowa w art. 451 ust. 5, dla uczelni publicznych kształcących personel lotniczy dla lotnictwa cywilnego, mając na uwadze konieczność zapewnienia wysokiego poziomu kształcenia;
- 4) sposób i tryb podziału środków finansowych, o których mowa w art. 360 pkt 2, dla uczelni niepublicznych, instytutów PAN, instytutów badawczych, międzynarodowych instytutów oraz PAU, a także zwiększenia, o którym mowa w art. 362 ust. 8, mając na uwadze rodzaj i znaczenie podmiotu, któremu środki te mają być przyznane, dla realizacji polityki naukowej państwa, wysokość środków zaplanowanych w budżecie na ten cel, a także konieczność racjonalnego gospodarowania środkami publicznymi;

- 5) szczegółowe kryteria i tryb przyznawania oraz rozliczania, a także tryb przekazywania środków finansowych, o których mowa w art. 360:
 - a) pkt 5 lit. a – mając na uwadze znaczenie przewidzianych do finansowania inwestycji dla rozwoju uczelni publicznych,
 - b) pkt 5 lit. b – mając na uwadze znaczenie przewidzianych do finansowania inwestycji dla realizacji celów polityki naukowej– oraz zakres informacji zawartych we wniosku o przyznanie tych środków oraz w raporcie z ich wykorzystania;
- 6) szczegółowe kryteria i tryb przyznawania oraz rozliczania środków finansowych, o których mowa w art. 360 pkt 6, oraz zakres informacji zawartych we wniosku o przyznanie tych środków oraz w raporcie z ich wykorzystania, mając na uwadze znaczenie aparatury badawczej lub stanowiska badawczego oraz infrastruktury informatycznej, których utrzymanie przewidziane jest do finansowania, dla realizacji celów polityki naukowej;
- 7) sposób i tryb wpisywania inwestycji na Mapę oraz wzory wniosków o wpisanie inwestycji na Mapę, mając na uwadze znaczenie inwestycji w zakresie strategicznej infrastruktury badawczej dla realizacji celów polityki naukowej państwa, integracji krajowej infrastruktury badawczej z infrastrukturą międzynarodową, rozszerzenie naukowej współpracy międzynarodowej i podnoszenie jakości badań naukowych lub prac rozwojowych oraz rozwoju gospodarczego i społecznego kraju;
- 8) warunki i tryb przyznawania oraz rozliczania pomocy lub pomocy de minimis w ramach programów lub przedsięwzięć, w tym:
 - a) przeznaczenie pomocy,
 - b) rodzaje kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą,
 - c) sposób kumulowania pomocy,
 - d) maksymalne wielkości pomocy,
 - e) maksymalną intensywność pomocy,
 - f) szczegółowy zakres informacji zawartych we wnioskach o przyznanie pomocy oraz w raporcie rocznym i raporcie końcowym z realizacji zadań objętych pomocą– mając na uwadze cele polityki naukowej państwa oraz potrzebę uzyskiwania informacji niezbędnych do prawidłowego przyznawania oraz rozliczania pomocy publicznej lub pomocy de minimis.

Art. 393. 1. Ze środków finansowych, o których mowa w art. 360 pkt 15, wypłaca się wynagrodzenia:

- 1) członkom RGNiSW, członkom KPN, członkom PKA, członkom KEN, członkom RDN, ekspertom uczestniczącym w pracach PKA, ekspertom uczestniczącym w pracach KEN – za udział w pracach tych podmiotów;
- 2) członkom zespołów doradczych powołanych na podstawie art. 339 – za udział w posiedzeniu zespołu lub przygotowanie projektu opinii;
- 3) ekspertom i recenzentom powołanym na podstawie art. 339 – za przygotowanie ekspertyzy lub recenzji;
- 4) ekspertom, o których mowa w art. 420 ust. 2 – za udział w kontroli;
- 5) członkom komisji dyscyplinarnej przy RGNiSW – za udział w posiedzeniu składu orzekającego;
- 6) członkom komisji dyscyplinarnej przy ministrze – za udział w posiedzeniu składu orzekającego;
- 7) rzecznikom dyscyplinarnym powołanym przez ministra – za przeprowadzenie postępowania wyjaśniającego i udział w posiedzeniu składu orzekającego.

2. Zamiejscowym osobom, o których mowa w ust. 1, przysługuje zwrot kosztów podróży na zasadach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 77⁵ § 2 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy.

3. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego i nauki określi, w drodze rozporządzenia, wysokość wynagrodzenia przysługującego osobom, o których mowa w ust. 1, mając na uwadze konieczność zapewnienia relacji wysokości wynagrodzenia do minimalnego wynagrodzenia.

Art. 394. 1. Minister może zlecić uczelni, instytutowi PAN, instytutowi badawczemu lub międzynarodowemu instytutowi wykonanie określonego zadania w zakresie ich działalności statutowej, zapewniając odpowiednie środki na jego realizację.

2. Minister może zlecić uczelni wojskowej, uczelni służb państwowych, uczelni artystycznej, uczelni medycznej, uczelni morskiej lub instytutowi badawczemu wykonanie zadania w zakresie ich działalności statutowej, po zasięgnięciu opinii właściwego ministra nadzorującego uczelnię lub instytut.

3. Minister, w przypadku klęski żywiołowej lub w celu wykonania zobowiązań międzynarodowych, może zlecić uczelni, instytutowi PAN, instytutowi badawczemu lub

międzynarodowemu instytutowi wykonanie także innych zadań, zapewniając środki na ich realizację.

4. Minister może zlecić Fundacji Rozwoju Systemu Edukacji, będącej fundacją Skarbu Państwa, realizację zadań w zakresie szkolnictwa wyższego w ramach programów Unii Europejskiej dotyczących kształcenia, szkolenia, młodzieży i sportu, zapewniając środki na ich realizację.

Art. 395. Minister może prowadzić działania na rzecz podniesienia poziomu wiedzy w zakresie szkolnictwa wyższego i nauki, w tym realizując projekty, o których mowa w ustawie z dnia 11 lipca 2014 r. o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014–2020 (Dz. U. z 2017 r. poz. 1460 i 1475).

Art. 396. Przychodami uczelni publicznej są w szczególności środki finansowe, o których mowa w art. 360 pkt 1, 2 i 6.

Art. 397. Środki finansowe z dotacji gromadzi się na odrębnym rachunku bankowym.

Art. 398. 1. Działalność uczelni, o której mowa w art. 11, działalność uczelni federacyjnej, o której mowa w art. 36 ust. 2 i 3, a także działalność związku uczelni, o której mowa w art. 39 ust. 2, podlega zwolnieniu z podatku dochodowego, podatku od towarów i usług, podatku od nieruchomości, podatku rolnego, podatku leśnego i podatku od czynności cywilnoprawnych, na zasadach określonych w odrębnych ustawach.

2. Uczelnie, uczelnie federacyjna oraz związki uczelni są zwolnione z opłat z tytułu użytkowania wieczystego nieruchomości Skarbu Państwa, z wyjątkiem opłat określonych w przepisach o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa.

Art. 399. 1. Uczelnie publiczne oraz uczelnie federacyjne prowadzi samodzielną gospodarkę finansową na podstawie planu rzeczowo-finansowego, zgodnie z przepisami o finansach publicznych oraz przepisami o rachunkowości.

2. Uczelnie publiczne oraz uczelnie federacyjne przekazuje ministrowi, za pośrednictwem Systemu POL-on, w terminie do dnia 31 maja:

- 1) plan rzeczowo-finansowy na bieżący rok obrotowy;
- 2) sprawozdanie z wykonania planu rzeczowo-finansowego za poprzedni rok obrotowy.

3. Uczelnie niepubliczne prowadzi samodzielną gospodarkę finansową na podstawie planu rzeczowo-finansowego, zatwierdzanego przez organ kolegialny wskazany w statucie uczelni, zgodnie z przepisami o rachunkowości, a w zakresie gospodarowania środkami pochodzącymi z budżetu państwa, również zgodnie z przepisami o finansach publicznych.

4. Uczelnia niepubliczna przedstawia ministrowi, za pośrednictwem Systemu POL-on, sprawozdanie z wykorzystania środków finansowych, o których mowa w art. 360 pkt 2, 4 i 7.

5. W uczelni oraz uczelni federacyjnej rokiem obrotowym jest rok kalendarzowy.

Art. 400. 1. Uczelnia posiada fundusz:

- 1) stypendialny;
- 2) wsparcia osób niepełnosprawnych.

2. Uczelnia publiczna oraz uczelnia federacyjna posiada:

- 1) fundusz zasadniczy;
- 2) inne fundusze, których utworzenie przewidują odrębne przepisy.

3. Zysk netto uczelni publicznej oraz uczelni federacyjnej przeznaczają się na fundusz zasadniczy.

4. Stratę netto uczelni publicznej oraz uczelni federacyjnej pokrywa się z funduszu zasadniczego.

Art. 401. Roczne sprawozdanie finansowe uczelni publicznej podlega badaniu przez firmę audytorską.

Art. 402. 1. Fundusz zasadniczy odzwierciedla wartość mienia uczelni publicznej.

2. W uczelni publicznej środki trwałe oraz wartości niematerialne i prawne, z wyjątkiem budynków i lokali oraz obiektów inżynierii lądowej i wodnej, podlegają amortyzacji na zasadach określonych w odrębnych przepisach.

3. Wartość budynków i lokali oraz obiektów inżynierii lądowej i wodnej podlega odpisom umorzeniowym.

4. Koszty zakupu oraz wytworzenia aparatury naukowo-badawczej oraz infrastruktury informatycznej o wartości nieprzekraczającej 500 000 złotych, zaliczanej do środków trwałych i wartości niematerialnych i prawnych zgodnie z przepisami ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2016 r. poz. 1047 i 2255 oraz z 2017 r. poz. 61, 245, 791 i 1089), mogą być wliczane do kosztów realizacji zadań finansowanych ze środków, o których mowa w art. 360 pkt 2 lit. a, pkt 3, 6, 8, 10, 12 i 13.

Art. 403. 1. Fundusz stypendialny w uczelni stanowią środki finansowe, o których mowa w art. 360 pkt 4, oraz inne zwiększenia.

2. Niewykorzystane w danym roku budżetowym środki funduszu stypendialnego pozostają w funduszu na rok następny.

3. Środki funduszu stypendialnego wydatkowane niezgodnie z przeznaczeniem lub z naruszeniem art. 97 ust. 3 lub art. 405 ust. 3 podlegają zwrotowi do funduszu ze środków finansowych uczelni innych niż pochodzące z dotacji ze środków finansowych, o których mowa w art. 360 pkt 1, 2, 4, 6 i 7.

Art. 404. Uczelnia niepubliczna może przeznaczyć w danym roku budżetowym nie więcej niż 0,2% przyznanych środków finansowych, o których mowa w art. 360 pkt 4, na pokrywanie kosztów realizacji zadań związanych z przyznawaniem i wypłacaniem świadczeń, o których mowa w art. 92 ust. 1 pkt 1–4.

Art. 405. 1. Rektor w porozumieniu z samorządem studenckim dokonuje podziału dotacji ze środków finansowych, o których mowa w art. 360 pkt 4.

2. W nowo utworzonej uczelni podziału dotacji dokonuje na okres roku rektor.

3. Środki finansowe z dotacji, o których mowa w ust. 1, wydatkowane w danym roku na stypendia rektora stanowią nie więcej niż 60% środków wydatkowanych łącznie w danym roku na stypendia rektora, stypendia socjalne oraz zapomogi.

Art. 406. 1. Fundusz wsparcia osób niepełnosprawnych w uczelni stanowią środki finansowe, o których mowa w art. 360 pkt 7.

2. Niewykorzystane w danym roku budżetowym środki funduszu wsparcia osób niepełnosprawnych pozostają w funduszu na rok następny.

3. Środki funduszu wsparcia osób niepełnosprawnych wydatkowane niezgodnie z przeznaczeniem podlegają zwrotowi do funduszu ze środków finansowych uczelni innych niż pochodzące z dotacji ze środków finansowych, o których mowa w art. 360 pkt 1, 2, 4, 6 i 7.

4. Do ustalania kwoty dotacji przepis art. 407 ust. 3 stosuje się odpowiednio.

Art. 407. 1. W przypadku gdy niewykorzystane z dotacji środki finansowe, o których mowa w art. 360 pkt 4 lub 7, na koniec poprzedniego roku są równe albo przewyższają kwotę dotacji ustalonej na podstawie algorytmu, o którym mowa w art. 362 ust. 1, na dany rok:

- 1) nie przyznaje się uczelni środków finansowych, o których mowa odpowiednio w art. 360 pkt 4 lub 7;
- 2) uczelnia zwraca niewykorzystane środki finansowe z dotacji w kwocie stanowiącej różnicę między stanem środków na koniec poprzedniego roku a wysokością dotacji ustalonej na podstawie algorytmu na dany rok.

2. Do zwrotu środków stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1870, 1948, 1984 i 2260 oraz z 2017 r. poz.

60, 191, 659, 933, 935, 1089, 1475 i 1529) dotyczące zwrotu dotacji niewykorzystanej do końca roku budżetowego, z tym że dotacja podlega zwrotowi w terminie 7 dni od dnia ogłoszenia komunikatu, o którym mowa w art. 362 ust. 9.

3. W przypadku gdy kwota dotacji ustalonej na podstawie algorytmu, o którym mowa w art. 362 ust. 1, na dany rok jest większa od stanu funduszu stypendialnego w części pochodzącej z dotacji na koniec roku poprzedzającego rok przyznania dotacji, dotację ustaloną na podstawie algorytmu zmienia się o kwotę stanowiącą różnicę między stanem tego funduszu na koniec roku poprzedzającego rok przyznania dotacji, w części pochodzącej z dotacji a kwotą stanowiącą 10% kwoty dotacji z roku poprzedzającego rok przyznania dotacji.

Art. 408. Do czasu ustalenia wysokości dotacji ze środków, o których mowa w:

- 1) art. 360 pkt 1, 2 i 7 – dotacja może być przekazywana w transzach miesięcznych w wysokości 1/12 kwoty dotacji przekazanej w poprzednim roku budżetowym;
- 2) art. 360 pkt 4 – dotacja może być przekazywana w transzach miesięcznych w wysokości 1/10 kwoty dotacji przekazanej w poprzednim roku budżetowym.

Art. 409. 1. Uczelnia publiczna, w której suma strat netto w okresie nie dłuższym niż 5 ostatnich lat przekracza 25% kwoty dotacji z budżetu państwa otrzymanej w roku poprzedzającym bieżący rok budżetowy na zadania, o których mowa w art. 360 pkt 1, 2, 6 i 7, opracowuje program naprawczy.

2. Uczelnia publiczna opracowuje program naprawczy w terminie 3 miesięcy od stwierdzenia straty, o której mowa w ust. 1.

3. Program naprawczy obejmuje działania mające na celu odzyskanie równowagi finansowej przez zrównoważenie kosztów działalności uczelni publicznej z jej przychodami w okresie nie dłuższym niż do końca roku, w którym upływają 3 lata od dnia uchwalenia programu naprawczego.

4. Rada uczelni uchwała program naprawczy i przedkłada go ministrowi.

5. Rada uczelni przedkłada ministrowi roczne sprawozdanie z wykonania programu naprawczego, w terminie do dnia 31 stycznia.

6. W przypadku gdy:

- 1) uczelnia publiczna nie wprowadzi programu naprawczego w trybie określonym w ust. 2–4 lub
- 2) ocena rezultatów programu naprawczego przedstawianych w sprawozdaniach, o których mowa w ust.5, wskazuje, że nie zostaną osiągnięte jego cele, lub

- 3) w ostatnim roku realizacji programu naprawczego wystąpił warunek opracowania programu naprawczego, o którym mowa w ust. 1, lub
- 4) ocena rezultatów programu naprawczego przedstawionych w sprawozdaniu, o którym mowa w ust. 5, złożonym po zakończeniu ostatniego roku realizacji programu naprawczego, wskazuje, że nie zostały osiągnięte jego cele

– minister powołuje, na okres nie dłuższy niż 3 lata, osobę pełniącą obowiązki rektora, powierzając jej zadania dotyczące opracowania i wdrożenia programu naprawczego.

7. Z dniem powołania osoby pełniącej obowiązki rektora:

- 1) rektor zostaje zawieszony w pełnieniu obowiązków; w okresie zawieszenia rektorowi nie przysługuje dodatek funkcyjny do wynagrodzenia;
- 2) działalność organów kolegialnych uczelni zostaje zawieszona w zakresie decydowania o gospodarce finansowej.

8. W przypadku gdy kadencja rektora upłynie w trakcie okresu, na który została powołana osoba pełniąca obowiązki rektora, do końca tego okresu nie przeprowadza się wyboru rektora.

Art. 410. 1. BGK prowadzi obsługę bankową rachunków funduszy, o których mowa w art. 400 ust. 1.

2. Koszty obsługi bankowej, o której mowa w ust. 1, są pokrywane przez ministra ze środków finansowych, o których mowa w art. 360 pkt 4 i 7.

3. Uczelnia mająca siedzibę poza miejscowością, w której BGK prowadzi obsługę kasową, może korzystać, po uzgodnieniu z BGK, z zastępczej obsługi kasowej w oddziale innego banku.

4. BGK informuje ministra, w terminie do dnia 31 stycznia danego roku o stanie środków finansowych zgromadzonych na koniec roku poprzedniego na rachunkach:

- 1) funduszy stypendialnych w części pochodzącej ze środków finansowych, o których mowa w art. 360 pkt 4, oraz środków finansowych na stypendia, o których mowa w art. 360 pkt 9, oraz
- 2) funduszy wsparcia osób niepełnosprawnych ze środków finansowych, o których mowa w art. 360 pkt 7.

Art. 411. 1. Uczelnia, instytut PAN, instytut badawczy oraz międzynarodowy instytut może utworzyć, ze środków innych niż określone w art. 360, własny fundusz na stypendia za wyniki w nauce dla studentów oraz stypendia naukowe dla pracowników i doktorantów.

2. Zasady przyznawania stypendiów, o których mowa w ust. 1, dla studentów i doktorantów są ustalane w uzgodnieniu odpowiednio z samorządem studenckim albo samorządem doktorantów.

3. Na wniosek podmiotu, o którym mowa w ust. 1, minister zatwierdza zasady przyznawania stypendiów.

Art. 412. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego i nauki określi, w drodze rozporządzenia, sposób prowadzenia gospodarki finansowej uczelni publicznej, mając na uwadze konieczność zapewnienia prawidłowości gospodarowania środkami publicznymi.

Art. 413. Prowadzenie przez:

- 1) uczelnię działalności, o której mowa w art. 11, sportowej, rehabilitacyjnej lub diagnostycznej,
 - 2) uczelnię federacyjną działalności, o której mowa w art. 36 ust. 2 i 3,
 - 3) związek uczelni działalności, o której mowa w art. 39 ust. 2
- nie stanowi działalności gospodarczej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1829, 1948, 1997 i 2255 oraz z 2017 r. poz. 460 i 819).

Art. 414. 1. Tworzy się Fundusz Kredytów Studenckich, prowadzony przez BGK.

2. Przychodami Funduszu Kredytów Studenckich są:

- 1) dotacje z budżetu państwa określane corocznie w ustawie budżetowej;
- 2) wpływy z inwestycji środków Funduszu Kredytów Studenckich w papiery wartościowe emitowane przez Skarb Państwa;
- 3) inne zwiększenia.

3. Środki Funduszu Kredytów Studenckich przeznacza się na:

- 1) pokrywanie odsetek należnych od kredytów pobieranych przez kredytobiorców:
 - a) w całości – w okresie studiów, o którym mowa w art. 107 ust. 1, oraz w okresie ustalonym zgodnie z art. 109 ust. 1,
 - b) w części stanowiącej różnicę pomiędzy kwotą odsetek obliczoną przy zastosowaniu oprocentowania określonego w umowie, o której mowa w art. art. 105, a kwotą odsetek spłacanych przez kredytobiorców – po okresie, o którym mowa w art. 109 ust. 1;
- 2) pokrywanie skutków finansowych umorzeń spłaty kredytów;
- 3) nabywanie papierów wartościowych emitowanych przez Skarb Państwa;

- 4) pokrywanie kosztów realizacji zadań wymienionych w pkt 1–3 ponoszonych przez BGK.

Art. 415. 1. Fundusz Kredytów Studenckich działa na podstawie rocznego planu finansowego, wyodrębnionego w planie finansowym BGK.

2. Roczny plan finansowy zawiera w szczególności:

- 1) podział środków na fundusz obsługi odsetek, z którego dokonywane będą wypłaty zgodnie z art. 414 ust. 3 pkt 1 oraz fundusz rezerwowy, z którego dokonywane będą wypłaty w związku z umorzeniami spłaty kredytów studenckich zgodnie z art. 414 ust. 3 pkt 2;
- 2) wysokość kosztów, o których mowa w art. 414 ust. 3 pkt 4;
- 3) odrębny bilans oraz rachunek zysków i strat.

3. BGK przedstawia ministrowi oraz ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych:

- 1) do dnia 30 kwietnia danego roku:
 - a) sprawozdanie z realizacji planu finansowego Funduszu Kredytów Studenckich za rok poprzedni,
 - b) sprawozdanie z działalności oraz wyników Funduszu Kredytów Studenckich za rok poprzedni,
 - c) bilans oraz rachunek zysków i strat za poprzedni rok obrotowy,
 - d) propozycję wysokości dotacji budżetowej, o której mowa w art. 414 ust. 2 pkt 1, na rok następny;
- 2) do dnia 15 czerwca danego roku – projekt rocznego planu finansowego Funduszu Kredytów Studenckich na następny rok.

4. Projekt rocznego planu finansowego Funduszu Kredytów Studenckich na następny rok zatwierdza minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z ministrem do dnia 31 lipca danego roku.

Art. 416. 1. Skarb Państwa oraz jednostki samorządu terytorialnego mogą przekazywać uczelniom nieruchomości w trybie i na zasadach określonych w ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2016 r. poz. 2147 i 2260 oraz z 2017 r. poz. 624, 820, 1509, 1529 i 1566).

2. Na zasadach określonych w art. 38–41 ustawy z dnia 16 grudnia 2016 r. o zasadach zarządzania mieniem państwowym dokonanie przez uczelnię publiczną czynności prawnej w zakresie rozporządzenia składnikami aktywów trwałych, w rozumieniu przepisów o

rachunkowości oraz dokonanie przez uczelnię publiczną czynności prawnej w zakresie oddania tych składników do korzystania innemu podmiotowi, na okres dłuższy niż 180 dni w roku kalendarzowym, wymaga zgody Prezesa Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej, w przypadkach gdy wartość rynkowa tych składników albo wartość rynkowa przedmiotu czynności prawnej, przekracza kwotę 2 000 000 złotych. Do wniosku o wyrażenie zgody dołącza się zgodę rady uczelni.

DZIAŁ XII

Nadzór nad systemem szkolnictwa wyższego i nauki

Art. 417. 1. W ramach nadzoru nad systemem szkolnictwa wyższego i nauki minister sprawuje nadzór nad:

- 1) uczelniami, uczelniami federacyjnymi i związkami uczelni w zakresie zgodności działania z przepisami prawa, pozwoleniem na utworzenie kierunku studiów oraz prawidłowości wydatkowania środków publicznych;
- 2) instytutami PAN, instytutami badawczymi i międzynarodowymi instytutami w zakresie zgodności działania z przepisami dotyczącymi kształcenia w szkole doktorskiej oraz prawidłowości wydatkowania środków publicznych przekazanych przez ministra;
- 3) PAU oraz podmiotami, o których mowa w art. 7 ust. 1 pkt 8 oraz art. 326 pkt 1, 5 i 6, w zakresie prawidłowości wydatkowania środków publicznych przekazanych przez ministra;
- 4) podmiotami, o których mowa w art. 7 ust. 2, w zakresie prawidłowości wydatkowania środków publicznych.

2. Nad podmiotami, o których mowa w art. 7 ust. 1 pkt 3–6 oraz ust. 2, minister sprawuje nadzór również w zakresie wynikającym z odrębnych przepisów.

Art. 418. 1. Minister może żądać informacji i wyjaśnień od podmiotów, o których mowa w art. 417 ust. 1, oraz od założyciela uczelni niepublicznej, a także dokonywać kontroli ich działalności w zakresie określonym w tym przepisie.

2. Minister stwierdza nieważność:

- 1) aktu wydanego w uczelni, uczelni federacyjnej lub związku uczelni, z wyłączeniem decyzji administracyjnej,
- 2) aktu dotyczącego kształcenia w szkole doktorskiej wydanego w instytucie PAN, instytucie badawczym lub międzynarodowym instytucie, z wyłączeniem decyzji administracyjnej,

3) aktu założyciela uczelni niepublicznej w sprawie nadania statutu
– w przypadku stwierdzenia ich niezgodności z przepisami prawa.

3. Na rozstrzygnięcie w sprawie stwierdzenia nieważności aktu służy, w terminie 30 dni od dnia jego doręczenia, skarga do sądu administracyjnego. Przepisy o zaskarżaniu do sądu administracyjnego decyzji z zakresu administracji publicznej stosuje się odpowiednio.

4. Minister, w przypadku gdy:

- 1) uczelnia, uczelnia federacyjna, związek uczelni lub założyciel uczelni niepublicznej narusza przepisy prawa lub pozwolenie na utworzenie kierunku studiów,
- 2) instytut PAN, instytut badawczy lub międzynarodowy instytut narusza przepisy dotyczące kształcenia w szkole doktorskiej

– wzywa do zaprzestania tej działalności i usunięcia naruszenia, określając sposób i termin usunięcia naruszenia.

5. Przepis ust. 4 stosuje się również w przypadku stwierdzenia, że uczelnia, uczelnia federacyjna, związek uczelni lub założyciel uczelni niepublicznej nie zrealizowali wniosków lub zaleceń sporządzonych w wyniku kontroli, o której mowa w ust. 1.

6. W przypadku niezrealizowania wezwania, o którym mowa w ust. 4, minister może zawiesić rekrutację w uczelni lub uczelni federacyjnej na kolejny rok akademicki. Decyzji nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.

7. W przypadku stwierdzenia, że uczelnia lub uczelnia federacyjna prowadzi studia bez pozwolenia, o którym mowa w art. 58 ust. 3 i 4, art. 62 ust. 2 i 3 lub art. 63 ust. 3, minister nakazuje uczelni zaprzestanie tej działalności. Decyzji nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.

Art. 419. 1. Rektor oraz organ uczelni federacyjnej wykonujący kompetencje rektora zamieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej uczelni:

- 1) statut,
- 2) zasady i tryb przyjmowania na studia,
- 3) regulamin studiów

– w terminie 14 dni od dnia ich przyjęcia.

2. Rektor, organ uczelni federacyjnej wykonujący kompetencje rektora, dyrektor instytutu PAN, dyrektor instytutu badawczego oraz dyrektor międzynarodowego instytutu zamieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej uczelni lub instytutu:

- 1) zasady i tryb przyjmowania do szkoły doktorskiej,
- 2) regulamin szkoły doktorskiej

– w terminie 14 dni od dnia ich przyjęcia.

Art. 420. 1. Do kontroli, o której mowa w art. 418 ust. 1, stosuje się przepisy o kontroli w administracji rządowej.

2. Do kontroli mogą zostać powołani eksperci.

3. Ekspertem nie może być osoba, która jest lub była w okresie 5 lat poprzedzających kontrolę zatrudniona w podmiocie kontrolowanym albo jest lub była wykonawcą zadania, którego dotyczy kontrola. Ekspertem nie może być również osoba, w stosunku do której zachodzą okoliczności faktyczne lub prawne mogące wpłynąć na bezstronność przeprowadzenia kontroli.

Art. 421. 1. Działalność podmiotów, o których mowa w art. 7 ust. 2, podlega audytowi zewnętrznemu w zakresie prawidłowości realizacji zadań, rocznego planu finansowego i sprawozdawczości, a także funkcjonowania kontroli zarządczej.

2. Audyt przeprowadza się nie rzadziej niż co 4 lata.

3. Audyt obejmuje działalność podmiotu w roku kalendarzowym z okresu, o którym mowa w ust. 2.

4. Nieprzeprowadzenie audytu stanowi podstawę do odwołania osoby kierującej podmiotem.

Art. 422. Rektor oraz organ uczelni federacyjnej wykonujący kompetencje rektora zawiadamia ministra oraz PKA o:

- 1) rozpoczęciu i zakończeniu prowadzenia kształcenia na kierunku studiów,
- 2) zaprzestaniu spełniania warunków do prowadzenia kierunku studiów

– w terminie miesiąca od dnia zaistnienia tych okoliczności.

Art. 423. 1. Minister może nakazać założycielowi, w drodze decyzji, likwidację uczelni niepublicznej, w przypadku gdy:

- 1) po dniu wydania decyzji o pozwoleniu na utworzenie uczelni niepublicznej zaistniały przesłanki określone w art. 45 ust. 1 pkt 1 lub 2;
- 2) uczelni zostały cofnięte wszystkie pozwolenia na utworzenie kierunku studiów;
- 3) działania lub zaniechania założyciela lub organów uczelni uniemożliwiają funkcjonowanie uczelni zgodnie z prawem;
- 4) uczelnia uniemożliwia lub utrudnia przeprowadzenie oceny programowej lub ewaluacji jakości kształcenia w szkole doktorskiej;

5) uczelnia lub jej założyciel uniemożliwiają lub utrudniają przeprowadzenie kontroli, o której mowa w art. 418 ust. 1, lub nie zrealizowali wniosków lub zaleceń z tej kontroli, lub w wyznaczonym terminie nie zastosowali się do wezwania, o którym mowa w art. 418 ust. 4 pkt 1;

6) nie nastąpiło przekazanie środków, o których mowa w art. 43 ust. 3.

2. Uczelnia niepubliczna jest w likwidacji od dnia wydania decyzji, o której mowa w ust.

1. Likwidację prowadzi założyciel.

3. Przepisy art. 50 ust. 5–8, oraz art. 51–53 stosuje się odpowiednio.

4. W przypadku nieprzekazania ministrowi, w terminie 3 miesięcy od dnia doręczenia decyzji, o której mowa w ust. 1, informacji o przystąpieniu do likwidacji, wykonanie obowiązku likwidacji uczelni niepublicznej następuje w sposób określony w przepisach ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Art. 424. 1. Minister może nałożyć na uczelnię lub uczelnię federacyjną administracyjną karę pieniężną w wysokości do:

1) 100 000 złotych w przypadku prowadzenia studiów bez pozwolenia, o którym mowa w art. 58 ust. 3 i 4, art. 62 ust. 2 i 3 lub art. 63 ust. 3;

2) 50 000 złotych w przypadku:

a) naruszenia obowiązków informacyjnych, o których mowa w art. 126 ust. 3 i 4, art. 183, art. 217, art. 419,

b) naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 422,

c) niewprowadzenia do systemu POL-on danych, o których mowa w art. 341 ust. 1, art. 342 ust. 1, art. 343 ust. 1 lub w przepisach wydanych na podstawie art. 351, a także w przypadku ich niezaktualizowania, niezarchiwizowania lub nieusunięcia z tego systemu,

d) pobierania od studentów opłat niezgodnie z art. 85 lub art. 86,

e) naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 88 lub art. 201;

3) 5 000 złotych w przypadku naruszenia terminu, o którym mowa w art. 83 ust. 2.

2. Wpływy z kar, o których mowa w ust. 1, stanowią dochód budżetu państwa.

Art. 425. 1. W przypadku stwierdzenia naruszenia przez rektora przepisów prawa minister może wystąpić do kolegium elektorów albo podmiotu, który dokonał wyboru rektora, albo go powołał z wnioskiem o odwołanie rektora.

2. Wniosek o odwołanie rektora jest rozpatrywany w terminie 30 dni od jego doręczenia.

3. Do czasu rozpatrzenia wniosku o odwołanie rektora minister może zawiesić go w pełnieniu funkcji.

4. Rektor zostaje zawieszony w pełnieniu funkcji z mocy prawa, w przypadku gdy toczy się przeciwko niemu postępowanie karne z oskarżenia publicznego o przestępstwo umyślne lub postępowanie o umyślne przestępstwo skarbowe.

5. W przypadku nieodwołania rektora w trybie, o którym mowa w ust. 1 i 2, minister może odwołać rektora, po zasięgnięciu opinii RGNiSW oraz właściwej konferencji uczelni. Opinie są przedstawiane w terminie 30 dni od dnia doręczenia wniosku o ich wydanie. W przypadku bezskutecznego upływu tego terminu wymóg zasięgnięcia opinii uważa się za spełniony.

6. W przypadku stwierdzenia naruszenia przez radę uczelni przepisów prawa, minister występuje do senatu z wnioskiem o skrócenie kadencji rady. Przepisy ust. 2–5 stosuje się odpowiednio.

7. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 i 6, senat podejmuje uchwałę bezwzględną większością głosów.

8. W terminie 30 dni od dnia podjęcia uchwały o skróceniu kadencji rady uczelni senat powołuje nową radę uczelni na okres do końca kadencji dotychczasowej rady uczelni.

DZIAŁ XIII

Przepisy szczególne

Art. 426. Uczelnia publiczna, która wykonuje zadania, o których mowa w art. 11, oraz w której w przeważającej części zadania te dotyczą:

- 1) obrony narodowej – jest uczelnią wojskową;
- 2) bezpieczeństwa obywateli i ochrony ludności – jest uczelnią służb państwowych;
- 3) działalności kulturalnej – jest uczelnią artystyczną;
- 4) medycyny – jest uczelnią medyczną, jeżeli prowadzi podmiot leczniczy prowadzący szpital;
- 5) żeglugi morskiej – jest uczelnią morską.

Art. 427. 1. Uczelnia wojskowa jest jednocześnie jednostką wojskową w rozumieniu ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2017 r. poz. 1430).

2. Zakres działania uczelni służb państwowych jako jednostki organizacyjnej właściwej służby określają odrębne przepisy.

Art. 428. 1. Nadzór, o którym mowa w dziale XII, nad:

- 1) uczelnią wojskową – sprawuje Minister Obrony Narodowej;
- 2) uczelnią służb państwowych – sprawuje minister właściwy do spraw wewnętrznych;
- 3) uczelnią artystyczną – sprawuje minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego;
- 4) uczelnią medyczną – sprawuje minister właściwy do spraw zdrowia;
- 5) uczelnią morską – sprawuje minister właściwy do spraw gospodarki morskiej.

2. Nadzór, o którym mowa w dziale XII, nad publiczną uczelnią teologiczną oraz inną uczelnią publiczną prowadzącą kształcenie w zakresie teologii sprawuje minister, a także – w zakresie określonym przez umowę międzynarodową zawartą ze Stolicą Apostolską oraz ustawy regulujące stosunki między Rzeczpospolitą Polską a innymi kościołami i związkami wyznaniowymi oraz przez statuty tych uczelni – władze kościołów i związków wyznaniowych.

Art. 429. Przez ministra wskazanego w art. 16 ust. 1, 3 i 4, art. 25 ust. 4 i ust. 9 pkt 1, art. 40 ust. 5, art. 41 ust. 2, 5, 6, 12, 13 i 15, art. 55 ust. 7 pkt 2, art. 62 ust. 4 i 6, art. 288 ust. 4, art. 294 ust. 1, art. 355 ust. 2, art. 362 ust. 8 i 9, art. 363 w zakresie przyznawanych środków finansowych, art. 375 ust. 1 w zakresie przyznawanych środków finansowych, art. 380 ust. 1 i 2 w zakresie przyznawanych środków finansowych, art. 394 ust. 1, art. 399 ust. 2, art. 409 ust. 4–6, w odniesieniu do uczelni wojskowej, uczelni służb państwowych, uczelni artystycznej, uczelni medycznej i uczelni morskiej należy rozumieć właściwego ministra nadzorującego uczelnię.

Art. 430. Ograniczenie wynikające z art. 32 ust. 2 nie dotyczy uczelni publicznych nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw kultury i dziedzictwa narodowego.

Art. 431. 1. Rektora uczelni wojskowej Minister Obrony Narodowej:

- 1) wyznacza spośród żołnierzy zawodowych albo
 - 2) powołuje spośród byłych żołnierzy zawodowych
- spełniających warunki określone w art. 25 ust. 1.

2. Do zatrudnienia rektora uczelni wojskowej stosuje się przepis art. 27.

3. Minister Obrony Narodowej, na wniosek rektora, wyznacza spośród żołnierzy zawodowych osobę pełniącą w uczelni wojskowej funkcję kierowniczą do spraw realizacji zadań uczelni jako jednostki wojskowej.

4. Rektor uczelni wojskowej, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, oraz osoba, o której mowa w ust. 3, są nauczycielami akademickimi. W decyzji o wyznaczeniu rektora lub osoby, o której

mowa w ust. 3, Minister Obrony Narodowej określa przyporządkowanie do jednej z grup pracowników, o których mowa w art. 121, oraz do jednego ze stanowisk, o których mowa w art. 123 ust. 1 lub określonych na podstawie art. 123 ust. 3 pkt 1. Przepisy art. 123 ust. 2 i art. 443 ust. 4 stosuje się.

5. Rektora uczelni wojskowej i osobę, o której mowa w ust. 3, może odwołać Minister Obrony Narodowej.

Art. 432. 1. Rektora uczelni służb państwowych jako jednostki organizacyjnej właściwej służby wyznacza minister właściwy do spraw wewnętrznych spośród funkcjonariuszy właściwej służby państwowej, spełniających warunki określone w art. 25 ust. 1.

2. W szczególnych przypadkach minister właściwy do spraw wewnętrznych może wyznaczyć rektora uczelni służb państwowych spośród oficerów, niespełniających warunków określonych w art. 25 ust. 1, posiadających stopień we właściwej służbie państwowej odpowiadający co najmniej stopniowi generała brygady.

3. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, na wniosek rektora, wyznacza spośród funkcjonariuszy właściwej służby państwowej osobę pełniącą w uczelni służb państwowych funkcję kierowniczą do spraw realizacji zadań uczelni jako jednostki organizacyjnej właściwej służby.

4. Rektora uczelni służb państwowych i osobę, o której mowa w ust. 3, może odwołać minister właściwy do spraw wewnętrznych.

Art. 433. Rektor uczelni wojskowej oraz uczelni służb państwowych jest jednocześnie komendantem uczelni w rozumieniu przepisów, odpowiednio, o służbie wojskowej albo o właściwej służbie państwowej.

Art. 434. Statut uczelni wojskowej oraz statut uczelni służb państwowych wchodzi w życie z dniem wydania odpowiednio przez Ministra Obrony Narodowej lub ministra właściwego do spraw wewnętrznych decyzji zatwierdzającej statut, chyba że w został w nim określony termin późniejszy.

Art. 435. 1. Statut publicznej uczelni teologicznej jest uchwalany w porozumieniu z właściwymi władzami kościołów i związków wyznaniowych. Przepisy art. 35 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

2. Przepisy ust. 1 stosuje się do innej uczelni publicznej prowadzącej kształcenie w zakresie teologii, z tym że porozumienie z właściwymi władzami kościołów i związków

wyznaniowych dotyczy tylko postanowień statutu związanych z prowadzeniem tego kształcenia.

Art. 436. W uczelni wojskowej oraz w uczelni służb państwowych warunki i tryb rekrutacji, o których mowa w art. 74 ust. 1, w odniesieniu do kandydatów na żołnierzy zawodowych i funkcjonariuszy służb państwowych ustala, na wniosek rektora, odpowiednio Minister Obrony Narodowej lub minister właściwy do spraw wewnętrznych.

Art. 437. 1. Rekrutacja na kierunki lekarski i lekarsko-dentystyczny albo przyjęcia na studia kandydatów na żołnierzy zawodowych, strażaków w służbie kandydackiej oraz strażaków w służbie stałej skierowanych na studia przez właściwego przełożonego odbywa się w ramach limitów przyjęć.

2. Minister właściwy do spraw zdrowia w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw szkolnictwa wyższego i nauki określi, w drodze rozporządzenia, limit przyjęć na kierunki lekarski i lekarsko-dentystyczny w poszczególnych uczelniach, uwzględniając możliwości dydaktyczne uczelni oraz zapotrzebowanie na absolwentów tych kierunków.

3. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, limit przyjęć na kierunki studiów dla kandydatów na żołnierzy zawodowych w poszczególnych uczelniach wojskowych, uwzględniając możliwości dydaktyczne uczelni oraz zapotrzebowanie na absolwentów tych kierunków.

4. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, limit przyjęć na kierunki studiów dla strażaków w służbie kandydackiej oraz dla strażaków w służbie stałej skierowanych na studia przez właściwego przełożonego, uwzględniając możliwości dydaktyczne uczelni oraz zapotrzebowanie na absolwentów tych kierunków.

5. W uczelni służb państwowych do liczby studentów studiujących na studiach niestacjonarnych, o której mowa w art. 66 ust. 2, nie wlicza się strażaków w służbie stałej skierowanych na te studia przez właściwego przełożonego, o którym mowa w art. 32 ust. 1 pkt 1–3, 5, 6 i 8 ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej (Dz. U. z 2017 r. poz. 1204, 1321 i 1567).

Art. 438. Regulamin studiów, o którym mowa w art. 80 ust. 1, w uczelni wojskowej oraz w uczelni służb państwowych wchodzi w życie po zatwierdzeniu odpowiednio przez Ministra Obrony Narodowej albo ministra właściwego do spraw wewnętrznych.

Art. 439. Służbę kandydacką strażaka będącego studentem zalicza się na poczet praktyki zawodowej, o której mowa w art. 70 ust. 4.

Art. 440. Studentom będącym:

- 1) kandydatami na żołnierzy zawodowych lub żołnierzami zawodowymi, którzy podjęli studia na podstawie skierowania przez właściwy organ wojskowy i otrzymali pomoc w związku z pobieraniem nauki na podstawie przepisów o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych,
- 2) funkcjonariuszami służb państwowych w służbie kandydackiej albo będących funkcjonariuszami służb państwowych, którzy podjęli studia na podstawie skierowania lub zgody właściwego przełożonego i otrzymali pomoc w związku z pobieraniem nauki na podstawie przepisów o służbie

– nie przysługuje urlop od zajęć, świadczenia, o których mowa w art. 92 ust. 1, zakwaterowanie i wyżywienie, o którym mowa w art. 112, oraz stypendium ministra, o którym mowa w art. 355 ust. 1.

Art. 441. Zatwierdzenie zasad przyznawania stypendium za wyniki w nauce, o których mowa w art. 103 ust. 2, w odniesieniu do uczelni wojskowej, uczelni służb państwowych, uczelni artystycznej, uczelni medycznej i uczelni morskiej wymaga zasięgnięcia opinii właściwego ministra nadzorującego uczelnię.

Art. 442. Przepisów art. 114 nie stosuje się do uczelni wojskowej oraz uczelni służb państwowych.

Art. 443. 1. W uczelni wojskowej żołnierza zawodowego wyznacza się na stanowisko na zasadach i w trybie określonych w przepisach o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych, na wniosek rektora. Przepisy ust. 4 oraz art. 123 ust. 2 i 3 stosuje się.

2. W uczelni służb państwowych funkcjonariusza wyznacza się na stanowisko na zasadach i w trybie określonych w przepisach dotyczących tych służb. Przepisy ust. 5 oraz art. 123 ust. 2 i 3 stosuje się.

3. W uczelni morskiej na stanowisku profesora uczelni może być zatrudniona także osoba posiadająca co najmniej stopień doktora oraz najwyższe kwalifikacje potwierdzone dyplomem, o którym mowa w art. 63 pkt 1 ustawy z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie morskim (Dz. U. z 2016 r. poz. 281 i 1948 oraz z 2017 r. poz. 32, 60, 785 i 1215).

4. W uczelni wojskowej na stanowisku profesora uczelni może być zatrudniona osoba posiadająca co najmniej stopień wojskowy generała brygady lub kontradmirała.

5. W uczelni służb państwowych na stanowisku profesora uczelni może być zatrudniona osoba posiadająca stopień we właściwej służbie państwowej odpowiadający co najmniej stopniowi generała brygady.

Art. 444. W uczelni wojskowej nauczyciela akademickiego będącego żołnierzem zawodowym zwalnia się ze stanowiska na zasadach i w trybie określonych w przepisach o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych.

Art. 445. 1. W uczelni wojskowej żołnierz zawodowy będący nauczycielem akademickim występuje o zgodę o dodatkowe zatrudnienie, o którym mowa w art. 132 ust. 1, w trybie określonym w przepisach o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych. Podjęcie dodatkowego zatrudnienia w ramach stosunku pracy u innego pracodawcy bez uzyskania zgody skutkuje skierowaniem przez rektora wniosku o zwolnienie ze stanowiska, w trybie określonym w przepisach o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych.

2. Wygaśnięcie mandatu rektora w uczelni wojskowej, uczelni służb państwowych, uczelni artystycznej, uczelni medycznej oraz uczelni morskiej, w przypadku, o którym mowa w art. 132 ust. 6, stwierdza, na wniosek rady uczelni, właściwy minister nadzorujący uczelnię.

Art. 446. 1. Nauczyciel akademicki zatrudniony w uczelni prowadzącej działalność w zakresie nauk medycznych lub nauk o zdrowiu uczestniczy w sprawowaniu opieki zdrowotnej poprzez wykonywanie zadań dydaktycznych i badawczych w powiązaniu z udzielaniem świadczeń zdrowotnych w jednostce organizacyjnej udostępnionej uczelni przez podmiot prowadzący działalność leczniczą na zasadach określonych w przepisach o działalności leczniczej.

2. Nauczyciel akademicki uczestniczy w udzielaniu świadczeń zdrowotnych, o których mowa w ust. 1, na podstawie umowy zawartej z podmiotem, o którym mowa w ust. 1.

3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio do uczelni prowadzącej działalność w zakresie nauk weterynaryjnych.

Art. 447. Wynagrodzenie i inne świadczenia dla pracowników:

- 1) uczelni wojskowych będących żołnierzami zawodowymi – określają przepisy o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych;
- 2) uczelni służb państwowych będących funkcjonariuszami służb państwowych – określają przepisy właściwe dla tych służb.

Art. 448. Przepisów działu II rozdziału 5 ustawy nie stosuje się do żołnierzy w czynnej służbie wojskowej, wyznaczonych do wykonywania zadań poza wojskiem, na stanowiskach w uczelni.

Art. 449. W sprawach odpowiedzialności dyscyplinarnej nauczycieli akademickich pełniących funkcje rektora i przewodniczącego uczelnianej komisji dyscyplinarnej, zatrudnionych w uczelni wojskowej, uczelni służb państwowych, uczelni artystycznej, uczelni medycznej i uczelni morskiej, uprawnienia ministra wykonuje właściwy minister nadzorujący uczelnię.

Art. 450. 1. Właściwy minister nadzorujący uczelnię może przyznać nauczycielowi akademickiemu zatrudnionemu w uczelni wojskowej, uczelni służb państwowych, uczelni artystycznej, uczelni morskiej lub uczelni medycznej nagrodę, o której mowa w art. 357 ust. 1.

2. Minister Obrony Narodowej, minister właściwy do spraw wewnętrznych, minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, minister właściwy do spraw gospodarki morskiej oraz minister właściwy do spraw zdrowia, każdy w zakresie swojej właściwości, określi, w drodze rozporządzenia szczegółowe kryteria i tryb przyznawania oraz sposób wypłacania nagród, o których mowa w ust. 1, rodzaje osiągnięć i sposób ich dokumentowania, maksymalną liczbę przyznawanych nagród, maksymalną wysokość nagrody oraz wzór wniosku o jej przyznanie, mając na uwadze potrzebę zapewnienia sprawnego przebiegu postępowań w sprawie przyznania nagrody oraz wysokiego poziomu osiągnięć uprawniających do jej uzyskania.

Art. 451. 1. Minister Obrony Narodowej przyznaje nadzorowanym przez niego uczelniom środki finansowe, o których mowa w art. 360 pkt 1, pkt 2 lit. a–c, pkt 4, pkt 5 lit. a i pkt 7, oraz środki finansowe na zadania, o których mowa w art. 426 pkt 1.

2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych przyznaje nadzorowanym przez niego uczelniom środki finansowe, o których mowa w art. 360 pkt 1, pkt 2 lit. a–c, pkt 4, pkt 5 lit. a i pkt 7, oraz środki finansowe na zadania, o których mowa w art. 426 pkt 2.

3. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony i dziedzictwa narodowego przyznaje nadzorowanym przez niego uczelniom środki finansowe, o których mowa w art. 360 pkt 1, pkt 2 lit. a–c, pkt 4, pkt 5 lit. a i pkt 7, oraz środki finansowe na zadania o których mowa w art. 426 pkt 3.

4. Minister właściwy do spraw gospodarki morskiej przyznaje nadzorowanym przez niego uczelniom środki finansowe, o których mowa w art. 360 pkt 1, pkt 2 lit. a–c, pkt 4, pkt 5

lit. a i pkt 7, oraz środki finansowe na zadania związane z utrzymaniem statków szkolnych i specjalistycznych ośrodków szkoleniowych dla kadr morskich.

5. Minister właściwy do spraw transportu przyznaje uczelniom publicznym kształcącym personel lotniczy dla lotnictwa cywilnego środki finansowe na zadania związane z utrzymaniem powietrznych statków szkolnych i specjalistycznych ośrodków szkoleniowych dla kadr powietrznych.

6. Minister właściwy do spraw zdrowia przyznaje nadzorowanym przez niego uczelniom oraz innym uczelniom publicznym, które utworzyły lub prowadzą podmiot leczniczy prowadzący szpital, w części dotyczącej prowadzenia kształcenia oraz działalności naukowej w zakresie nauk medycznych lub nauk o zdrowiu, środki finansowe na zadania, o których mowa w art. 360 pkt 1, pkt 2 lit. a–c, pkt 4, pkt 5 lit. a i pkt 7, oraz na zadania, o których mowa w art. 426 pkt 4.

7. Środki finansowe, o których mowa w ust. 1–6, są przyznawane z części budżetowej, której dysponentem jest właściwy minister nadzorujący uczelnię.

8. Środki finansowe, o których mowa w art. 360 pkt 9, są przekazywane z części budżetowej, której dysponentem jest właściwy minister nadzorujący uczelnię.

Art. 452. Minister Obrony Narodowej, minister właściwy do spraw wewnętrznych, minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, minister właściwy do spraw gospodarki morskiej oraz minister właściwy do spraw zdrowia, każdy w zakresie swojej właściwości, określi dla nadzorowanych przez niego uczelni publicznych, w drodze rozporządzenia, sposób i tryb podziału:

- 1) środków finansowych, o których mowa w art. 360 pkt 1 i 2, oraz zwiększenia, o którym mowa w art. 362 ust. 8,
- 2) środków finansowych na zadania, o których mowa w art. 426,
- 3) środków finansowych na zadania związane z utrzymaniem statków szkolnych i specjalistycznych ośrodków szkoleniowych dla kadr morskich,

– mając na uwadze podział na uczelnie zawodowe i akademickie oraz ich zróżnicowane zadania, a także konieczność racjonalnego gospodarowania środkami publicznymi.

Art. 453. 1. Minister właściwy do spraw oświaty i wychowania po zawiadomieniu ministra oraz po zasięgnięciu opinii senatu, może zlecić uczelni wykonanie określonego zadania w zakresie nauczania lub kształcenia kadr naukowych, zapewniając odpowiednie środki na jego realizację.

2. Minister właściwy do spraw oświaty i wychowania, po zasięgnięciu opinii właściwego ministra nadzorującego uczelnię, może zlecić uczelni wojskowej, uczelni służb państwowych, uczelni artystycznej, uczelni medycznej oraz uczelni morskiej wykonanie zadania, o którym mowa w ust. 1.

3. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej w uzgodnieniu z ministrem, po zasięgnięciu opinii senatu uczelni publicznej prowadzącej kształcenie w zakresie sportu, może zlecić tej uczelni wykonanie określonego zadania w zakresie nauczania lub kształcenia kadr dla potrzeb sportu, zapewniając odpowiednie środki na jego realizację.

4. Minister Obrony Narodowej może zlecić uczelni wojskowej wykonanie zadania związanego z działaniem uczelni jako jednostki wojskowej, jeżeli zadanie to jest niezbędne ze względu na potrzeby obronności i bezpieczeństwa publicznego, stan klęski żywiołowej lub w celu wykonania zobowiązań międzynarodowych. Środki niezbędne do wykonania zadania zapewnia Minister Obrony Narodowej, chyba że umowa o wykonanie tego zadania stanowi inaczej.

5. Zadanie, o którym mowa w ust. 4, wykonują żołnierze zawodowi, kandydaci na żołnierzy zawodowych lub pracownicy uczelni.

6. Minister właściwy do spraw wewnętrznych może zlecić uczelni służb państwowych wykonanie zadania związanego z działaniem uczelni jako jednostki organizacyjnej właściwej służby, jeżeli zadanie to jest niezbędne ze względu na potrzeby bezpieczeństwa publicznego, ochronę ludności lub w celu wykonania zobowiązań międzynarodowych. Środki niezbędne do wykonania zadania zapewnia minister właściwy do spraw wewnętrznych, chyba że umowa o wykonanie tego zadania stanowi inaczej.

7. Zadanie, o którym mowa w ust. 6, wykonują funkcjonariusze służb państwowych.

Art. 454. 1. Koszty obsługi bankowej, o której mowa w art. 410 ust. 1, dotyczące funduszy uczelni wojskowej, uczelni służb państwowych, uczelni artystycznej, uczelni medycznej i uczelni morskiej są pokrywane przez właściwego ministra nadzorującego uczelnię ze środków finansowych, o których mowa w art. 360 pkt 4 i 7.

2. BGK informuje właściwego ministra nadzorującego uczelnię, w terminie do dnia 31 stycznia danego roku o stanie środków finansowych zgromadzonych na koniec roku poprzedniego na rachunkach:

- 1) funduszy stypendialnych w części pochodzącej ze środków finansowych, o których mowa w art. 360 pkt 4, oraz środków finansowych na stypendia, o których mowa w art. 360 pkt 9, oraz

- 2) funduszy wsparcia osób niepełnosprawnych ze środków finansowych, o których mowa w art. 360 pkt 7.

Art. 455. 1. Centrum Medyczne Kształcenia Podyplomowego może prowadzić studia podyplomowe lub inne formy kształcenia, o których mowa w art. 170 ust. 1.

2. Centrum może prowadzić szkołę doktorską, jeżeli spełnia wymagania określone w art. 193 ust. 3 lub 4.

3. Centrum może nadawać:

- 1) stopień doktora, jeżeli spełnia wymagania określone w art. 181 ust. 1;
- 2) stopień doktora habilitowanego, jeżeli spełnia wymagania określone w art. 213.

4. Jakość działalności naukowej prowadzonej przez Centrum, na jego wniosek, podlega ewaluacji na zasadach określonych w dziale V w rozdziale 3.

5. Na prowadzenie kształcenia w formach, o których mowa w ust. 1 i 2, Centrum otrzymuje dotacje z części budżetowej, której dysponentem jest minister właściwy do spraw zdrowia.

Art. 456. W przypadku udzielania zamówień, o których mowa w art. 4d ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1579), jeżeli ich wartość przekracza wyrażoną w złotych równowartość kwoty 30 000 euro, podmiot, o którym mowa w art. 3 ust. 1 tej ustawy, do którego stosuje się przepisy niniejszej ustawy:

- 1) zamieszcza ogłoszenie o zamówieniu w Biuletynie Informacji Publicznej na jego stronie podmiotowej;
- 2) działa w sposób zapewniający przejrzystość, równe traktowanie podmiotów zainteresowanych wykonaniem zamówienia oraz z uwzględnieniem okoliczności mogących mieć wpływ na jego udzielenie;
- 3) nie udostępnia informacji związanych z zamówieniem stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa w rozumieniu przepisów o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji, jeżeli podmiot zainteresowany wykonaniem zamówienia, nie później niż przed zawarciem umowy o wykonanie tego zamówienia, zastrzegł, że nie mogą być one udostępniane;
- 4) zamieszcza niezwłocznie w Biuletynie Informacji Publicznej na jego stronie podmiotowej informację o udzieleniu zamówienia, podając nazwę albo imię i nazwisko podmiotu, z którym zawarł umowę o wykonanie zamówienia, albo informację o nieudzieleniu tego zamówienia.

DZIAŁ XIV

Przepis końcowy

Art. 457. Ustawa wchodzi w życie w terminie i na zasadach określonych w ustawie z dnia ... – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. ...).

Za zgodność pod względem prawnym,
legislacyjnym i redakcyjnym
Marcin Gubała

Dyrektor Departamentu Legislacyjno-Prawnego
w Ministerstwie Nauki i Szkolnictwa Wyższego
/– podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/